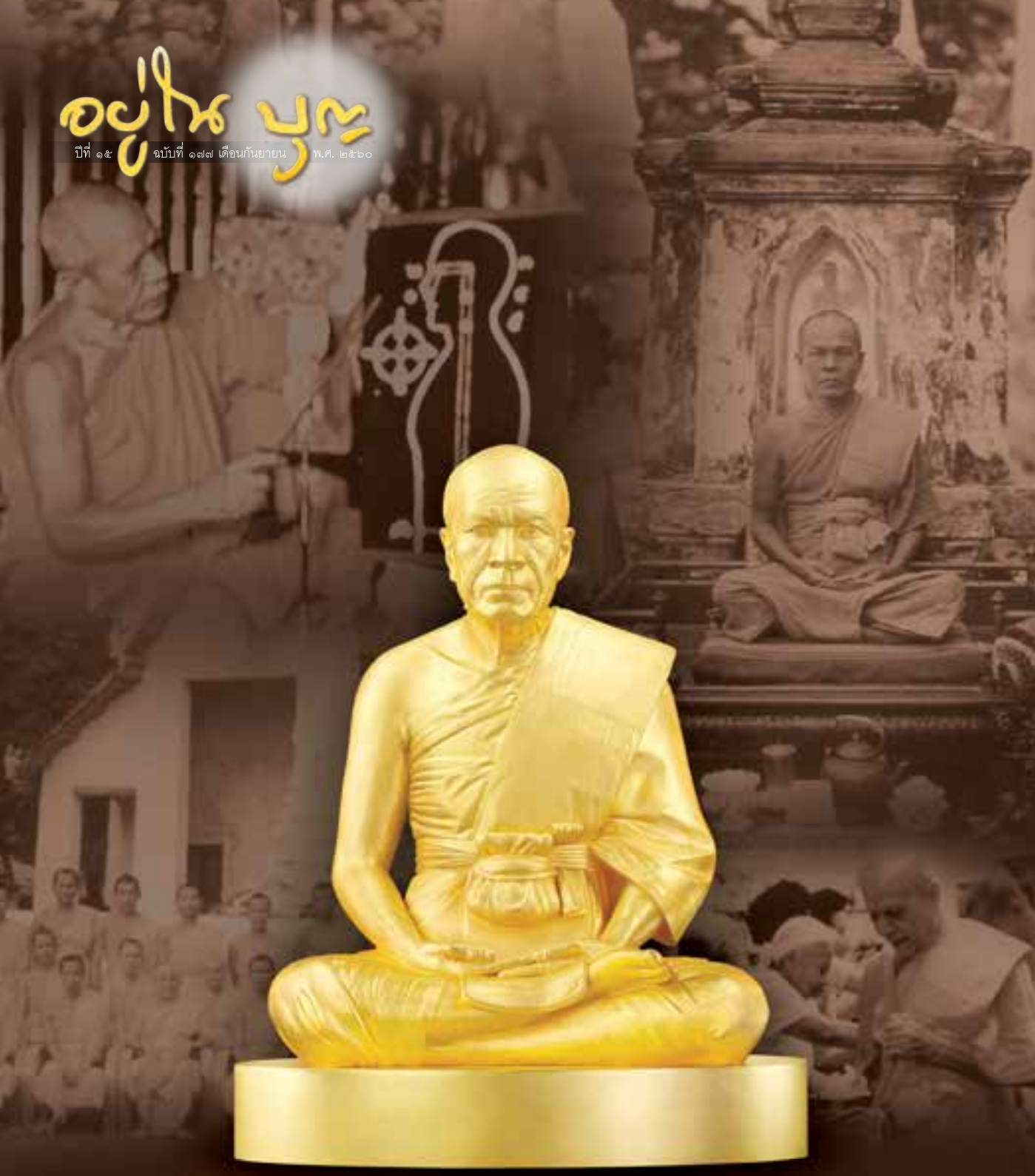
อยู่ในบุญ
ปีที่ ๑๕ ฉบับที่ ๑๗๗ เดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

๑๐๐ ปี
วันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

วันอังคารที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายา

“เมื่อเราบริจาคทานและตามระลึกนึกถึงบุญอย่างนี้แล้ว
ภัยอันตรายอย่างหนึ่งอย่างใดทำอะไรไม่ได้
จะประกอบกิจการงานอย่างใด
ก็เกิดลาภและสักการะยิ่งใหญ่ไพศาล
ก็เพราะนึกถึงบุญนั้น
บุญย่อมนำผลสมบัติมาให้ในปัจจุบันนี้เทียว”

สารบัญ

อยู่ในบุญ
ฉบับที่ ๑๓๗
ประจำเดือนกันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พระธรรมเทศนา

๓๘ สร้างปัญญาเป็นทีม (ตอนที่ ๘) : วิชาครูของพระสารีบุตร

ปุจฉา-วิสัชนา

๘๒ หลวงพ่อตอบปัญหา : ทำอย่างไรจึงจะไม่ท้อไม่เหนื่อยในการทำงาน ?

๘๖ ข้อคิดรอบตัว : ชีวิตหลังความตายและก่อนมาเกิด

๑๐๒ ฝันในฝัน : กระแสธรรมจักร...แรง!!!

บทความ-ข่าวสาร

๐๒ ทบทวนบุญวันสมาธิโลก : วันสมาธิโลก วันแห่งเกียรติยศ...

๒๐ เรื่องจากปก : ๑๐๐ ปี วันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

๓๔ เคลียร์ข่าววัด : ข้อคิด..ก่อนตัดสินว่าใครเป็นพุทธแท้ พุทธเทียม

๔๒ ทบทวนบุญวันธรรมชัย : วันธรรมชัย วันแห่งความปลื้มปีติล้นใจ

๕๐ สร้างคนให้เป็นคนดี : โครงการอุปสมบทหมู่ธรรมทายาทนานาชาติ รุ่นที่ ๑๕

๕๖ บทความพิเศษ : หลักฐานธรรมกายในคัมภีร์พุทธโบราณ (ตอนที่ ๒๖)

๖๒ รายงานพิเศษ : การประชุมใหญ่องค์การพุทธโลก ณ ประเทศมาเลเซีย

๖๖ บทความน่าอ่าน : ลังกาทวีปประทีปพุทธธรรม (ตอนที่ ๒)

๗๒ ข่าวสารเครือข่ายคณะศิษย์

๗๔ ภาพเก่าเล่าประวัติศาสตร์

๗๖ ส่องธรรม ล้ำภาษิต : ขุยไผ่ฆ่าต้นไผ่

๘๐ อานิสงส์แห่งบุญ : บูชาพุทธะพาพ้นวัฏฏะ

๙๔ DOU ความรู้สากล : ความสำคัญของอริยสัจ ๔

๙๘ พลังบุญสวดธรรมจักร : สวดธรรมจักรหมุนความเจริญให้ชีวิต หมุนจิตให้ผ่องใส

๑๑๐ ข่าวบุญในประเทศ / ต่างประเทศ

๑๒๔ บทบรรณาธิการ : ต้องทำอย่างไร..ในเมื่อความอดทนมีขีดจำกัด

พระของขวัญ

เพื่อตรึกระลึกนึกถึงบุญกฐินธรรมชัย ๒๕๖๐

ทบทวนบุญวันสมาธิโลก
เรื่อง : แป้นแก้ว

วันสมาธิโลก
วันแห่งเกียรติยศ ของวงการพระพุทธศาสนาไทย

วันแห่งการเชิดชูเกียรติพระภิกษุผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค ถือเป็นอีกหนึ่งวันประวัติศาสตร์ของวงการพระพุทธศาสนา เมื่อพระมหาเถรานุเถระ เจ้าคณะพระสังฆาธิการ และพุทธบริษัททั้งหลาย ไปร่วมเป็นประจักษ์พยานในพิธีมุทิตาสักการะพระภิกษุผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยคระดับโลก ซึ่งจัดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นปีที่ ๓๐ ณ วัดพระธรรมกาย ในวันสมาธิโลก วันอาทิตย์ที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยในวันเดียวกันนี้ได้จัดให้มีพิธีมอบโล่เกียรติยศและทุนการศึกษาสำนักเรียนบาลีดีเด่นทั่วประเทศ พิธีถวายมหาสังฆทาน ๑,๐๐๐ วัดทั่วประเทศ พิธีถวายไทยธรรมคณะสงฆ์ ๓๒๓ วัด ใน ๔ จังหวัดภาคใต้ และพิธีมอบกองทุนหนุนแรงใจช่วยครูใต้ ทุกพิธีกรรมนำมาซึ่งความปลื้มปีติ และเป็นการแสดงออกถึงพลังสามัคคีของพุทธบริษัท ๔ ที่หลอมรวมดวงใจเป็นหนึ่งเดียวกัน ร่วมประกาศความสำคัญของการศึกษาพระสัทธรรมคำสอนของพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เป็นที่แพร่หลายไปทั่วโลก

มุทิตาสักการะเปรียญธรรม ๙ ประโยค
วัดพระธรรมกาย ปทุมธานี
๖ สิงหาคม ๒๕๖๐

ปีติใจ สร้างบุญใหญ่ตั้งแต่เช้า

พิธีกรรมในวันนี้เริ่มขึ้นในช่วงสาย ณ สภาธรรมกายสากล โดยมีกิจกรรมบุญตามลำดับดังนี้ สวดมนต์ทำวัตรเช้า อาราธนาศีล สวดธรรมจักร ทำสมาธิภาวนา บูชาข้าวพระ และถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน

เชิดชูเกียรติวีรบุรุษแห่งกองทัพธรรม

ในภาคบ่ายมีพิธีมุทิตาสักการะพระภิกษุผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยคระดับโลก ซึ่งในปีนี้มีผู้สอบผ่าน จำนวน ๒๘ รูป พิธีนี้จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี และปีนี้เป็นอีกปีหนึ่งที่พระเดชพระคุณพระวิสุทธิวงศาจารย์ เจ้าคณะใหญ่หนเหนือ กรรมการมหาเถรสมาคม ที่ปรึกษาแม่กองบาลีสนามหลวง ให้เกียรติไปเป็นประธานสงฆ์ ร่วมด้วยพระมหาเถรานุเถระ เจ้าคณะพระสังฆาธิการ และเหล่าพุทธบริษัทจากทั่วประเทศ ได้ร่วมเป็นประจักษ์พยาน

ในความสำเร็จของพระภิกษุผู้สอบได้เปรียญธรรมทุกท่านคือบุคคลสำคัญที่จะนำความรู้ทางภาษาบาลีออกไปเทศนาสั่งสอนญาติโยม ยิ่งมีผู้ศึกษามากเท่าไรย่อมช่วยขยายพระสัทธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ให้กว้างไกลไปสู่ดวงใจชาวโลกมากขึ้น ซึ่งบนเส้นทางการศึกษาพระบาลีต้องใช้ความเพียรพยายาม ทุ่มเทแรงกายแรงใจ และมั่นคงในเป้าหมายอันยิ่งใหญ่ จึงจะกระทำสิ่งที่ทำได้ยากอย่างยิ่งให้สำเร็จ ด้วยเหตุนี้พระภิกษุผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค จึงเป็นบุคคลที่ควรค่าแก่การเชิดชูเกียรติให้สมเป็นเพชรน้ำเอกแห่งวงการพระ-พุทธศาสนา

เพื่อเป็นการประกาศเจตนาในการเผยแพร่พระสัทธรรมคำสอนของพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าให้กว้างไกล พระมหาวรพงศ์ กุสลชโย ผู้แทนพระภิกษุผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค ประจำปีพุทธศักราช ๒๕๖๐ ได้ขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ระดับโลก และหลังจากผู้แทนพระภิกษุผู้สอบได้

พระมหาวรพงศ์ กุสลชโย
เป็นผู้แทนพระภิกษุผู้สอบได้
เปรียญธรรม ๙ ประโยค
กล่าวสุนทรพจน์

เปรียญธรรม ๙ ประโยคขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ระดับโลกแล้ว สามเณรอดิศักดิ์ จันทร์ศรี เป็นผู้แทนสามเณรวัดพระธรรมกายขึ้นกล่าวสุนทรพจน์ท่ามกลางความชื่นชมและปีติยินดีของพุทธบริษัททั้งหลาย

รายนามพระภิกษุผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค พุทธศักราช ๒๕๖๐

๑. พระมหาสมพร ธัมมทีโป วัดชนะสงคราม กรุงเทพมหานคร
๒. พระมหาอุทัย เตชธัมโม วัดไทยพุทธคยา ประเทศอินเดีย
๓. พระมหาสมพงษ์ กิตติปัญโญ วัดเทพลีลา กรุงเทพมหานคร
๔. พระมหากฤษฎา ปุณณชิ วัดสร้อยทอง กรุงเทพมหานคร
๕. พระมหากิตติศักดิ์ สารเวที วัดสุทัศนเทพวราราม กรุงเทพมหานคร
๖. พระมหาวัฒนา ธัมมานุสารี วัดสุทัศนเทพวราราม กรุงเทพมหานคร
๗. พระมหากิตติณัฏฐ์ สุกิตติเมธี วัดสุทัศนเทพวราราม กรุงเทพมหานคร
๘. พระมหาฐานันดร์ สุทธิญาโณ วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
๙. พระมหาปรีชา กิตติเมธี วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
๑๐. พระมหาอภิชาติ อภิชาโต วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร
๑๑. พระมหาพีระพงษ์ วิญญุวังโส วัดโมลีโลกยาราม กรุงเทพมหานคร
๑๒. พระมหาเปรม เขมโก วัดอรุณราชวราราม กรุงเทพมหานคร
๑๓. พระมหาสุวรรณ สุวัณณรังสี วัดอรุณราชวราราม กรุงเทพมหานคร
๑๔. พระมหาพันนา วชิราลังกาโร วัดอรุณราชวราราม กรุงเทพมหานคร
๑๕. พระมหาวรพงศ์ กุสลชโย วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี
๑๖. พระสมพร ป.ยโสธโร วัดเสนาสนาราม (ธ) จ.พระนครศรีอยุธยา
๑๗. พระมหาริก เปมิโก วัดชูจิตธรรมาราม (ธ) จ.พระนครศรีอยุธยา
๑๘. พระมหาสิริวัง ปัญญาวุฑโฒ วัดพิกุลทอง จ.สิงห์บุรี
๑๙. พระมหานพรุจ พันธุ์เปี่ยม (สามเณรนาคหลวง) วัดจองคำ จ.ลำปาง
๒๐. พระมหาวิภู เยี่ยมชื่น (สามเณรนาคหลวง) วัดจองคำ จ.ลำปาง
๒๑. พระมหาจักรพงศ์ คำยอดใจ (สามเณรนาคหลวง) วัดศรีมูลเรือง จ.เชียงใหม่
๒๒. พระมหาวีระนิต อภิธัมโม วัดนาหลวง จ.อุดรธานี
๒๓. พระมหาโกรศชนรรทน์ สุเมธโส วัดบูรพาพิทยาราม จ.จันทบุรี
๒๔. พระมหาวุฒิพงษ์ กิตติปัญโญ วัดไร่ขิง จ.นครปฐม
๒๕. พระมหากิตติ กิตติโก วัดธัญวารี จ.สุพรรณบุรี
๒๖. พระมหาพงศ์ศิริ ปัญญาวชิโร วัดเขาวัง จ.ราชบุรี
๒๗. พระมหาทิวา กัมมสุทโธ วัดหลวงพ่อสดธรรมกายาราม จ.ราชบุรี
๒๘. พระมหาปริทัศน์ วรกิจโจ วัดเขื่อนเพชร จ.เพชรบุรี

ประกาศเกียรติคุณยอดสำนักเรียนบาลีดีเด่น

ในโอกาสนี้ หน้าประวัติศาสตร์แห่งวงการพระพุทธศาสนาไทยยังได้บันทึกเกียรติคุณอันยิ่งใหญ่ของยอดสำนักเรียนบาลีดีเด่นแห่งสังฆมณฑล ที่อยู่เบื้องหลังความสำเร็จของพระมหาเปรียญธรรมทุกรูป ในพิธีมอบโล่เกียรติยศและทุนการศึกษาแด่สำนักเรียนบาลีดีเด่นทั่วประเทศ ซึ่งจัดขึ้นเพื่อสร้างขวัญกำลังใจแด่สำนักเรียนบาลีที่ให้การสนับสนุนส่งเสริมการเล่าเรียนภาษาบาลี รวมถึงพัฒนาการเรียนการสอนอย่างต่อเนื่อง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นได้สร้างเพชรน้ำเอกแห่งวงการพระพุทธศาสนา อีกทั้งยังได้ประกาศพระสัทธรรมคำสอนของพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าให้เป็นที่แพร่หลายทั้งในอดีต ปัจจุบัน และในอนาคต

มหาสังฆทานมหาปีติ

พิธีถวายมหาสังฆทาน ๑,๐๐๐ วัดทั่วประเทศ และ **พิธีถวายไทยธรรมคณะสงฆ์ ๓๒๓ วัด ใน ๔ จังหวัดภาคใต้** จัดขึ้นอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี โดยในปีนี้พิธีถวายมหาสังฆทาน ๑,๐๐๐ วัดทั่วประเทศ จัดขึ้นเป็นปีที่ ๑๘ และพิธีถวายไทยธรรมคณะสงฆ์ ๓๒๓ วัด จัดขึ้นเป็นปีที่ ๑๓ ครั้งที่ ๑๒๘

ในพิธีคณะสงฆ์ทั่วสังฆมณฑลเมตตามาเป็นเนื้อนาบุญให้เหล่ากัลยาณมิตรผู้รักในพระพุทธศาสนา นำมาซึ่งความปลื้มปีติอย่างสุดซึ้งที่ได้โอกาสน้อมถวายจตุปัจจัยไทยธรรมแด่คณะสงฆ์ผู้เป็นเนื้อนาบุญที่แท้จริง และเหตุการณ์ที่บังเกิดขึ้นยังเป็นดั่งคำมั่นสัญญาของพุทธบริษัททั้งหลายในการสืบทอด

พิธีมุทิตาสักการะพระสังฆคุณ สามเณร
ผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยค
ระดับโลก ปีที่ ๓๐
วันอาทิตย์ที่ ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
ณ สภาธรรมกายสากล วัดพระธรรมกาย จ.ปทุมธานี

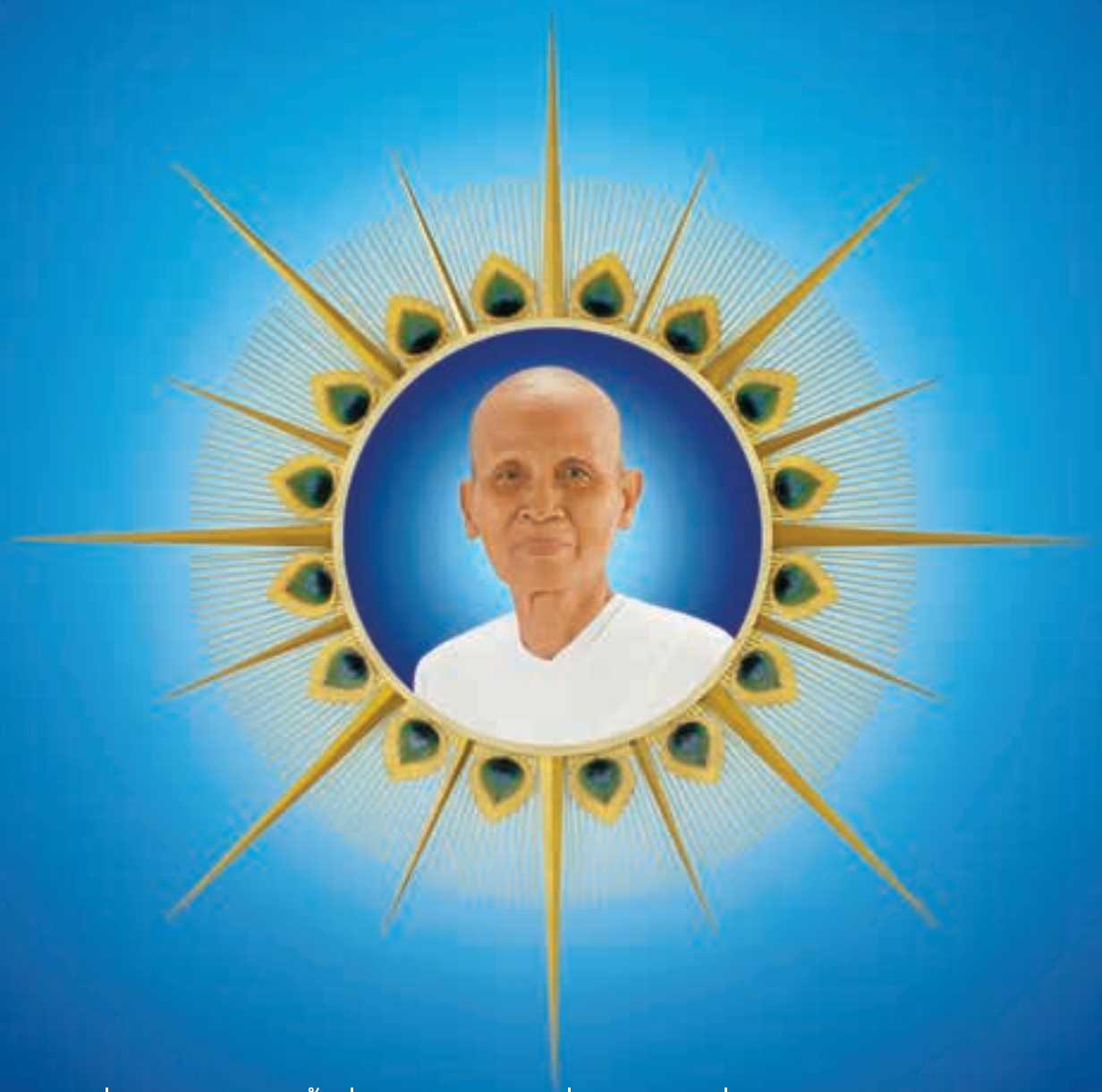
พิธีกรรมสำคัญให้คงอยู่ต่อไป เพื่อร่วมกันสร้างมหาทานบารมีครั้งยิ่งใหญ่ในวันแห่งเกียรติยศเป็นประจำทุกปี

หนุนแรงใจช่วยครูใต้

ภายหลังพิธีถวายมหาสังฆทานเป็นพิธีมอบกองทุนหนุนแรงใจช่วยครูใต้ ปีที่ ๑๐ ครั้งที่ ๙๓ เพื่อสนับสนุนส่งเสริมและสร้างขวัญกำลังใจแก่พ่อพิมพ์แม่พิมพ์ของชาติ ผู้เอาชีวิตเป็นเดิมพันในการอบรมสั่งสอนศิษย์ทุกคน

เส้นทางการศึกษาพระบาลี เส้นทางแห่งการสืบทอดอายุพระพุทธศาสนา

เหตุการณ์สำคัญในวันแห่งเกียรติยศสร้างมหาปีติให้บังเกิดแก่ทุกท่านอย่างท่วมท้น ยิ่งกว่านั้นคือความมั่นใจและภาคภูมิใจในเส้นทางการศึกษาพระบาลีที่พร้อมสร้างเพชรน้ำเอกประดับบวงการพระพุทธศาสนา และรักษาไว้ซึ่งพระธรรมคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อร่วมมือกันเผยแผ่ให้เป็นที่แพร่หลายขยายสู่นานาอารยประเทศ อีกทั้งยังเป็นการร่วมปกป้องพระพุทธศาสนาจากภัยคุกคามด้วยการรวมพลังพุทธบริษัท ๔ ให้เป็นหนึ่งเดียวกันเหมือนดวงตะวันที่มีดวงเดียว ด้วยเหตุนี้พิธีมุทิตาสักการะพระภิกษุผู้สอบได้เปรียญธรรม ๙ ประโยคระดับโลก จึงเป็นพิธีกรรมสำคัญ เป็นการยอยกพระพุทธศาสนาให้สูงส่ง และเชิดชูเกียรติผู้มีคุณูปการต่อวงการพระพุทธศาสนาให้เป็นที่ประจักษ์แก่ชาวโลก

"ในที่สุดตัวเราเองเท่านั้นที่จะช่วยเราได้ คนอื่นเราจะหวังพึ่งไม่ได้ ต้องอาศัยบุญของเรา และความตั้งใจของเรา ถ้าเอาใจจรดเข้าไปข้างในศูนย์กลางกาย ความรู้ก็จะกว้างขวาง ไม่มีที่สิ้นสุด ถ้าเอาใจไว้ข้างนอกตัว ความรู้ก็ถูกบีบให้แคบลง"

o.....o

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

“ธรรมที่เป็นกุศลทั้งหมดประชุมอยู่ในความไม่ประมาททั้งนั้น
นี้หลักพระพุทธศาสนาอยู่ตรงนี้ ไม่ให้ประมาท
เมื่อไม่ประมาท ความดีมีเท่าไร
ในพระพุทธศาสนา ในธาตุในธรรม
ย่อมประชุมลงในความไม่ประมาท”

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

สนับสนุนการจัดพิมพ์วารสารอยู่ในบุญ เพื่อมอบเป็นธรรมทานโดย

monobo®

รองเท้าโมโนโบ้

เรื่องจากปก

เรื่อง : มาตา

๑๐๐ ปี วันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

เมื่อวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ พุทธศักราช ๒๔๖๐ ภายในโบสถ์วัดโบสถ์บน ตำบลบางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี พระภิกษุหนุ่มรูปหนึ่งซึ่งต่อมาคือ พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ทำสมาธิปฏิบัติธรรมเอาชีวิตเป็นเดิมพันค้นพบวิชชาธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเลือนหายไปราว ๒,๐๐๐ ปี ให้หวนกลับคืนมาอีกครั้งหนึ่ง ดังนั้นวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ของทุกปี จึงเป็นวันสำคัญที่สุดวันหนึ่งในชีวิตของท่านและศิษยานุศิษย์ และเพื่อระลึกถึงวันสำคัญที่พระเดชพระคุณหลวงปู่เข้าถึงพระธรรมกาย คณะศิษยานุศิษย์จึงพร้อมใจกันกำหนดให้ทุก ๆ วันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ เป็น “วันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย”

๐๗๒

วันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายในปีนี้ (วันอังคารที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐) เป็นวันครบ ๑๐๐ ปีแห่งการบรรลุธรรมของพระเดชพระคุณหลวงปู่ ซึ่งถือเป็นโอกาสพิเศษอย่างยิ่ง "วารสารอยู่ในบุญ" จึงจัดทำคอลัมน์ "๑๐๐ ปี วันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย" ขึ้น เพื่อน้อมระลึกถึงพระคุณของพระเดชพระคุณหลวงปู่

ในขณะอ่านบทความนี้ เพื่อให้สามารถเก็บเกี่ยวบุญกุศลจากทุกตัวอักษรที่บอกเล่าเรื่องราวของพระผู้ปราบมารได้มากที่สุด ขอให้ลูกหลานพระเดชพระคุณหลวงปู่ทุกท่านวางใจหยุดนิ่งไว้ที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ ระลึกนึกถึงพระเดชพระคุณหลวงปู่ให้ชัดใสแจ่มกระจ่าง แล้วจึงย้อนอดีตไปพบกับเหตุการณ์ที่สำคัญในวันนั้นด้วยกัน...

๐๗๒

กาลครั้งหนึ่ง เมื่อ ๑๐๐ ปีที่ผ่านมา

ในเวลาเช้าตรู่ของวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ พ.ศ. ๒๔๖๐ ก่อนออกบิณฑบาต พระภิกษุหนุ่มผู้คงแก่เรียนนาม "สด จนฺทสโร" ระลึกขึ้นมาว่า

"เราบวชมานานนับได้ ๑๒ พรรษาแล้ว ยังไม่บรรลุธรรมของพระพุทธเจ้าเลย ทั้งที่การศึกษาของเราไม่เคยขาดสักวัน เราควรจะรีบกระทำความเพียรให้รู้เห็นของจริงในพระพุทธศาสนา หากไม่เริ่มปฏิบัติก็จะได้ชื่อว่าเป็นผู้ตกอยู่ในความประมาท"

หลังกลับจากบิณฑบาต ท่านจึงเข้าไปปฏิบัติธรรมภายในโบสถ์วัดโบสถ์บน ตำบล

บางคูเวียง อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี ซึ่งท่านจำพรรษาอยู่ในขณะนั้น โดยตั้งปณิธานในใจว่า หากไม่ได้ยินกลองเพล ก็จะไม่ลุกจากที่

จากนั้น หลับตาทำสมาธิภาวนาจนกระทั่งใจหยุดเป็นจุดเดียวกัน เห็นเป็นดวงใสบริสุทธิ์ขนาดเท่าฟองไข่แดงของไก่ติดอยู่ที่ศูนย์กลางกายพอดีกับที่เสียงกลองเพลดังกังวานขึ้น

การเข้าถึงดวงธรรมขั้นต้นนี้ ทำให้ท่านมีความสุขตลอดทั้งวัน

๐๗๒

เย็นวันนั้น ท่านกลับเข้าไปปฏิบัติธรรมภายในโบสถ์อีกครั้งหนึ่ง และครั้งนี้ท่านตั้งสัจจาธิษฐานโดยเอาชีวิตของท่านเป็นเดิมพันว่าหากไม่บรรลุธรรมจะยอมตายไม่ยอมลุกขึ้น ดังข้อความที่ท่านบันทึกไว้ในอัตชีวประวัติ

“ในเมื่อเราตั้งใจจริง ๆ ในการบวช จำเดิมอายุสิบเก้า เราได้ปฏิญาณตนบวชจนตาย ขออย่าให้ตายในระหว่างก่อนบวช บัดนี้ก็ได้บอกลามาถึง ๑๕ พรรษาย่างเข้าพรรษานี้แล้ว ก็พอแก่ความประสงค์ของเราแล้ว บัดนี้ของจริงที่พระพุทธเจ้าท่านรู้ ท่านเห็น เราก็ยังไม่ได้บรรลุ ยังไม่รู้ ไม่เห็น สมควรแล้วที่จะต้องกระทำอย่างจริงจัง เมื่อตกลงใจได้ดังนี้แล้ว วันนั้นเป็นวันกลางเดือน ๑๐ ก็เริ่มเข้าโรงอุโบสถแต่เวลาเย็น ตั้งสัจจาธิษฐานแน่นอนลงไปว่า ถ้าเรานั่งลงไปครั้งนี้ไม่เห็นธรรมที่พระพุทธเจ้าต้องการ เป็นอันไม่ลุกจากที่นี้จนหมดชีวิต”

จากนั้น ท่านก็นั่งหลับตาทำความเพียรอย่างเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

๐๗๒

เมื่อนั่งไปจนกระทั่งใจหยุดสงบนิ่งที่ศูนย์กลางกายได้ส่วนพอดี ดวงกลมโตใสบริสุทธิ์ที่ศูนย์กลางกายที่ท่านเห็นเมื่อเพลยิ่งใสสว่างมากขึ้น มีขนาดเท่าดวงอาทิตย์ และเห็นอยู่อย่างนั้นโดยไม่ทราบว่าจะทำอย่างไรต่อไป

ต่อมา มีเสียงผุดขึ้นมาจากกลางดวงนั้นว่า **“มัชฌิมา ปฏิปทา”** ขณะที่เสียงนั้นดังขึ้นมาในความรู้สึก ก็มีจุดเล็ก ๆ เรืองแสงสว่างวาบขึ้นมาจากกลางดวงนั้น ท่านมองดวงกลมใสสว่างที่อยู่กึ่งกลางดวงนั้น และคิดว่า **“นี่กระมังทางสายกลาง”**

จุดเล็กนั้นค่อย ๆ โตขึ้นมา แล้วดวงเก่าก็หายไป เมื่อมองไปเรื่อย ๆ ก็เห็นดวงใหม่ที่สุกใสกว่าดวงเดิมลอยขึ้นมาแทนที่อย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย ในที่สุดจึงเห็นกายต่าง ๆ ผุดซ้อนขึ้นมาจนถึงธรรมกาย ซึ่งเป็นพระปฏิมากรเกตุดอกบัวตูมใสบริสุทธิ์

ในเวลานั้น ท่านเข้าใจอย่างชัดเจนด้วยตนเองว่า ธรรมะของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นสิ่งที่ลึกซึ้งมาก จะเข้าถึงได้ต้องทำใจให้หยุดนิ่งสนิทที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ เหนือสะดือ ๒ นิ้วมือ ถ้าใจไม่หยุด จะเข้าถึงพระธรรมกายไม่ได้

ดังนั้น ท่านจึงกล่าวสรุปเป็นคำสอนสั้น ๆ ว่า **“หยุดเป็นตัวสำเร็จ”** และสอนเช่นนี้เสมอมาตลอดอายุขัยของท่าน

๐๗๒

หลังจากปฏิบัติธรรมจนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกายแล้ว ท่านก็อาศัยธรรมจักษุของพระธรรมกายที่ท่านเข้าถึงมาศึกษาค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับวิชชาธรรมกายอันเป็นแก่นแท้ดั้งเดิมของพระพุทธศาสนาต่อไป

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๖๑ ท่านได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาสวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ

ที่วัดปากน้ำ พระเดชพระคุณหลวงปู่

ทุ่มเวลาให้กับการทำสมาธิภาวนาพร้อมกับพระภิกษุและอุบาสิกาในโรงงานทำวิชชา ซึ่งทีมงานของท่านทำภารกิจนี้เป็นเวลาประมาณ ๓๐ ปี โดยไม่มีวันหยุดแม้แต่วันเดียว ทั้งนี้เพื่อค้นคว้าความรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้น และมีเป้าหมายที่จะปราบมาร (กิเลสอาสวะ) ซึ่งเป็นต้นเหตุแห่งความทุกข์ทรมานของสรรพชีวิต

นอกจากนี้ ท่านยังเผยแผ่วิชชาธรรมกายออกไปอย่างกว้างขวาง และสนับสนุนการเรียนปริยัติธรรม สร้างความเจริญรุ่งเรืองแก่พุทธศาสนา สร้างประโยชน์สุขแก่มหาชนตลอดมา

๐๗๒

การค้นพบวิชชาธรรมกายของพระเดชพระคุณหลวงปู่และเมตตานำออกมาเผยแผ่แก่ชาวโลก ทำให้มวลมนุษย์ที่ถูกมารบังคับให้หลับใหลเริ่มเบิกตาตื่น โลกที่มืดมนอนธการก็สว่างไสวขึ้นด้วยแสงแห่งพระรัตนตรัย

หากไม่มีพระเดชพระคุณหลวงปู่ ชีวิตเราจะไร้แก่นสารและไม่ปลอดภัย เพราะไม่มีใครเปิดเผยเรื่องวิชชาธรรมกายที่ถูกต้องและสมบูรณ์ให้เรารู้ เนื่องจากคำว่า "ธรรมกาย" ที่หลงเหลืออยู่ในปัจจุบันไม่ครบถ้วนสมบูรณ์และไม่ปะติดปะต่อ มีเพียงแค่คำหรือชื่อในคัมภีร์เท่านั้น ดังนั้นแม้ว่าเราจะตั้งใจศึกษาเรื่อง "ธรรมกาย" จากคัมภีร์ต่าง ๆ แล้ว ก็ยังยากที่จะเข้าใจวิชชาธรรมกายได้แจ่มแจ้งจนกระทั่งน้อมนำมาปฏิบัติให้เข้าถึงได้

การที่พระเดชพระคุณหลวงปู่สละชีวิตปฏิบัติธรรมจนกระทั่งค้นพบ **"วิชชาธรรมกาย"** จึงเป็นการค้นพบที่ยิ่งใหญ่และมีคุณค่าที่สุด เพราะทำให้ชาวโลกในยุคนี้มีโอกาสรู้จักพระรัตนตรัยที่แท้จริง และรู้วิธีปฏิบัติให้เข้าถึงพระธรรมกายซึ่งเป็นกายตรัสรู้ธรรม ที่จะนำไปสู่ความพ้นทุกข์ได้

พระเดชพระคุณหลวงปู่จึงเป็นยอดทักขิไณยบุคคลที่สมควรแก่การเคารพบูชาอย่างยิ่ง การได้เกิดมาพบท่าน ได้ยินได้ฟังคำสอนของท่าน จึงนับว่าเป็นบุญวาสนาและมหาโชคมหาลาภของเรา

ดังนั้น ในวาระวันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายทุกปี ลูกหลานของพระเดชพระคุณหลวงปู่จึงพร้อมใจกันประกอบพิธีบูชาครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายขึ้น และในบางปีก็มีกิจกรรมอื่น ๆ ด้วย อาทิ พิธีอัญเชิญรูปหล่อทองคำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ประดิษฐานในมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี, พิธีเทคอนกรีตเสาค้ำฟ้ามหารัตนวิหารคดบูชาครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย เป็นต้น ซึ่งในโอกาสพิเศษนี้กองบรรณาธิการวารสารอยู่ในบุญและทีมงานภาพนิ่งมีความยินดีนำเสนอภาพเหตุการณ์ในอดีตบางปีของวันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย เพื่อให้ลูกหลานพระเดชพระคุณหลวงปู่ได้ทบทวนบุญและอนุโมทนาบุญซึ่งกันและกัน

ย้อนอดีตภาพกิจกรรม ในวันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

วันพุธที่ ๑๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๖
พิธียกยอดมหาวิหารคุณยายอาจารย์ฯ
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

วันอังคารที่ ๒๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗
พิธีอัญเชิญพุทธปฏิมากร Top Dome
ขึ้นประดิษฐานบนยอดโดมอาคาร ๖๐ ปีฯ

วันพฤหัสบดีที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๙
พิธีอัญเชิญรูปหล่อทองคำ
พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
ประดิษฐานในมหาวิหาร
พระมงคลเทพมุนี

วันพุธที่ ๒๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๐
พิธีเทคอนกรีตเสาค้ำฟ้า
มหารัตนวิหารคด

วันอาทิตย์ที่ ๑๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๑
พิธีอัญเชิญองค์ต้นแบบรูปเหมือน
พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
และพิธีประดิษฐานแผ่นทองจารึกชื่อผู้มีบุญ
ในแกนกลางรูปหล่อทองคำ
พระเดชพระคุณหลวงปู่

วันศุกร์ที่ ๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒
พิธีตอกเสาเข็ม "ต้นมหาสมบัติ
จักรพรรดิ" (เสาเข็มต้นแรก)
สถาปนาอาคาร ๑๐๐ ปี
คุณยายอาจารย์ฯ

วันพฤหัสบดีที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๓ พิธีปิดแผ่นทองรูปหล่อทองคำพระมงคลเทพมุนี พิธีอัญเชิญรูปหล่อทองคำกระทำทักษิณาวรรต (เวียนขวา) รอบพระมหาธรรมกายเจดีย์

วันจันทร์ที่ ๑๒ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔ พิธีปิดแผ่นทองรูปหล่อทองคำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) องค์ที่จะนำไปประดิษฐาน ณ วัดสองพี่น้อง อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี

วันพฤหัสบดีที่ ๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๖ พิธีอัญเชิญรูปหล่อทองคำพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ประดิษฐานในมหาวิหารพระมงคลเทพมุนี แทนองค์เดิมที่นำไปประดิษฐานบนเส้นทางพระผู้ปราบมาร

วันจันทร์ที่ ๘ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๗
พิธีสักการะรูปหล่อทองคำพระมงคลเทพมุนี
(สด จนฺทสโร) องค์ที่จะอัญเชิญไป
ประดิษฐาน ณ วัดโบสถ์บน บางคูเวียง
จังหวัดนนทบุรี

วันอาทิตย์ที่ ๒๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘
พิธีสักการะรูปหล่อทองคำพระมงคลเทพมุนี
สวดธรรมจักร เวียนประทักษิณ
รอบพระมหาธรรมกายเจดีย์
(ภายในมหารัตนวิหารคด)

วันศุกร์ที่ ๑๖ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๙
พิธีสักการะรูปหล่อทองคำพระมงคลเทพมุนี
สวดธรรมจักร เวียนประทักษิณ
รอบพระมหาธรรมกายเจดีย์
(ภายในมหารัตนวิหารคด)

๐๗๒

หลังจากปลื้มอกปลื้มใจกับบุญในอดีตที่ทำมาอย่างต่อเนื่องแล้ว ในวาระครบ ๑๐๐ ปี วันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายนี้ นอกจากร่วมพิธีบูชาครูแล้ว หลายท่านยังตั้งใจทำความดีเพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการแสดงความกตัญญูบูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่เป็นพิเศษ อาทิ การบวชบูชาธรรม การตั้งเป้าสวดธรรมจักรให้มากขึ้น บางท่านตั้งใจพัฒนาคุณธรรมในตัว

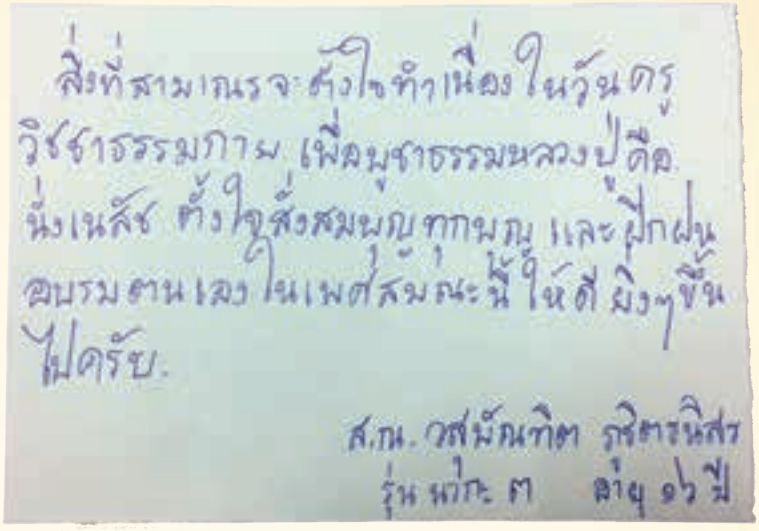

บางท่านก็จะช่วยเผยแผ่วิชชาธรรมกายไปทั่วโลก หลายท่านร่วมกันสร้างศาสนสถานเพื่อสืบค้นหลักฐานธรรมกาย ฯลฯ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่ลูกหลานพระเดชพระคุณหลวงปู่ไม่พลาดแน่ ๆ ก็คือ การตั้งเป้าทำสมาธิปฏิบัติธรรมให้มากขึ้นเป็นพิเศษ จะได้มีใจหยุดใจนิ่งจนกระทั่งสามารถเข้าถึงพระธรรมกายให้สมกับเป็นเชื้อสายพระผู้ปราบมาร...

ความในใจลูกหลานหลวงปู่

อาจารย์สมควร ทองหล่อ
ศิลปินเขียนภาพสีน้ำมัน

วาระครบ ๑๐๐ ปี วิชชาธรรมกาย ซึ่งถือเป็นปีที่พิเศษกว่าทุกปี ผมได้รวบรวมกำลังกาย กำลังความรู้ และความสามารถทั้งหมด เพื่อวาดรูปเหมือนหลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ซึ่งเป็นภาพสีน้ำมันขนาดใหญ่มาก (๑.๖๐ ม. x ๒.๑๐ ม.) จำนวน ๒ ภาพ เพื่อบูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่และประกาศคุณวิชชาธรรมกาย โดยภาพ ๒ ภาพนี้ ผมจะถวายแด่พระเดช-พระคุณพระมหาโพธิวงศาจารย์ (ทองดี สุรเตโช) ป.ธ.๙ ราชบัณฑิต เจ้าอาวาสวัดราชโอรสารามฯ เพื่อนำไปประดิษฐานที่วัดพุทธวิหาร นครเบอร์ลิน และวัดธรรมวิหาร เมืองฮันโนเวอร์ ประเทศสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี

ที่ผมทำแบบนี้ เพราะผมอยากให้คนทั่วโลกรู้จักพระเดชพระคุณหลวงปู่ให้มากที่สุด จากงานที่ผมถนัด เพื่อท้ายที่สุดให้คนที่มากราบไหว้ภาพนี้ สนใจอยากประพฤติปฏิบัติธรรม จะได้เข้าถึงความสุขที่แท้จริง ที่สำคัญ ในปีนี้ผมได้ตั้งใจนั่งสมาธิมากขึ้นเป็นพิเศษด้วย เพื่อบูชาธรรมพระเดชพระคุณหลวงปู่

อาจารย์จำเรียง ปั้นยศ
ข้าราชการครู สายครูผู้สอน ค.ศ. ๓ ชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนวัดมะสงมิตรภาพที่ ๕๕ อ.ไทรน้อย จ.นนทบุรี

วันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายเป็นวันที่สำคัญยิ่งในชีวิตของดิฉัน และในฐานะที่เป็นครูคนหนึ่ง ทำให้ดิฉันตระหนักถึงความสำคัญของ "ครู" ตลอดมา ว่าสามารถชี้นำทิศทางชีวิตของศิษย์ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง "ครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย" ผู้ชี้ทางสวรรค์และนิพพาน ทำให้เรามีบุญวาสนาได้รู้จักคำว่าธรรมกาย ทำให้เรามีที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง และมีชีวิตที่มั่นคงปลอดภัยในวัฏสงสาร

ในวาระวันครูวิชชาธรรมกายครบ ๑๐๐ ปี ดิฉันจึงอยากจะทำความดีเป็นพิเศษ คือตั้งใจที่จะเป็นต้นบุญต้นแบบที่ดีงามในด้านคุณธรรมจริยธรรมแก่คนรอบข้าง ทั้งลูกศิษย์และผู้ปกครอง ส่วนการสวดธรรมจักรและนั่งสมาธินั้น ดิฉันทำเป็นประจำอยู่แล้ว และยังชักชวนลูกศิษย์ให้ปฏิบัติทุกวันในเวลาพักกลางวันค่ะ

Michael Dalsgaard Jensen, Denmark
(มิเคล ดัลส์การ์ด เยนเซน, ประเทศเดนมาร์ก)

Jeg er bedre person efter jeg har lrt om Dhammakaya og meditation, hvilket stter mig i stand til at overfre min lrdom til andre.

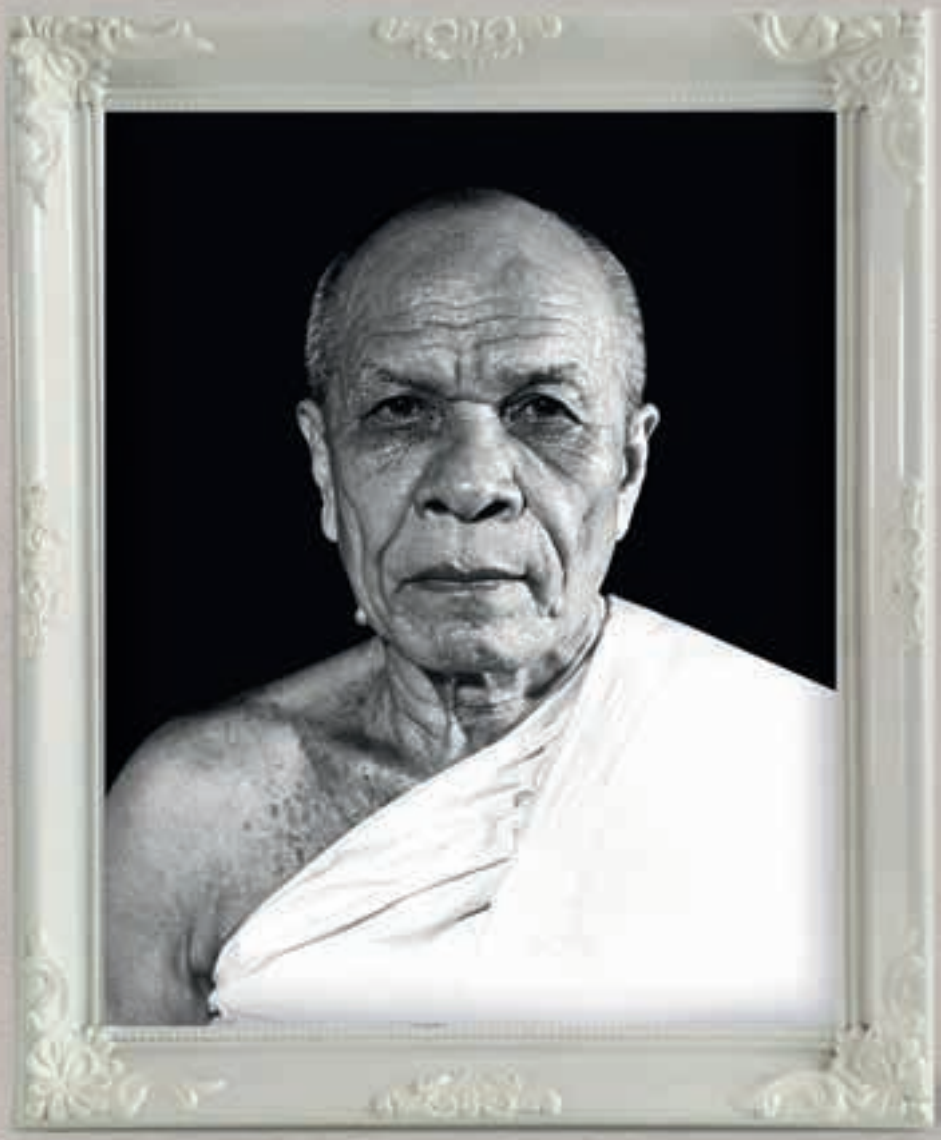
Hvad jeg har gjort for mig selv dr med mig, men hvad vi gjort for andre og verden forbliver og er uddelig.

Til denne begivenhed vil jeg meditere og hjlpe Luang Por i Dhammakaya med at viderebringe hans lrdom til et stort udvalg af danskere.

(คำแปล) ผมเป็นคนดีมากขึ้นหลังจากได้เรียนรู้เรื่องของธรรมกายและได้ปฏิบัติธรรม และผมยังนำสิ่งเหล่านี้ไปสอนผู้อื่นได้อีกด้วย

ผมคิดว่า สิ่งที่ผมทำเพื่อตนเอง จะติดตัวผมไปจนวันตาย แต่สิ่งที่ผมทำเพื่อคนอื่นนั้นจะคงอยู่บนโลกใบนี้นิรันดร

ในวาระพิเศษนี้ ผมตั้งใจจะนั่งสมาธิ และช่วยหลวงพ่อในการเผยแผ่วิชชาธรรมกายไปสู่ชาวเดนมาร์กให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ครับ

"ถ้าจิตหยุดเช่นนั้นเสียแล้วละก็ เงินน่ะไม่ต้องหายากหาลำบากแต่อย่างไรหรอก
ถ้าจิตผ่องใสขนาดนั้นแล้ว ไม่ต้องทำงานอะไรมากมายไปหรอก
มันไหลเข้ามาเองนะเงินน่ะ ไม่เดือดร้อน"

พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

สนับสนุนการจัดพิมพ์วารสารอยู่ในบุญ เพื่อมอบเป็นธรรมทานโดย
Kullanit (Nok) Gorjy
Director MBA, Organisation Management
nok@i8g.com.au
+61 432 956 151 +66 851 622 688, +66 993 249 635
72/82 Moo. 11, Khong Song, Khong Luang, Patumthani, Thailand
29 Anstey St, South Perth WA 6151
PO Box 361, South Perth WA 6951 www.infinity8group.com.au

INFINITY8 THAILAND

เคลียร์ข่าววัด
เรื่อง : ร.ลิ่วเฉลิมวงศ์
Line ID : natchy1972

ข้อดิด..ก่อนตัดสินว่า

ใครเป็นพุทธแท้ พุทธเทียม

การฟังข่าวต่าง ๆ ในโลกยุคปัจจุบัน คุณเคยด่วนตัดสินใครว่าเป็น **"พุทธแท้"** หรือ **"พุทธเทียม"** หรือเปล่า ? **แล้วอย่างตัวเลือกข้างล่างนี้ล่ะ ตัวเลือกไหนคือพุทธแท้ ?**

ก. พวกที่กินมังสวิรัติ
ข. พวกวัดพระธรรมกาย
ค. พวกที่รดน้ำมนต์ เจิมรถ ดูฤกษ์ยาม ดูดวง สะเดาะเคราะห์
ง. พวกชอบเครื่องรางของขลัง เขียนผ้ายันต์
จ. พวกวัดป่า
ฉ. พวกที่เชื่อว่านิพพานเป็นอัตตา
ช. พวกที่เชื่อว่านิพพานเป็นอนัตตา
ซ. พวกที่ช่วยกันล้างป่าช้า กินเจ
ฌ. ถูกทุกข้อ

จะเห็นว่า..ขนาดการนับถือศาสนาพุทธในประเทศไทยเราเองยังมีแนวทางปฏิบัติหลายสายมาก **ซึ่งแต่ละสายก็เชื่อมั่นอย่างสุดโต่งว่า..แนวทางของตัวเองถูกต้องที่สุด** !!!

แต่อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าคุณจะตัดสินว่าใครเป็น **"พุทธแท้"** หรือ **"พุทธเทียม"** ไปแล้ว ผู้เขียนก็อยากให้ลองตัดสินใหม่ เพราะหลังจากอ่านบทความนี้จบ คุณอาจค้นพบความคิดใหม่ที่นอกเหนือจากสิ่งที่อยู่ในใจตอนนี้ไปเลยก็ได้...

ทุกวันนี้... แม้คนไทยเราจะแตกแยกเกลียดชังกันเพิ่มขึ้นด้วยการกล่าวหากันว่า ใครเป็นพุทธแท้-พุทธเทียม แต่คนทั้งสองพวกนี้ก็มีความเห็นตรงกัน คือ เชื่อว่า..ศาสนาพุทธสมัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังมีพระชนม์ชีพอยู่คือพุทธแท้แน่นอน

จนกระทั่งก่อนสังคายนาพระไตรปิฎกครั้งที่ ๓ ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ คือ เกิดการแบ่งนิกายครั้งแรกออกไปเป็น **นิกายเถรวาท** กับ **นิกายมหาสังฆิกะ** (รูปที่ ๑)

และต่อมาทั้ง ๒ นิกายนี้ ต่างก็แยกนิกายย่อยออกไปอีก จนมีนิกายรวมแล้วมากถึง ๑๘-๒๐ นิกาย ซึ่งถือเป็นเรื่องน่าตกใจเลยทีเดียว !!! (รูปที่ ๒)

และเมื่อกาลเวลาผ่านไป... ก็เกิดนิกายใหม่ขึ้นมาอีก คือ **"นิกายมหายาน"** แล้วพวกมหายานก็เหมารวมเรียกนิกายทั้ง ๑๘-๒๐ ที่เกิดขึ้นแล้วว่า **"หินยาน"** (รูปที่ ๓)

แต่ต่อมาทั้ง ๑๘-๒๐ นิกายนี้ ได้ค่อย ๆ หายไปเรื่อย ๆ จนเหลือแต่นิกายเถรวาทเท่านั้น

จนกระทั่งยุคปัจจุบัน หลังจากองค์การพุทธศาสนิกสัมพันธ์แห่งโลกจัดประชุม

การแบ่งนิกายครั้งแรกในยุคอินเดียโบราณ

รูปที่ ๑

รูปที่ ๒

การแบ่งนิกายใหม่หลังจากเกิดมหายานขึ้น

รูปที่ ๓

นานาชาติ ณ ประเทศศรีลังกา เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๔๙๓ มีการเสนอให้ใช้คำว่า **"เถรวาท"** แทนคำว่า **"หินยาน"**

จุดนี้..เลยทำให้คนส่วนใหญ่ที่ไม่เคยศึกษาประวัติศาสตร์เข้าใจผิดไปว่า..พุทธศาสนามีแค่ ๒ นิกาย คือ **"เถรวาท"** กับ **"มหายาน"** (รูปที่ ๔)

รูปที่ ๔

จากการที่คำสอนในพระพุทธศาสนาผ่านร้อนผ่านหนาวมานานถึง ๒,๖๐๐ ปี และถูกโค่นล้มทำลาย เปลี่ยนแปลง แตกนิกายออกไปเป็นจำนวนมากจนน่าตกใจ แถมยังเกิดการยุบ การหายไป หรือเกิดนิกายขึ้นมาใหม่อย่างโชกโชนมาก กว่าจะตกทอดมาถึงเรา

ถามจริง ๆ เถิด ณ จุดจุดนี้... เราแน่ใจได้อย่างไรว่า..แนวทางปฏิบัติที่เรานับถืออยู่เป็นพุทธแท้ดั้งเดิม ?

หรือเราได้หลงปฏิบัติตามคำสอนที่ผิดเพี้ยนมาจากนิกายไหนในอดีตหรือไม่ ?

แต่ทุกวันนี้ คนไทยจำนวนน้อยที่คิดถึงประเด็นนี้...

แล้วที่สำคัญ...คนไทยส่วนใหญ่ศึกษาพระพุทธศาสนาแต่เพียงผิวเผิน แล้วสรุปหลักธรรมจากสิ่งที่คิดเองเออเอง โดยเอาสิ่งที่ฟัง ๆ เขามาผสมลงไป เช่น **เชื่อว่า..ใครกินเนื้อสัตว์คือพวกไม่เคร่งศาสนา**

แต่พอมาศึกษาข้อมูลจริง ๆ จากพระไตรปิฎก **ก็พบความจริงที่ต้องผงะว่า.. คำสอนเรื่องการห้ามกินเนื้อสัตว์ไม่ใช่คำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า** แต่เป็นคำสอนของพระเทวทัต (ลองไปอ่านเรื่องวัตถุ ๕ ที่พระเทวทัตทูลขอกับพระสัมมาสัมพุทธเจ้า)

หรือความเชื่อที่บอกว่า..พระสัมมาสัมพุทธเจ้าสอนให้สร้างวัดเล็ก ๆ สมถะ ๆ

แต่พอมาดูข้อมูลจากพระไตรปิฎกกลับพบว่า ทั้งนางวิสาขา ทั้งอนาถบิณฑิกเศรษฐี และทั้งอปราชิต (อดีตชาติของโชติกเศรษฐี) สร้างวัดในพุทธกาลไว้ใหญ่โตอลังการมาก แล้วพอสร้างเสร็จ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าก็ทรงจำพรรษาที่วัดใหญ่โตอลังการนั้น แล้วใช้วัดนั้นเพื่อรวมคนให้เยอะที่สุด เพื่อจะได้สั่งสอนเผยแผ่ศาสนาไปให้มากที่สุด

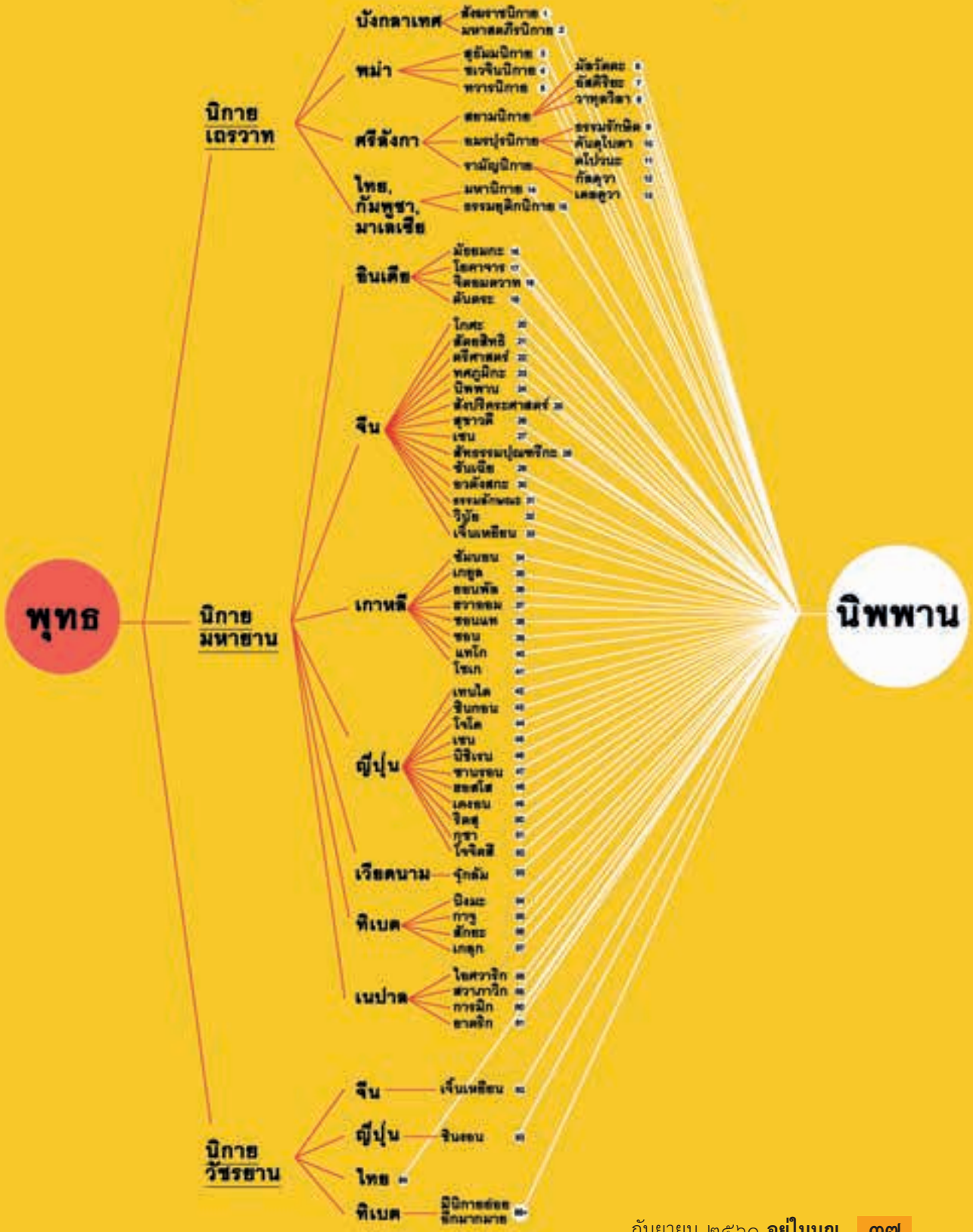
จากข้อมูลตรงนี้... **เราจะบอกว่าพระไตรปิฎกผิด หรือเพราะเราเชื่อกันมาแบบผิด ๆ โดยไม่ได้ศึกษากันแน่ ???**

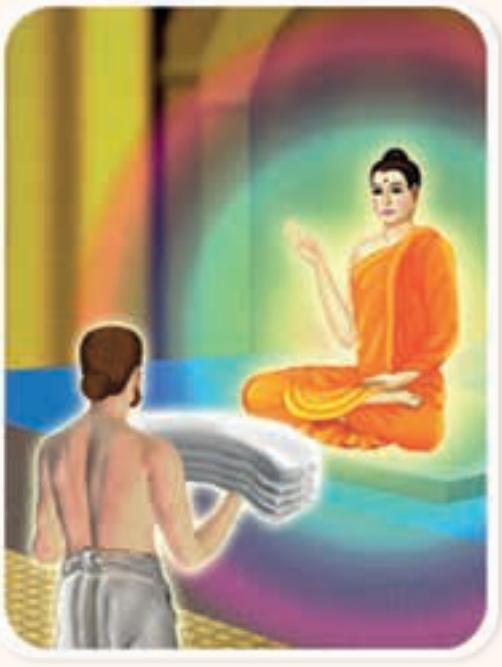
หรืออย่างคำสอนเรื่องการทำบุญก็เหมือนกัน **ปัจจุบันเชื่อว่า..อย่าไปทำเยอะ การทำบุญจนหมดตัวถือว่าผิด**

ซึ่งถ้าการทำบุญจนหมดตัวผิดจริง ทำไมพระสัมมาสัมพุทธเจ้าจึงทรงลงทุนถึงขนาดพยายามเทศน์จูเฬกสาฏกพราหมณ์ (ผู้ยากจนมาก) ตั้งแต่หัวค่ำจนเกือบถึงเช้า เพื่อให้จูเฬก-

พุทธแท้พุทธเทียม

พุทธทางไหนที่ใช่คุณ

สาฏกพราหมณ์ยอมเอาผ้าเก่า ๆ ที่มีเพียงผืนเดียวสละมาทำบุญถวายพระองค์ ทั้ง ๆ ที่การทำบุญครั้งนั้นของจูเฬกสาฏกพราหมณ์จัดว่าหมดตัวเลยทีเดียว ???

ตรงนี้หลายคนคงสงสัยว่า..เป็นเพราะพระสัมมาสัมพุทธเจ้าอยากได้ผ้าเก่า ๆ ที่ใช้แล้วของพราหมณ์หรือ ? เปล่าเลย... แต่เป็นเพราะพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านทรงสงสารที่พราหมณ์ยากจนมาก ทรงอยากให้พราหมณ์ได้บุญใหญ่ที่มีกำลังมากพอที่จะบันดาลให้ชีวิตของพราหมณ์พ้นจากความยากจนให้ได้

และหากศึกษาให้ลึกไปกว่านั้น เราอาจตกใจเพิ่มขึ้น เพราะขนาดพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเอง ท่านยังทรงทุ่มเททำบุญบริจาคทานอย่างยิ่งยวด ถึงขนาดสละชีวิตในหลายชาติมาอย่างนับไม่ถ้วน อีกทั้งในชาติที่เป็นพระเวสสันดร ก็ถึงขนาดบริจาคบุตรและภรรยาเลยทีเดียว

จากการที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านสละชีวิตเป็นทาน หรือบริจาคแม้กระทั่งบุตรและภรรยา หรือที่พระองค์ทรงเทศน์ให้จูเฬก-สาฏกพราหมณ์ยอมทำบุญจนไม่เหลือสมบัติแม้ชิ้นสุดท้าย **ก็แสดงว่า..ความเชื่อที่บอกว่าการทุ่มเททำบุญเยอะเป็นสิ่งผิด ก็ไม่น่าจะเป็นสิ่งที่ถูกต้อง !!!**

จะเห็นว่า..ความเชื่อที่คนส่วนใหญ่ในสังคมไทยเชื่อถือไม่ใช่สิ่งที่ถูกต้องหรือตรงตามพระไตรปิฎกเสมอไป ซึ่งความเชื่อประเภทนี้มีอยู่มากเสียด้วย !!!

เมื่ออ่านมาถึงตรงนี้ หลายคนคงเกิดคำถามต่อว่า..อ้าว..แล้วในเมื่อพระสัมมาสัม-พุทธเจ้าปรินิพพานไปตั้ง ๒,๕๐๐ กว่าปีแล้ว เราจะต้องทำอย่างไรถึงจะได้เรียนรู้ธรรมะสายที่เป็นพุทธแท้จริง ๆ หรือใกล้เคียงความเป็นพุทธแท้มากที่สุดล่ะ ???

ณ จุดนี้..ไม่ใช่เรื่องยากนัก เพราะทั้งพระสายปริยัติและปฏิบัติ รวมถึงนักวิชาการทางพุทธศาสนาทั่วโลกต่างยืนยันเป็นเอกฉันท์แล้วว่า..**ข้อมูลและคำสอนในพระไตรปิฎกเป็นสิ่งที่เชื่อได้สูงสุดในยุคนี้แล้ว !!!**

ดังนั้น..ไม่ว่าเราจะไปนั่งสมาธิวัดไหน นับถือสายไหน ก็เอาที่สบายใจแล้วถูกจริตกับเราได้เลย แต่สิ่งที่จำเป็นต้องทำเพิ่มขึ้นก็คือ **ต้องอ่านและศึกษาพระไตรปิฎกหรืออรรถกถาควบคู่ไปด้วย แล้วเราก็จะตอบตัวเองได้ว่า.. คำสอนที่เรารับรู้มานั้นถูกบิดเบือนหรือไม่ ด้วยตัวของเราเอง**...

การที่ผู้เขียนยกข้อมูลมาแบบนี้ ไม่ได้จงใจจะมาเปลี่ยนความคิดใครให้เชื่อใด ๆ ทั้งหมด แต่สิ่งที่ผู้เขียนต้องการให้เกิดขึ้นก็คือ **เราอย่ามัวมาทะเลาะโจมตีว่าร้ายกันอย่างเอาเป็นเอาตายเรื่องพุทธแท้-พุทธเทียมเลย อย่าไปคิดว่า..พุทธศาสนาที่ต่างสายจาก**

อย่าไปคิดว่า..พุทธศาสนาที่ต่างสายจากที่เรานับถือสอนผิด หรือกล่าวว่า..เขาเป็นสัทธรรมปฏิรูปหรือเป็นลัทธิ แล้วบอกว่า..ของตัวเองเป็นพุทธแท้ เพราะในเมื่อไม่มีใครสักคนได้ไปฟังคำสอนจากพระโอษฐ์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยตรง

ที่เรานับถือสอนผิด หรือกล่าวว่า..เขาเป็นสัทธรรมปฏิรูปหรือเป็นลัทธิ แล้วบอกว่า..ของตัวเองเป็นพุทธแท้ !!!

เพราะในเมื่อไม่มีใครสักคนได้ไปฟังคำสอนจากพระโอษฐ์พระสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยตรง แล้วก็ไม่รู้ในสิ่งที่เกิดในสมัยที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังมีพระชนม์ชีพอยู่ทั้งหมด !!!

อีกทั้งพุทธแท้จริง ๆ เขาก็จะไม่ว่าใครด้วย พุทธแท้ย่อมทำตามโอวาทปาฏิโมกข์ ที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงสอน คือ **อนูปวาโท** (การไม่ว่าร้ายกัน) และพุทธแท้ก็ควรรีบหันมาประพฤติธรรมจนหมดกิเลสด่วนที่สุด

ในเมื่อทุกวันนี้สังคมไทยเจอเรื่องราวอะไรร้าย ๆ จนบอบช้ำกันมามากพอแล้ว ดังนั้นจะดีกว่าไหม..?? คือไม่ว่าใครจะนับถือพุทธสายไหน เมื่อเขาปฏิบัติตามความเชื่อนั้นแล้วเกิดความสุข ไม่เดือดร้อนใคร ก็แล้วแต่เขาเถิด มันเป็นสิทธิของเขา เราไม่ควรมุ่งโจมตีกัน แต่ควรนำจุดเด่นของพุทธแต่ละสายมาพัฒนาจิตใจคนในประเทศให้พบความสงบร่มเย็นที่แท้จริง เหมือนศาสนาพุทธหลายสายในประเทศไต้หวัน ที่แม้จะแตกต่างกันมาก แต่ก็เอาจุดเด่นที่ดีของแต่ละสายมาเสริมกัน จนคนพุทธที่นั่นอยู่ด้วยกันอย่างผาสุกนั่นเอง

*ขอขอบคุณภาพแผนภูมิแสดงการแบ่งนิกายจาก ดร.บรรเจิด ชวลิตเรืองฤทธิ์

"เวลาเราคิดอะไรไม่ออก ให้หลบไปเงียบ ๆ ไปนั่งสมาธิ เอาใจรวมเข้าไปในตัว แล้วรวมงานทั้งหมดของเราเข้าไปไว้ในตัวด้วย เราจะคิดออก จะจัดแผนงานของเราออก ว่าจะต้องทำอะไร อย่างไร จะเห็นชัด นั่งสมาธิทำให้เกิดปัญญา ยายใช้วิธีนี้เหมือนกัน"

o.....o

คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง
ผู้ให้กำเนิดวัดพระธรรมกาย

VSHINE Telecom

บริษัท วีชายน์ เทเลคอม จำกัด

บริษัทผู้ให้บริการโครงข่ายช่องสัญญาณโทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ได้รับใบอนุญาต Network Provider จาก กสทช. ในระบบดาวเทียม C-Band และ Ku-Band ให้บริการออกอากาศทั้งในและต่างประเทศทั่วโลก

โทร. ๐-๒๗๒๐-๑๐๓๓ ถึง ๔, แฟกซ์ ๐-๒๗๑๘-๒๗๓๘, มือถือ ๐๘-๑๘๑๕-๙๖๔๕
อีเมล์ : pracha@vshinetech.com เว็บไซต์ : www.vtelecom.co.th, www.vtelecom.in.th
อาคารเลขที่ ๑๑ ถนนพระรามเก้า ๕๔ (ซอย ๕ เสรี ๗) แขวงสวนหลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร ๑๐๒๕๐

เนเจอร์กิฟ ห่วงใยคุณ

NATUREGIFT เนเจอร์กิฟ

BERNA 1000

เนเจอร์กิฟ คำตอบสุดท้าย...

สำหรับผู้ที่ต้องการมีสุขภาพที่ดี

โทร. ๐-๒๘๑๘-๓๕๐๐

ทบทวนบุญวันธรรมชัย

เรื่อง : พระสมศักดิ์ จนฺทสีโล

“วันธรรมชัย” วันแห่งความปลื้มปีติล้นใจ

เป็นสิ่งที่ปรากฏมาไม่ว่าตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันที่กิเลสอันได้แก่ โลภ โกรธ หลง ได้แฝงเข้าสู่สังคมในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งด้านความบันเทิง วิทยาการ และสื่อนวัตกรรมอันทันสมัย หรือแม้จะเป็นลาภ ยศ สรรเสริญ สุข ที่ต่างคอยเร่งเร้าและดึงดูดให้จิตใจผู้คนเข้าไปติดและเข้าไปสนใจในสิ่งเหล่านั้น ซึ่งมีคนมากมายเกลือกกลั้วถึงขนาดถอนตัวไม่ขึ้น ถ้าไม่คิดก็ไม่แปลกที่เมื่อกว่า ๕๐ ปีที่ผ่านมาจะมีบุคคลท่านหนึ่งแม้ยังอยู่ในวัยเยาว์ แทนที่จะสนใจหรือหลงใหล

กับสิ่งเย้ายวนทางโลกดังกล่าว กลับหันหน้าเข้าวัดปฏิบัติธรรมเพื่อจะให้รู้และเข้าถึงที่สุดของความเป็นชีวิตที่เกิดมาเป็นมนุษย์ แม้ท่านจะเคยเป็นนักเรียนในโรงเรียนมัธยมที่ดีที่สุดแห่งหนึ่ง และเคยเป็นนิสิตมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง ครั้นสำเร็จการศึกษา บุคคลท่านนี้กลับเลือกเดินบนเส้นทางของสมณะ ผู้มุ่งยังประโยชน์ตนและประโยชน์ของชาวโลกให้เข้าถึงความสุขสงบ สันติ และสู่ที่สุดแห่งธรรม ใครจะคิดว่า จากบ้านหลังเล็กที่ท่านไปปฏิบัติธรรมกับครูบาอาจารย์ที่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ปัจจุบันได้แผ่ขยายออกมาสู่ศูนย์พุทธจักรปฏิบัติธรรมจนมาเป็นวัดพระธรรมกาย และแผ่ขยายออกไปแล้วทุกทวีปทั่วโลก... และในโอกาสที่วันเวลาเวียนมาถึงวันที่ ๒๗ สิงหาคมของทุกปี เหล่าศิษยานุศิษย์ กัลยาณมิตร และผู้นำบุญทั้งในและต่างประเทศ ต่างพร้อมใจกันรำลึกถึงบุคคลท่านนี้ ที่ถือเอาวันที่ ๒๗ สิงหาคม ในปี พ.ศ. ๒๕๑๒ เป็นวันเข้าสู่เพศสมณะ ซึ่งเป็นวันที่พวกเราทั้งหลายเรียกกันว่า “วันธรรมชัย” วันแห่งชัยชนะโดยธรรม และพร้อมใจกันปฏิบัติธรรม สั่งสมบุญทุกบุญจนความปลาบปลื้มปีติเอ่อล้นดวงใจ...

รวมใจกตัญญู ร่วมมุทิตาบูชาธรรม

งานบุญเนื่องในเทศกาลวันธรรมชัย เริ่มขึ้นตั้งแต่ยังไม่ถึงวันธรรมชัย โดยมีกุลบุตร จำนวน ๗๓ ท่าน เข้าพิธีบรรพชาอุปสมบทใน **โครงการบรรพชาอุปสมบทหมู่ รุ่นวันธรรมชัย** เพื่อบูชาธรรมหลวงพ่อธัมมชโยเนื่องในวันคล้ายวันบรรพชาอุปสมบทของท่าน และเพื่อแสดงความกตัญญูทดแทนพระคุณบิดามารดา การอบรมเริ่มตั้งแต่วันที่ ๑๙-๓๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ พิธีบรรพชาอุปสมบทจัดขึ้นเมื่อวันที่ ๑๙ สิงหาคม ณ วัดพระธรรมกาย โดยมีพระครูมงคลกิจจารักษ์ เจ้าคณะอำเภอคลองหลวง เป็นพระอุปัชฌาย์

ในช่วงสายของวันเสาร์ที่ ๒๖ สิงหาคม

ที่ผ่านมา ก็มี **"พิธีถวายยารักษาพระภิกษุและสามเณรอาพาธ"** บริเวณสภาธรรมกายสากล เพื่อน้อมถวายบุญกุศลบูชาธรรมหลวงพ่อ

ต่อมา วันอาทิตย์ที่ ๒๗ สิงหาคม ซึ่งเป็นวันธรรมชัย เหล่าศิษยานุศิษย์ กัลยาณมิตร และผู้นำบุญทั้งหลาย ต่างมุ่งหน้าไปวัดพระธรรมกายเพื่อร่วมพิธีตั้งแต่ภาคเช้า พิธีกรรมเริ่มด้วยการตักบาตรถวายสังฆทานแด่คณะพระภิกษุรุ่นวันธรรมชัย จากนั้นไปพร้อมเพรียงกัน ณ ห้องแก้วสารพัดนึก สภาธรรมกายสากล เพื่อร่วมกันสวดมนต์ นั่งสมาธิ และประกอบพิธีถวายภัตตาหารเป็นสังฆทาน

สวดธรรมจักรวันธรรมชัย และรวมใจทอดผ้าป่าบำรุงวัด

พิธีในภาคบ่าย นอกจากจะพร้อมใจกันปฏิบัติธรรมนั่งสมาธิและสวดธรรมจักรแล้ว ยังมี **พิธีทอดผ้าป่าบำรุงวัด** โดยมีศรัทธาสาธุชนเข้าร่วมขบวนแถวผ้าป่าเป็นจำนวนมาก แววตาของแต่ละท่านล้วนเปล่งประกายแห่งความเบิกบาน ปลื้มปีติ แสดงให้เห็นความศรัทธาอันหนักแน่นในการสั่งสมบุญ ซึ่งทุกคนล้วนตระหนักดีว่า ปัจจัยที่ตนหามาได้ด้วยความยากลำบากนั้น จะเป็นประโยชน์ต่อการเผยแผ่พระพุทธธรรมคำสอนให้เกิดสันติสุขแก่สังคมและชาวโลก

หลังจากพิธีทอดผ้าป่าเสร็จสิ้นลงแล้ว ทุกคนต่างพร้อมใจกันสวดมนต์บทธัมมจักกัปปวัตนสูตร ก่อนที่จะแยกย้ายไปร่วมกิจกรรมที่หน้าพระมหาธรรมกายเจดีย์

สวดกว่า ๑๓๕ ล้าน เพื่อสันติสุขของโลก

เย็นวันนี้ สาธุชนผู้เปี่ยมล้นด้วยศรัทธาพร้อมใจกันสวดธรรมจักร ณ มหารัตนวิหารคด รอบพระมหาธรรมกายเจดีย์ ด้วยมโนปณิธานอันมุ่งมั่นที่ตั้งเอาไว้ว่าจะสวดจนกระทั่งครบ ๑๓๕,๑๓๕,๑๓๕ จบ เพื่อบูชาพระรัตนตรัยและ

ถวายเป็นกตัญญูบูชาเนื่องในวันธรรมชัย ซึ่งหลายวันที่ผ่านมา ผู้มีบุญทั้งในและต่างประเทศช่วยกันสวดได้ทะลุเป้าหมายเดิมหลายครั้ง เช่น สามารถบรรลุถึง ๑๒๓,๔๕๖,๗๘๙ จบ ตั้งแต่ต้นเดือนสิงหาคม จนมีการกำหนดเป้าใหม่ก็สามารถทะลุเป้า ๑๒๙,๑๒๙,๑๒๙ จบ และ ๑๓๐,๐๐๐,๐๐๐ จบ ในเวลาต่อมาไม่นาน ดังนั้นในวันธรรมชัยปีนี้ ทุกท่านต่างพร้อมใจกันสวดต่อเนื่องไปจนสามารถบรรลุเป้าแห่งความ

สำเร็จสมปรารถนา ๑๓๕,๑๓๕,๑๓๕ จบ สร้างผังแห่งความสำเร็จขึ้นอีกครั้งในวันนี้ และมุ่งมั่นที่จะรวมใจกันสวดให้ครบ ๑๔๕,๑๔๕,๑๔๕ จบ ในวันที่ ๕ กันยายน ตรงกับวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ อันเป็นวันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย

ในภาคค่ำวันนี้ ยังมีกิจกรรมบุญอีกอย่างหนึ่ง คือ การเวียนประทักษิณ...

เมื่อถึงเวลา ๑๙.๐๐ น. คณะพระภิกษุ-สามเณร และสาธุชนผู้มีบุญ ต่างพร้อมใจกันถือโคมประทีปเดินเวียนประทักษิณรอบพระ-มหาธรรมกายเจดีย์ พระมหาเจดีย์พระพุทธเจ้าล้านพระองค์ ด้วยความปีติเบิกบานใจ

ดังนั้น วันธรรมชัยปีนี้จึงเป็นวันแห่งความอัศจรรย์วันหนึ่งที่เกิดจากความร่วมมือร่วมใจของเหล่ากัลยาณมิตรผู้นำบุญและพุทธศาสนิกชนทุกท่าน แม้เสียงสวดธรรมจักรจบสุดท้ายแห่งการบรรลุเป้าได้จบลง แต่กลับเพิ่มความปลื้มปีติทับทวีแก่ทุกท่าน เพราะนอกจากน้อมถวายเป็นพุทธบูชาแล้ว ยังน้อมถวายแด่ท่านผู้อยู่ในดวงใจอีกด้วย ขอผลานิสงส์แห่งเสียงสวดธรรมจักรอันแผ่กว้างไป จงยังความสุขสงบและความร่มเย็นแก่บ้านเมือง ตลอดจนชาวโลกทั้งหลายให้เข้าถึงสันติสุขอันไพบูลย์ และเพื่อความเจริญรุ่งเรืองของพระพุทธศาสนาในอนาคตสืบต่อไป

เรณู
"ซื่อนี้มีแต่สมหวัง"

ร้านแห้วเรณู ตลาดสี่มุมเมือง รวมของเชื่อม ของหวานทุกชนิด
แห้วดิบ แห้วต้ม วุ้นมะพร้าว ลูกชิด ถั่วแดง ลูกลาน ฯลฯ
สนใจติดต่อ โทร. ๐๘-๑๖๓๒-๗๔๙๙
LineID : @ranooonlineshop Facebook : ร้านแห้วเรณู

สร้างคนให้เป็นคนดี

เรื่อง : พรพิสุทธิ์ ดุจรัตน

โครงการบรรพชาอุปสมบทหมู่ธรรมทายาทนานาชาติ รุ่นที่ ๑๕

International Dhammadayada Ordination Program (IDOP 15)

第15 届国际佛法薪传者短期出家活动

โครงการบรรพชาอุปสมบทหมู่ธรรมทายาทนานาชาติ หรือ **ไอดอป** (IDOP) เป็นอีกโครงการหนึ่งของวัดพระธรรมกาย ที่เปิดโอกาสให้ชาวต่างชาติจากหลายเชื้อชาติหลากวัฒนธรรมที่มีความสนใจในพระพุทธศาสนา ได้มาบวชเป็นพระภิกษุที่วัดพระธรรมกาย ประเทศไทย ซึ่งผู้บวชจะได้รับการฝึกฝนทั้งทางกายและใจตามหลักพุทธวิธี เพื่อปฏิบัติตนเป็นพระแท้ และหลังจากลาสิกขาแล้ว ก็ยังสามารถนำหลักธรรมไปใช้ในการดำเนินชีวิตได้

การอบรมในปีนี้เป็นรุ่นที่ ๑๕ โดยมีผู้สมัครบวช จำนวน ๗๑ ท่าน จาก ๑๑ สัญชาติ ได้แก่ อังกฤษ อเมริกา โปรตุเกส เดนมาร์ก จีน สิงคโปร์ มาเลเซีย ไต้หวัน ลาว กัมพูชา และไทย โดยแบ่งเป็น ๒ โปรแกรม คือ โปรแกรม A อบรมระหว่างวันที่ ๘ กรกฎาคม - ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ (๓๐ วัน) และโปรแกรม B อบรมระหว่างวันที่ ๘ กรกฎาคม - ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ (๔๔ วัน)

กิจกรรมสำคัญในการบวชจัดขึ้นตามลำดับดังนี้ **พิธีตัดปอยผมนาคธรรมทายาท** จัดขึ้นในวันพฤหัสบดีที่ ๑๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ณ มหาวิหารพระมงคลเทพมุนี

ในวันเสาร์ที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ มี **พิธีเวียนประทักษิณ** ณ พระมหาธรรมกายเจดีย์ **พิธีขอขมาและมอบผ้าไตร พิธีถวายบาตร พิธีบรรพชา** ณ สภาธรรมกายสากล และ **พิธีอุปสมบท** ณ อุโบสถวัดพระธรรมกาย โดยมีพระมหาโพธิวงศาจารย์ (ทองดี สุรเตโช) ป.ธ.๙ ราชบัณฑิต เจ้าอาวาสวัดราชโอรสาราม ราชวรวิหาร เมตตาเป็นพระอุปัชฌาย์

วันอาทิตย์ที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ มี **พิธีตักบาตรพระใหม่** ณ สภาธรรมกายสากล

กิจกรรมระหว่างการอบรมของธรรมทายาทมีหลากหลายประการ อาทิ การสวดมนต์ นั่งสมาธิ บิณฑบาต ศึกษาพระธรรมวินัย เรียน

พุทธประวัติและเรื่องกฎแห่งกรรม ฝึกฝนความดีสากล ฯลฯ ซึ่งล้วนเป็นไปเพื่อการฝึกฝนตนเองทั้งทางกายและใจควบคู่กันตั้งแต่ตื่นนอนจนกระทั่งจำวัด ซึ่งธรรมทายาทต่างก็รู้สึกประทับใจที่ได้เข้าร่วมโครงการนี้ หลายรูปได้รับความสุขจากการปฏิบัติธรรมและหลายรูปกล่าวด้วยว่าอยากให้มีโครงการนี้ต่อไปเรื่อย ๆ ถ้ามีโอกาสก็จะกลับมาบวชอีก

นอกจากโครงการบรรพชาอุปสมบทหมู่ธรรมทายาทนานาชาติ รุ่นที่ ๑๕ แล้ว ในช่วงเวลาเดียวกันนี้ยังมีโครงการบรรพชาสามเณรนานาชาติ IDOP อีกด้วย โดยอบรมระหว่างวันที่ ๘ กรกฎาคม - ๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ (๓๐ วัน)

จากใจธรรมทายาทนานาชาติ

พระไมเคิล วีรธมฺโม (Michael Kokoska) ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาตมารู้จักโครงการ IDOP จากศูนย์ปฏิบัติธรรมจอร์เจีย ตอนนั้นอยากเข้าร่วมโครงการทันที และตั้งใจว่าจะมาบวชที่ประเทศไทยให้ได้ เพราะอาตมาคิดว่า การมาเรียนรู้ที่วัดพระธรรมกายจะได้รับการฝึกฝนอบรมอย่างถูกต้องและสมบูรณ์ยิ่งกว่า

การเข้าอบรมในโครงการ IDOP ที่วัดพระธรรมกายเกิดประโยชน์มหาศาล เมื่อคุณเข้าร่วมการอบรม คุณจะสามารถสร้างนิสัยรักความสะอาดและความเป็นระเบียบซึ่งเอากลับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เมื่อคุณลาสิกขาไป นี้เป็นเหตุผลหนึ่งที่อาตมาเข้าร่วมโครงการนี้ อาตมาต้องการความมีระเบียบวินัย กฎระเบียบที่เข้มงวด เพราะว่าการได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นระเบียบ สะอาดเรียบร้อย ใจของเราก็จะเป็นไปตามนั้นเช่นกัน

ความสะอาด ความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสิ่งต่าง ๆ รอบตัว จะทำให้ชีวิตของเราง่ายขึ้น และจะทำให้เกิดความสงบของใจ ซึ่งช่วยให้ผลการปฏิบัติธรรมดีขึ้น ดังนั้นเมื่ออยู่ที่นี่ ผลการปฏิบัติธรรมของอาตมาจึงดีขึ้นมาก

อาตมาคิดว่าการปฏิบัติธรรมเป็นสิ่งที่ดีที่สุด เพราะการปฏิบัติธรรมทำให้เข้าใจการเป็นมนุษย์ที่ดี เข้าใจวิธีดำเนินชีวิตในโลกที่มีแต่ความสับสนวุ่นวายนี้ โดยยังสามารถ

รักษาใจให้มีสุขภาพจิตที่ดีและมีสติอยู่ได้

พระอเล็กซ์ ปณฺฑาวโร (Alex Butt)
ประเทศสิงคโปร์

อาตมาเริ่มเรียนรู้เกี่ยวกับธรรมกายเมื่อประมาณ ๕ เดือนก่อน หลังจากแม่เสียชีวิต อาตมาเริ่มศึกษาการนั่งสมาธิและการสวดมนต์ภายใน ๒ เดือน หลังจากได้เรียนรู้คำสอนจากวัดพระธรรมกาย อาตมาก็ตัดสินใจบวช

ขณะที่ปลงผม อาตมาทำสมาธิไปด้วย และเมื่อลืมตาขึ้นมา ก็รู้สึกเบาสบาย รู้สึกเหมือนได้พบโลกใบใหม่ เหมือนเป็นวันใหม่สำหรับตัวเอง อาตมามีความสุขมาก ในวินาทีนั้น อาตมาดีใจมากที่อุทิศบุญนี้ให้แม่ได้ และที่อาตมาร้องไห้ ก็เพราะเสียใจที่ท่านไม่สามารถมาเห็นการบวชของอาตมาในวันนี้

ก่อนมาอบรม อาตมาพยายามฝึกฟังคำขานนาค ฝึกออกเสียง และทำความเข้าใจความหมาย เพราะว่าจำเป็นต้องใช้เวลาบวชพอได้มาที่วัด อาตมาได้ฝึกร่วมกับเพื่อนทุกวันในเวลาที่พอจะฝึกได้

อาตมามีความสุขกับการบวช ซึ่งเป็นชีวิตที่เรียบง่าย ได้ปฏิบัติธรรมเยอะมาก และได้เข้าใจพระพุทธศาสนามากขึ้น ไม่ว่าคุณจะเป็นคนพุทธ คริสต์ ฮินดู หรือนับถือศาสนาใดก็ตาม บทฝึกในโครงการ IDOP ดีมาก ๆ

ความดีสากลเรื่องความสะอาด เช่น การทำความสะอาดห้องน้ำ การทำความสะอาดที่นอน การกวาดพื้น ทำให้อาตมารู้สึกว่า สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่แค่การทำความสะอาด แต่มันคือการทำสมาธิไปด้วย และเมื่อสถานที่สะอาด ก็ไม่มีเหล่ามดแมลง เราก็ไม่ต้องฆ่ามัน ซึ่งสอดคล้องกับเรื่องศีล

การเดินบิณฑบาตเป็นประสบการณ์ครั้งแรกในชีวิต อาตมาได้ฝึกความอ่อนน้อมถ่อมตน ญาติโยมที่มาตักบาตรทำให้อาตมารู้สึกถึงความรับผิดชอบว่า เมื่อเป็นพระต้องรักษาศีลให้บริสุทธิ์ อย่าทำให้ญาติโยมที่มีศรัทธาผิดหวัง ถ้าอาตมาไม่ฝึกฝนอบรมตนเองให้เป็นพระแท้ คงไม่ยุติธรรมกับสาธุชนที่มาทำบุญ เมื่ออาตมาสัมผัสถึงความปลื้มของสาธุชน ก็รู้สึกถึงความรับผิดชอบในการเป็นพระ นั่นคือเหตุผลที่ว่าทำไม “การเป็นพระนั้นแม้มีชีวิตที่เรียบง่าย แต่ไม่ง่ายที่จะใช้ชีวิตอย่างพระแท้”

ถ้าคุณสามารถมาเข้าโครงการ ๓๐ วันนี้ คุณจะพบกับตัวเองที่ไม่เคยพบมาก่อน และชีวิตต่อจากนี้จะเปลี่ยนไปในทางที่ดีขึ้น ชีวิตอาตมาก็เปลี่ยนไปแล้วเช่นกัน เนื่องมาจากคำสอนของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า

พระนีล สุทฺธมโน (Neal Golub)
ประเทศสหรัฐอเมริกา

อาตมาได้ฝึกปฏิบัติสมาธิมาเป็นเวลานาน จึงอยากมาที่นี่เพื่อเรียนรู้เพิ่มเติม บวกกับอยากสัมผัสประสบการณ์การเป็นพระ อยากเรียนรู้เกี่ยวกับพระพุทธศาสนา โดยเฉพาะชีวิตพระให้มากขึ้น

คนอเมริกันเป็นพวกช่างฝัน ฝันที่จะมี

บ้าน ครอบครัว เงินในบัญชี แล้วคิดว่าเราจะมีความสุข หลาย ๆ คนรวมถึงอาตมาก็ทำมาหมดแล้ว แต่เราก็ยังไม่มีความสุข นั่นเป็นเหตุผลที่ทำให้อาตมาเข้าหาศาสนาพุทธเมื่อ ๒๐ ปีที่แล้ว และปัจจุบันคนอเมริกันก็สนใจศาสนาพุทธเป็นจำนวนมาก

อาตมาคิดว่าในการบวชเป็นพระ คุณต้องพยายามทำแต่ละสิ่งให้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ตลอดเวลา ต้องใส่ใจผู้คน ใส่ใจสิ่งของต่าง ๆ ด้วยความเคารพ ที่ต้องใส่ใจทุกสิ่งนั้นเพราะทุกสิ่งได้มาจากศรัทธาของสาธุชน ซึ่งเราจะมองข้ามไม่ได้

เมื่อเดินบิณฑบาตในหมู่บ้าน ความท้าทายสำหรับอาตมาก็คือ การเดินเท้าเปล่าบนถนนก้อนกรวด วันแรกอาตมาเดินเขย่งปลายเท้า ทำให้ปวดกล้ามเนื้อขา วันที่สองมีคนแนะนำให้เดินลงเท้าราบ ลงน้ำหนักตรงกลาง ซึ่งได้ผลเยี่ยมมาก

การทำสมาธิเป็นสิ่งที่ดีมาก ถ้าเรานั่งสมาธิดี เราจะมีใจที่ตั้งมั่นและรับรู้อะไรได้ดีขึ้น เช่น ถ้าอาตมาเกิดความรู้สึกน้อยใจอะไรบางอย่าง อาตมาจะรู้ตัว และเมื่อรู้ตัวว่ากำลังน้อยใจ อาตมาก็จะกำหนดการกระทำของตัวเอง ซึ่งหากโลกเรามีคนที่มีสติแบบนี้อยู่เยอะ ๆ ความขัดแย้งระหว่างกันก็จะลดน้อยลง นี่เป็นเรื่องที่สำคัญมาก และอีกประการหนึ่งก็คือ ความขัดแย้งจะทำลายสมาธิของเรา ฉะนั้นคนวัดส่วนใหญ่จึงไม่อยากขัดแย้งกัน เพราะเขาอยากเป็นนักปฏิบัติธรรมที่ดี

ดังนั้น อาตมาไม่ข้องใจเลยว่า ท้ายที่สุดสันติภาพโลกจะเกิดขึ้น “ถ้าทุกคนทำสมาธิ สงครามจะเกิดขึ้นไม่ได้เลย”

พระส้าวเซิ้งฉี จนฺทธิโก
ประเทศจีน

อาตมาเป็นนักศึกษาปริญญาโท เรียนอยู่ที่ปักกิ่ง มีเพื่อนสนิทที่มหาวิทยาลัยปักกิ่งแนะนำให้รู้จักวัด เมื่อปีก่อนเขามาบวชระยะสั้นที่วัดพระธรรมกาย เขาบอกว่าได้ประโยชน์มาก และสนับสนุนให้อาตมามาบวชที่นี่

อาตมาอยากรู้เรื่องชีวิตของพระและการปฏิบัติธรรม อยากมาสัมผัสด้วยตนเอง อยากรู้ว่าจริง ๆ แล้วเป็นอย่างไร ตัวเองสามารถทำได้ดีหรือไม่

วันแรกที่มาถึงวัด อาตมาเห็นญาติโยมและเจ้าหน้าที่จำนวนมาก ทุกคนดูตั้งใจและเป็นกันเองมาก ทำให้รู้สึกอบอุ่น และไม่กังวลใจ อีกทั้งกิริยามารยาทของพระภิกษุวัดพระธรรมกาย ก็ทำให้อาตมารู้สึกว่าท่านงามสง่า ทำให้เกิดความเคารพขึ้นด้วย

เมื่อเริ่มต้นตัดปอยผม อาตมาทำอะไรไม่ถูก เพราะว่ามีคนที่ไม่รู้จักจำนวนมากมาอยู่ต่อหน้า และอาตมาก็ไม่ได้มีบุญคุณหรือให้ประโยชน์อะไรกับเขาเหล่านั้น ทำไมพวกเขาถึงให้ความสำคัญมาตัดปอยผมและอนุโมทนาบุญกับเรา แต่พอเห็นญาติโยมจำนวนมากมีความตั้งใจมาตัดปอยผมและอนุโมทนาบุญ ก็ทำให้อาตมารู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างมาก และทำให้รู้สึกว่า เราต้องตั้งใจและขยันปฏิบัติธรรม

"การรู้จักให้อภัยตนเองและให้อภัยผู้อื่น
จะทำให้ใจเป็นสุข และสมาธิตั้งมั่นได้ง่าย"

โอวาทหลวงพ่อธัมมชโย
วัดพระธรรมกาย

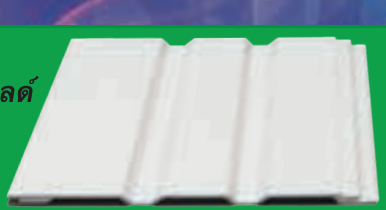

รวมพลังความชิว ด้วยหลังคาไวนิล ชิวชิลด์

เย็น เป็นฉนวนกันความร้อน ช่วยให้บ้านเย็น อยู่สบายแบบชิวชิลด์
เงียบ ฝนตกไม่ดัง กันเสียงรบกวน อยู่อาศัยแบบชิวชิลด์
ง่าย ติดตั้งเร็วไว ทันใจผู้อยู่แบบชิวชิลด์

คุณสมบัติพิเศษ หลังคาไวนิล ชิวชิลด์

เย็น เพราะเป็นฉนวนกันความร้อน
เงียบ ป้องกันเสียงรบกวน
ทนทาน ทุกสภาพอากาศ ไม่แตกลายงา
มั่นใจ ปลอดภัย **ไม่ลามไฟ**

บริษัท ไทยพลาสวู้ด จำกัด:
500/2 ชั้น 3 อาคาร เค.เอ็ม.ริเวอร์ไซด์ ถนน พระราม3 แขวงบางโคล่ เขตบางคอแหลม กรุงเทพมหานคร 10120
TEL: 0-2291-9595 FAX: 0-2291-9570 | www.thaiplastwood.com
thaiplastwood2014 thaiplastwood thaiplastwood@gmail.com

ผู้ผลิตวัสดุพลาสวู้ดรายแรกในประเทศไทย ที่ได้รับมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) และผ่านการทดสอบประสิทธิภาพจาก Material Connexion, New York, USA.

บทความพิเศษ

เรื่อง : นวธรรม และคณะนักวิจัย DIRI

หลักฐานธรรมกาย ในคัมภีร์พุทธโบราณ (ตอนที่ ๒๖)

ในฉบับที่แล้ว สิ่งที่ผู้เขียนได้ฝากไว้มีอยู่ ๒-๓ ประเด็นที่สำคัญ ๆ ได้แก่ ประเด็นที่ ๑ การให้ความสำคัญกับการดำเนินงานตามพันธกิจ ๗ ขั้นตอน การสรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่รักด้านวิชาการ การประสานความร่วมมือกับนักวิชาการที่มีชื่อเสียงในระดับนานาชาติ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุดในการทำงานศึกษาค้นคว้าหลักฐานธรรมกาย ประเด็นที่ ๒ เรื่องของการจัดหาอาคารเพื่อสถาปนาเป็นสถาบันวิจัยทางพระพุทธศาสนา (Buddhist Research Institute) เพื่อรองรับภารกิจการค้นคว้าและปริวรรตคัมภีร์พุทธโบราณ ตลอดจนใช้เป็นสถานที่ฝึกอบรมนักวิจัยที่มีคุณภาพในระดับอุดมศึกษาขั้นสูง เพื่อทำงานสืบค้นหลักฐานธรรมกายจากทั่วโลกให้สำเร็จ ซึ่งก็เป็นภารกิจที่สถาบันวิจัยนานาชาติธรรมชัยได้ดำเนินการเป็นเวลามากกว่า ๑๗ ปีมาแล้ว และประเด็นสำคัญมากคือ การผนวกภารกิจทั้งหมดที่กล่าวมานี้เพื่อร่วมฉลองครบ ๑๐๐ ปี แห่งการค้นพบวิชชาธรรมกายในวันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ (ตรงกับวันอังคารที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๐) ที่จะถึงนี้

อีกประเด็นหนึ่งที่ผู้เขียนได้กล่าวถึงไว้ในฉบับที่แล้ว ซึ่งเป็นสาระสำคัญในการทำงานสืบค้นหลักฐานธรรมกายของสถาบันวิจัยนานาชาติธรรมชัย (DIRI) โดยตรงก็คือ ประเด็นที่ผู้เขียนนำเสนอว่าพระเดชพระคุณหลวงปู่พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายนั้น คือ "ต้นแบบของนักวิจัย" ทางพระพุทธศาสนาที่แท้จริง ซึ่งได้ทำงานสืบค้นหลักฐานธรรมกายมาจนตลอดชีวิตของท่าน โดยที่ท่านได้ใช้กระบวนการศึกษาทั้งปริยัติ ปฏิบัติ และปฏิเวธมาอย่างครบถ้วน ท่านก็ยังคงหมั่น "สอบทาน" และ "สอดส่องธรรม" ทบทวนความรู้ในวิชชาธรรมกายของท่านมาอย่างต่อเนื่องตราบจนวาระสุดท้ายของชีวิตทีเดียว

ดังที่เราทราบกันมาโดยตลอดว่า การค้นพบวิชชาธรรมกายของพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ นั้น มิได้เริ่มต้นจากการบรรลุธรรมในคืนวันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ในกลางพรรษาที่ ๑๒ ที่วัดโบสถ์บน บางคูเวียง จ.นนทบุรี เท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วจะต้องย้อนไปตั้งแต่ช่วงแรกที่ท่านบรรพชา

อุปสมบทที่วัดสองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรีเลย ทีเดียว ที่เป็นเช่นนั้นเพราะถือเป็นเรื่องอัศจรรย์อย่างยิ่งที่เมื่อท่านได้บรรพชาอุปสมบทแล้ว วันรุ่งขึ้นท่านก็มิได้ปล่อยเวลาให้ผ่านไปเลย แต่ได้ศึกษาทั้งคันถธุระและวิปัสสนาธุระจากพระอาจารย์โหน่ง อินฺทสุวณฺโณ โดยทันที จนได้ไปพบกับคำว่า "อวิชฺชาปจฺจยา" และนับเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ท่านตัดสินใจเดินทางมาสืบค้นความรู้เกี่ยวกับคำคำนี้ต่อมาที่กรุงเทพมหานคร

การตัดสินใจเดินทางมาสืบค้นความหมายของคำว่า "อวิชฺชาปจฺจยา" เพียงคำเดียวที่กรุงเทพมหานคร (หรือจังหวัดพระนคร) ในช่วงเวลานั้น (สมัยรัชกาลที่ ๕ ราวปีพุทธศักราช ๒๔๔๙) ย่อมมิใช่เรื่องง่ายเลย เพราะการคมนาคมยังไม่สะดวก ประกอบกับเอกสารตำราและคัมภีร์ต่าง ๆ ก็เป็นของที่หายากอย่างยิ่ง การตัดสินใจเดินทางไกลมาเพราะต้องการสืบค้นความหมายของคำเพียงคำเดียวนี้ จึงเป็นเครื่องยืนยันเป็นอย่างดีว่าพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) นั้น ท่านมีหัวใจที่มุ่งมั่นเด็ดเดี่ยวและสมกับการเป็น "ต้นแบบของนักวิจัยทางพระพุทธศาสนา" เพียงใด

หลังการเดินทางมายังกรุงเทพมหานครแล้ว ด้วยการศึกษาค้นคว้าอย่างต่อเนื่องทั้งทางปริยัติและปฏิบัติเป็นเวลาหลายปี พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ท่านไม่เพียงแต่จะได้ศึกษามูลกัจจายนะอย่างทบไปทวนมาถึง ๓ จบ พระธรรมบท ๘ ภาค คัมภีร์มังคลัตถทีปนี และสารสงเคราะห์เท่านั้น การหมั่นเข้ารับการฝึกสมาธิจากพระวิปัสสนาจารย์ในสำนักต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง เช่น ท่านเจ้าคุณสังวรานุวงศ์ เถระ (เอี่ยม) วัดราชสิทธาราม พระครูฌาน-วิรัติ (โป๊) วัดพระเชตุพน พระอาจารย์สิงห์ วัดละครทำ ฯลฯ นั้น น่าจะทำให้พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ท่านได้ค้นพบความหมายของคำว่า "อวิชฺชาปจฺจยา" ในแง่ของนิยาม (Definition) นั้นนานแล้ว แต่การที่ท่านยังคงศึกษาค้นคว้าต่อไปอีกอย่างไม่ลดละนั้น ผู้เขียนเชื่อว่าน่าจะเป็นเพราะท่านอาจขยายขอบเขตหรือปริมณฑลของความรู้ของท่านเกี่ยวกับเรื่องนี้ไปแล้วหลายเท่าตัว ซึ่งมีส่วนสำคัญทำให้ท่านได้พบข้อมูลปฐมภูมิดั้งเดิม (Primary Source) ที่สำคัญยิ่งกว่าเดิมอีกหลายเท่าตัวด้วยเช่นกัน

ถ้าเราจะเปรียบว่า การตั้งใจบรรพชาอุปสมบทเพื่ออุทิศชีวิตไว้ในพระพุทธศาสนาก็ดี การตัดสินใจเดินทางเข้ามาค้นหาความหมายของคำว่า "อวิชฺชาปจฺจยา" และการตั้งใจศึกษาหาความรู้ทั้งทางปริยัติและปฏิบัติจากคณาจารย์หลายท่านของพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ก็ดีนั้น เป็นเสมือนกับการรวบรวมหลักฐานใน "การศึกษาค้นคว้าความเป็นจริงของชีวิต" แล้ว ประเด็นการวิจัยหลักของท่านก็ย่อมจะไม่พ้นเรื่องของคำถามที่ว่า "เกิดมาทำไม" "ตายแล้วไปไหน" "อะไรคือความเป็นจริงของชีวิต" ไปได้ ซึ่งหากเรายิ่งทำความเข้าใจ

ลงไปให้ลึกซึ้งในประวัติและคำสอนของท่านแล้ว เราจะยิ่งพบว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาหลายสิบปีของท่านนั้น มีแต่การสืบค้นคำตอบในเรื่องราวเหล่านี้ทั้งสิ้น ซึ่งเป็นการสืบค้นคำตอบที่ท่านยอมสละชีวิตเป็นเดิมพันทีเดียว

สิ่งที่เหมือนกันของเรื่องราวชีวิตของพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย ในช่วงก่อนและหลังการบรรลุธรรมนั้น คือ "ปฏิปทาในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้อย่างลึกซึ้ง" ของท่าน ซึ่งไม่เคยเปลี่ยนแปลง ดังปรากฏว่า เมื่อท่านสนใจศึกษาประเด็นใดแล้ว ท่านจะตั้งใจอย่างจริงจังเพื่อให้เข้าใจเรื่องราวนั้น ๆ อย่างแตกฉาน ทั้งในระหว่างการศึกษาสืบค้นนั้นพบว่า ท่านได้ใช้วิธีการอย่างหลากหลายเพื่อเป็นต้นแบบนักวิจัยในการศึกษาค้นคว้าหาเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องอย่างมากที่สุด ดังที่ปรากฏในอัตชีวประวัติของท่านว่าต้องแบกคัมภีร์จนไหล่ลู่และมีความเชี่ยวชาญมาก และหมั่นไปพบปะขอความรู้จากคณาจารย์ผู้รู้มากมายหลายสำนัก ทั้งสังเกต ทบทวน และฝึกปฏิบัติตามคำแนะนำของท่านคณาจารย์เหล่านั้นอย่างจริงจัง จนเจนจบความรู้ของครูบาอาจารย์ ฯลฯ เพียงแต่สิ่งที่อาจต่างออกไปก็คือ ในช่วง ๑๒ พรรษา ก่อนการบรรลุธรรมนั้น สิ่งที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ท่านมุ่งมั่นก็คือ การแสวงหาการบรรลุธรรมตามอย่างพระบรมศาสดา และการแสวงหาคำตอบของเป้าหมายชีวิต และหลังจากที่ท่านได้บรรลุธรรมเข้าถึงพระธรรมกายแล้ว เป้าหมายของท่านจึงมีการพัฒนามาสู่การ "ศึกษาวิชชาธรรมกายชั้นสูง" ให้ลึกซึ้ง และรวมถึงการ "เผยแผ่วิชชาธรรมกาย" ที่ท่านค้นพบนั้นออกไปให้กว้างขวางต่อมา

ที่สำคัญก็คือ การค้นพบวิชชาธรรมกายของท่านนั้น ยังได้ทำให้ท่านมีความเข้าใจเรื่องราวเกี่ยวกับ "อวิชฺชาปจฺจยา" อย่างลึกซึ้งอีกด้วย ทั้งนี้เพราะเหตุไร เกี่ยวกับประเด็นนี้หากเรานำคำคำนี้มาพิจารณา เราจะพบว่า คำว่า "อวิชฺชาปจฺจยา" นั้น นักวิชาการทางพระพุทธศาสนานิยมอธิบายไว้ในรูปของหลักปฏิจจสมุปบาทธรรม โดยระบุไว้ว่า "สาเหตุหลักของการเกิดทุกข์ก็คืออวิชชา" หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นปฏิจจสมุปบาทสายเกิด คือ "อวิชชาเป็นรากเหง้าของการเกิดทุกข์" ซึ่งภายหลังเมื่อได้ศึกษาค้นคว้าพระธรรมเทศนาทั้ง ๖๓ กัณฑ์ของพระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) อย่างละเอียดแล้ว ก็พบว่า ทุก ๆ คำสอนของท่านที่ปรากฏอยู่ในบทพระธรรมเทศนาดังกล่าวล้วนแต่เชื่อมโยงไปสู่เรื่องของการดับ "อวิชชา" ทั้งสิ้น ซึ่งก็เท่ากับว่า พระเดชพระคุณหลวงปู่พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ท่านได้สรุปผลการศึกษาวิจัยของคำว่า "อวิชฺชาปจฺจยา" ไว้เรียบร้อยแล้ว โดยผ่านองค์ความรู้ของวิชชาธรรมกาย นั่นเอง

ในทัศนะของผู้เขียน แม้ในเบื้องต้น

ไม่สามารถกล่าวได้ว่าพระเดชพระคุณหลวงปู่พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ท่านจะมีสมมติฐานเกี่ยวกับวิชชาธรรมกายมาก่อนหรือไม่ อย่างไร ? แต่การที่ท่านเริ่มต้นศึกษาค้นคว้าความรู้ในพระพุทธศาสนาทุก ๆ ด้าน ทุก ๆ วิธีการด้วยใจที่บริสุทธิ์และมุ่งมั่น เพื่อจะได้ทราบถึงเป้าหมายอันแท้จริงของชีวิตมนุษย์ (ถือว่าเป็นการตามรอยธรรมของพระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้าโดยตรง) ผู้เขียนเชื่อว่าสมมติฐานหลักของท่านก็น่าจะเป็นการเชื่อมั่นในการตรัสรู้ของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าว่ามีอยู่จริง จึงได้เป็นแรงบันดาลใจประการหลักในการตั้งใจเดินทางมาแสวงหาคำตอบของคำว่า "อวิชฺชาปจฺจยา" และกลายเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้ท่านบรรลุธรรมเข้าถึงพระธรรมกายในคืนวันเพ็ญขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีพุทธศักราช ๒๔๖๐ ในที่สุด

อย่างไรก็ตาม ภายหลังจากที่ท่านได้บรรลุธรรมเข้าถึงพระธรรมกายแล้วนั้นเอง ที่เราอาจกล่าวได้ว่าพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ท่านยิ่งมีกระบวนการศึกษาวิจัยเรื่องของธรรมกายที่ชัดเจนขึ้นกว่าเดิมมาก ดังจะเห็นได้จากการที่ในช่วงหลายปีต่อจากนั้น ท่านยิ่งให้ความสำคัญกับการศึกษา ทบทวน ปรับปรุงและพัฒนาการค้นคว้าวิชชาธรรมกายก้าวหน้าไปอีกมาก ซึ่งหากเปรียบไปแล้วเราอาจกล่าวได้ว่า กระบวนการที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ท่านวิจัยธรรมด้วยธรรมจักษุและญาณทัสนะของ "ธรรมกาย" ภายหลังจากที่ท่านบรรลุธรรมแล้ว พอจะเปรียบเทียบได้ว่าเป็น "กระบวนการวิจัยและพัฒนา" (Research Process and Development) ก็ได้ โดยมีวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ และโรงงานทำวิชชาเป็นศูนย์วิจัยแห่งแรก

จากการศึกษาค้นคว้ามาอย่างต่อเนื่อง ผู้เขียนเชื่อว่า ในช่วงหลังจากการบรรลุธรรมหรือในช่วงที่ท่านได้สอนธรรมอยู่ที่วัดบางปลา จนได้ศิษยานุศิษย์ที่บรรลุธรรมตามท่านเป็นพระภิกษุ ๓ รูป และคฤหัสถ์ ๔ คนแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ท่านก็ยังคงศึกษาพระปริยัติธรรมควบคู่ไปด้วยเสมอ แต่การศึกษาพระปริยัติธรรมของท่านในภายหลังนี้เป็นไปเพื่อการนำมาใช้อ้างอิง หรือเป็น "เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง" ทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ (Primary & Secondary Sources) สำหรับยืนยันความถูกต้องของวิชชาธรรมกายนั่นเอง

ตัวอย่างหนึ่งที่น่าสนใจก็คือ เมื่อวันที่ ๖ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๙๒ นั้น ท่านแสดงพระธรรมเทศนาเรื่อง "รตนตฺตยคมนปณามคาถา" (ความนอบน้อมต่อพระรัตนตรัย) ท่านได้อธิบายเกี่ยวกับความหมายของการนอบน้อม วิธีการในการนอบน้อม การเปล่งวาจาในการนอบน้อมต่อพระรัตนตรัย ฯลฯ แล้วท่านได้ระบุชัดว่า "พระรัตนตรัยเป็นแก้วจริง ๆ หรือเปรียบด้วยแก้ว ถ้าเป็นทางปริยัติ เข้าใจตามอักขระแล้ว เป็นอันเปรียบด้วยแก้ว แต่เป็นทางปฏิบัติ เข้าใจตามปฏิบัติแล้ว เป็นแก้วจริง ๆ ....การถึงพระรัตนตรัย ต้องเอากายวาจา ใจ เราที่ละเอียด จรดเข้าไปให้ถึงแก่นพระรัตนตรัยจริง ๆ...ได้ในบทว่า สกฺกตฺวา พุทธรตนำ กระทำตนให้เป็นแก้วคือพุทธ สกฺกตฺวา ธมฺมรตนำ กระทำตนให้เป็นแก้วคือธรรม สกฺกตฺวา สงฺฆรตนำ กระทำตนให้เป็นแก้วคือสงฆ์..."

นอกจากนี้ พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ท่านยิ่งกล่าวขัดขึ้นไปอีกในภาคปฏิบัติด้วยว่า

"ธรรมกายนี้เองเป็นพุทธรัตนะ ซึ่งแปลว่าแก้วคือพุทธะ ...ธรรมที่ทำให้เป็นกายต่าง ๆ นี้เองเป็นธรรมรัตนะ ซึ่งแปลว่าแก้วคือธรรม ...และธรรมกายคือกายธรรมทั้งหมดทั้งสิ้น ยกธรรมกายของพระสัพพัญญูและธรรมกายของพระปัจเจกพุทธเจ้าออกเสีย นอกจากนั้นเป็นธรรมกายของสาวกพุทธทั้งสิ้น มีมากน้อยเท่าใดเป็นสังฆรัตนะ แก้วคือสงฆ์"

ความชัดเจนที่ปรากฏเป็นผลประจักษ์เกี่ยวกับการตอกย้ำความมีอยู่จริงของธรรมกายนั้น มิได้ปรากฏอยู่แต่เพียงในคำเทศน์สอนของพระเดชพระคุณท่านเท่านั้น นับตั้งแต่ได้รับศาสนกิจให้ทำหน้าที่สมภารปกครองวัดปากน้ำ ท่านยังแสดงจุดยืนและดำเนินการค้นคว้าเพิ่มเติมในวิชชาธรรมกายที่ได้ค้นพบและส่งเสริมให้เผยแผ่ออกไปอย่างแพร่หลายและกว้างขวางเสมอมา แม้ว่าจะมีอุปสรรคมากมาย หรือมีผู้ที่ไม่เข้าใจเพียงใดก็ตาม แต่ในที่สุดเมื่อท่านได้ให้การอบรมสั่งสอนศิษยานุศิษย์มาได้ราว ๓๔ ปีเศษ ปรากฏว่ามีผู้ได้รับการศึกษาวิชชาธรรมกายจำนวนมาก ในจำนวนนี้มีผู้ได้รู้และได้เห็นธรรมคือ "ได้ธรรมกาย" เป็นจำนวนไม่น้อยเช่นกัน นอกจากนี้สำหรับผู้ที่ได้ธรรมกายแล้ว ท่านยังมี "หลักสูตร" เพิ่มเติมสำหรับวิชชาชั้นสูงเป็นประจำทุก ๆ วันสำหรับผู้ที่ได้รับผลการปฏิบัติก้าวหน้า เนื่องจากท่านมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับ "กระบวนการวิจัยและพัฒนา" ทั้งบุคคลและวิชชาธรรมกายไปพร้อมกัน กล่าวคือ "มีการค้นคว้าคืบหน้าทุกวัน ไม่มีหยุดแม้แต่วินาทีเดียว" พร้อม ๆ ไปกับการสนับสนุนให้มีการจัดส่งพระภิกษุและอุบาสิกาที่มีความเชี่ยวชาญในวิชชาธรรมกายให้จาริกไปสอนยังสำนักต่าง ๆ เป็นประจำทุกปีทั้งในประเทศและต่างประเทศ

จากการศึกษาปฏิปทาของพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ มาจนถึงบัดนี้ ทำให้ผู้เขียนเข้าใจได้อย่างชัดเจนว่าวิชชาธรรมกายนั้นสำคัญเพียงใด วิชชาธรรมกายมีความสัมพันธ์กับพระพุทธศาสนาอย่างไร การศึกษาพระปริยัติธรรมกับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และ "ปริยัติ-ปฏิบัติ-ปฏิเวธ" นั้นเกี่ยวข้องเชื่อมโยงไปสู่การเข้าถึงพระธรรมกายอย่างไร ฯลฯ ประเด็นสำคัญ ๆ เหล่านี้มีคำตอบอยู่แล้วในพระพุทธศาสนาอย่างชัดเจน เพียงแต่จำเป็นจะต้องมีการศึกษาค้นคว้ารวบรวมอย่างเป็นระบบด้วยกระบวนการวิจัย และจะต้องทำอย่างจริงจังแบบเดียวกับที่พระเดชพระคุณหลวงปู่พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายท่านได้กระทำเป็นตัวอย่างสืบมา สำหรับในปีนี้ วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ (หรือตรงกับวันอังคารที่ ๕ กันยายน พุทธศักราช ๒๕๖๐) ที่จะถึงนี้ ต้องถือว่าเป็นวาระพิเศษ เพราะเป็นวันครบรอบ ๑๐๐ ปี แห่งการค้นพบวิชชาธรรมกาย สำหรับพวกเราที่เป็นลูกศิษย์หลานศิษย์ของพระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ นั้น ย่อมจะต้องตระหนักและซาบซึ้งถึงความสำคัญเพราะเราต่างก็รู้ว่าการเกิดขึ้นของวิชชาธรรมกายมิใช่เรื่องง่าย การเกิดขึ้นของบุคคลผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายก็มิใช่เป็นเรื่องง่าย กว่าที่วิชชาธรรมกายจะสืบทอดมาถึงพวกเราก็เป็นสิ่งที่ยากอย่างยิ่ง คณะบุคคลผู้เป็นมหาปูชนียาจารย์ของพวกเราไม่ว่าจะเป็นพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายก็ดี คุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกา จันทร์ ขนนกยูง ก็ดี หรือ หลวงพ่อทั้งสองของเราก็ดี ต่างก็ต้องทุ่มเทเอาชีวิตเป็นเดิมพัน

ประคับประคองวิชชาธรรมกายมาด้วยความยากลำบาก กว่าจะส่งทอดมรดกธรรมนี้มาถึงพวกเรา

เพื่อให้เรื่องราวของวิชชาธรรมกาย ความจริงแท้ของการปฏิบัติเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกาย ตลอดจนหลักฐานธรรมกายและการศึกษาคำสอนดั้งเดิมของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเกี่ยวกับหลักฐานธรรมกาย ได้รับการปักหลักอย่างมั่นคงในโลกนี้และเป็นที่พึ่งของมวลมนุษยชาติได้สำเร็จ ผู้เขียนและคณะทำงานคณะนักวิจัยของสถาบันวิจัยนานาชาติธรรมชัย (DIRI) จึงใคร่ขอเชิญชวนให้ลูกศิษย์หลานศิษย์แห่งวิชชาธรรมกายมาร่วมกันสถาปนาอาคารสถาบันวิจัยนานาชาติธรรมชัย (DIRI) ประเทศนิวซีแลนด์ ให้สำเร็จ ในโอกาสครบรอบ ๑๐๐ ปีของวิชชาธรรมกายที่จะถึงนี้ ทั้งนี้ อาคารสถาบันวิจัยนานาชาติธรรมชัย (DIRI) ที่กำลังจะสถาปนาขึ้นนี้ มีพันธกิจในการเป็นสถาบันวิจัยทางพุทธศาสตร์ การเป็นสถาบันวิจัยที่ผลิตบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการวิจัยเรื่อง "ธรรมกาย" การสืบทอดการปฏิบัติสมาธิเพื่อเข้าถึงพระธรรมกาย ที่พระเดชพระคุณหลวงปู่ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ท่านได้ตั้งสัตยาธิษฐานสรุปใจความได้ว่า "หากไม่เห็นธรรมคราวนี้ จักขอนั่งไม่ลุกจากที่ ยอมตายตรงนี้ หากธรรมที่บรรลุนี้จักเกิดโทษ อย่าโปรดประทานให้หากว่าเป็นประโยชน์แก่พระพุทธศาสนาแล้วไซร้ ขอพระองค์จงได้โปรดประทานเถิด ข้าพเจ้าจักรับเป็นทนายแก้ต่างให้พระพุทธศาสนา" เมื่อปฏิบัติสมาธิจนบรรลุธรรมกายในคืนวันเพ็ญ ขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๑๐ ปีพุทธศักราช ๒๔๖๐ ณ วัดโบสถ์บน บางคูเวียง จ.นนทบุรี ซึ่งนับเป็นมหากุศลอันยิ่งใหญ่ของชีวิตที่เราทุกคนไม่ควรปล่อยให้ผ่านเลยไป

ท้ายที่สุดนี้ ผู้เขียนขอให้ทุกท่านมีความสมบูรณ์พร้อมด้วยสมบัติทั้งสาม รู้แจ้งแทงตลอดในวิชชาธรรมกาย มีดวงปัญญาที่สว่างไสว เป็นผู้รู้แจ้งเห็นจริงในธรรมะของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเช่นเดียวกับพระเดชพระคุณหลวงปู่ พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) ครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกายตลอดไป ได้มาร่วมกันเป็นทนายแก้ต่างให้แก่พระพุทธศาสนาวิชชาธรรมกาย และขอให้สมความปรารถนาในสิ่งที่ดีงามจงทุกประการเทอญ ขอเจริญพร

หมายเหตุ : ขอเชิญร่วมสถาปนาอาคารสถาบันวิจัยนานาชาติธรรมชัย (DIRI) ด้วยการเป็นเจ้าภาพกองทุนบูชาธรรม ๑๐๐ ปีวิชชาธรรมกาย โดยสามารถติดต่อร่วมเป็นเจ้าภาพได้ที่ คุณฤมล ศรีสมนึก (จญ.ถั่วงอก)
โทร. ๐๙-๐๖๐๖-๗๑๗๔
คุณวรรณี ปิยะธนะศิริกุล (ใหญ่)
โทร. ๐๘-๖๕๖๐-๔๗๒๖

รายงานพิเศษ

เรื่อง : นพ.พรชัย พิญญพงษ์

การประชุมใหญ่องค์การพุทธโลก ณ ประเทศมาเลเซีย

มาเลเซียเป็นประเทศที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม เชื้อชาติ และศาสนา มีประชากรกว่า ๓๑ ล้านคน ประมาณครึ่งหนึ่งของประชากรมีเชื้อสายมลายู โดยมีชนกลุ่มน้อยกลุ่มสำคัญคือ ชาวมาเลเซียเชื้อสายจีน ชาวมาเลเซียเชื้อสายอินเดีย และชนพื้นเมืองดั้งเดิมกลุ่มต่าง ๆ ประชากรมาเลเซียนับถือศาสนาอิสลามประมาณ ๖๑ เปอร์เซ็นต์ ศาสนาคริสต์ประมาณ ๙ เปอร์เซ็นต์ ศาสนาฮินดูประมาณ ๗ เปอร์เซ็นต์ และอื่น ๆ อีก ๓ เปอร์เซ็นต์ ส่วนชาวพุทธซึ่งมีอยู่ประมาณ ๒๐ เปอร์เซ็นต์นั้น ส่วนใหญ่เป็นชาวมาเลเซียเชื้อสายจีน อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าประเทศมาเลเซียมีศาสนาอิสลามเป็นศาสนาประจำชาติตามที่ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ก็ยังให้เสรีภาพในการนับถือศาสนาแก่ผู้ที่ไม่ใช่ชาวมุสลิม และอนุญาตให้จัดกิจกรรมทางศาสนาได้ ดังที่องค์การพุทธโลกก็ไปจัดการประชุมในมาเลเซียเมื่อไม่นานมานี้

การประชุมใหญ่องค์การพุทธโลกประจำปี ครั้งที่ ๒

เมื่อวันที่ ๒๑-๒๕ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ องค์การพุทธโลก (World Alliance of Buddhists) ได้จัดประชุมใหญ่องค์การพุทธโลกประจำปี ครั้งที่ ๒ ร่วมกับการสัมมนาของคณะสงฆ์นานาชาติ ณ มหาวิทยาลัยพุทธธรรม ประเทศมาเลเซีย

มหาวิทยาลัยพุทธธรรมตั้งอยู่ในรัฐปาหังห่างจากสนามบินนานาชาติกัวลาลัมเปอร์ราว ๒ ชั่วโมง เป็นมหาวิทยาลัยที่จัดตั้งขึ้นเมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว โดยสังกัดประเภทองค์กรทางศาสนา มีกิจกรรมมากมายนอกจากการเรียนการสอนตามปกติ โดยเน้นการเรียนทาง Online คล้าย ๆ DOU ปัจจุบันมหาวิทยาลัยพุทธธรรมมีนักศึกษาทั้งประชาชนและเยาวชนราว ๑๐,๐๐๐ คน

การประชุมใหญ่องค์การพุทธโลกประจำปี และการสัมมนาของคณะสงฆ์นานาชาติที่มหาวิทยาลัยพุทธธรรมในครั้งนี้ มีคณะสงฆ์ผู้ใหญ่หลายท่านไปร่วมกิจกรรม นำโดยมหานายะกะ สยามวงศ์ อัสกิริยา ศรีลังกา, สมเด็จวาราคาโกด้า ยานารัตนา มหานายะกะเถโร ศรีลังกา, อนุมหานายะกะ รามัญวงศ์ ศรีลังกา, สมเด็จสัทธาปิยะ มหาเถโร รองสมเด็จพระสังฆราชแห่งประเทศบังกลาเทศ, พระธรรมาจารย์ฮุยไห่ อธิการบดีมหาวิทยาลัยพุทธธรรม, พระสาราณังการา มหาเถโร ประธานสงฆ์เถรวาท มาเลเซีย, พระติ๊ก เตียน ภาพ รองประธานสงฆ์แห่งชาติเวียดนาม โซนกลาง, พระติ๊ก เตียน ตัน รองประธานสงฆ์แห่งชาติเวียดนาม โซนใต้, พระวิเทศภาวนาจารย์ ประธานองค์กรยุวสงฆ์โลกฝ่ายเถรวาท จากประเทศไทย, พระอนุรุทธะ มหาเถโร เลขาธิการองค์กรยุวสงฆ์โลกจากศรีลังกา เป็นต้น

สำหรับผู้นำองค์กรพุทธนานาชาตินั้น นำโดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมและพระพุทธศาสนา ศรีลังกา นายวิจิยาดาสะ ราชปักษี, รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม มาเลเซีย ตัน เสรี ดาโต๊ะ เลี่ยว เตียง ไลท์, รัฐมนตรีประจำภาคกลางของศรีลังกา นาย สารัตน์ เอกนายะเก เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีคณะสงฆ์และผู้นำองค์กรพุทธนานาชาติเข้าร่วมประชุมกว่า ๒๔ ประเทศ จำนวน ๒๓๕ รูป/คน ผู้ร่วมกิจกรรมและร่วมประชุมจากมาเลเซียอีกราว ๕๐๐ คน การจัดประชุมครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้คณะสงฆ์และผู้นำองค์กรพุทธนานาชาติมีโอกาสพบปะหารือ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ติดตามความคืบหน้าข่าวสารกิจการองค์กรพุทธในแต่ละประเทศ ปกป้องภัยต่าง ๆ ที่อาจเกิดกับพระพุทธศาสนา รับรองกิจกรรมที่จะดำเนินการต่อไป

หัวข้อหลักในการประชุมครั้งนี้คือ Global Alliance of Buddhist Awakening หรือ "การตื่นรู้ขององค์กรพุทธโลก" ซึ่งวิทยากรหลายท่านนำเสนอข้อมูลที่น่าสนใจ อาทิ ดร.ออง ซี อิ๊ว จากมาเลเซีย ที่อ้างถึงข้อมูล The Future of World Religions : Population Growth Projection 2010-2050 ว่า ผู้นับถือพุทธศาสนาจะลดลงใน ค.ศ. ๒๐๕๐ ในขณะที่ศาสนาหลักอื่น ๆ จะมีผู้นับถือมากขึ้น โดยคำนวณจากปัจจัย ๓ ประการ คือ ๑. อัตราการเกิดของประชากรแต่ละศาสนาในภูมิภาคต่าง ๆ ๒. ช่วงอายุของการนับถือแต่ละศาสนาในปัจจุบันและอนาคต ๓. การเปลี่ยนการนับถือศาสนา (Conversions) ในภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งข้อมูลที่น่าสนใจนี้เป็นสิ่งที่ชาวพุทธต้องตระหนักและหันมาพัฒนาวิธีการเผยแผ่พระพุทธศาสนา เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

การประชุมองค์การพุทธโลกในครั้งนี้ ยังมีการปรับโครงสร้างองค์กรใหม่ เลือกกรรมการชุดใหม่ และรับรองธรรมนูญขององค์กร ซึ่ง น.พ.พรชัย พิญญพงษ์ ยังได้รับการไว้วางใจให้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการบริหารวาระปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๓ พร้อมด้วย ดร.ไล้ เก็ต ยง เลขาธิการจากสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และกรรมการบริหารจาก ๑๖ ประเทศ รวมถึงการรับรองสมาชิกใหม่ทั้งองค์กรและบุคคล (Ordinary Members) ทำให้ขณะนี้ องค์การพุทธโลก (World Alliance of Buddhists) มีสมาชิกสามัญและเครือข่ายผู้นำองค์กรพุทธกว่า ๕๕ ประเทศ

นอกจากนี้ ก็ยังมีกิจกรรมพิเศษอีกหลายอย่าง อาทิ การประชุมสัมมนาสงฆ์นานาชาติ โดยองค์กรยุวสงฆ์โลก, การประชุมสัมมนาผู้นำองค์กรพุทธนานาชาติ, พิธีมอบรางวัลผู้นำพุทธโลกครั้งที่ ๔, พิธีสวดธรรมจักรตลอดคืนวันที่ ๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐, พิธีตักบาตรพระนานาชาติทุกนิกาย กว่า ๑๕๐ รูป ในเช้าวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐, พิธีถวายสังฆทานแด่คณะสงฆ์นานาชาติในภาคกลางวันของวันที่ ๒๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐, การแสดงทางวัฒนธรรมของเยาวชนมาเลเซียและเยาวชนนานาชาติ, พิธีจุดประทีปบูชาพระรัตนตรัย เป็นต้น

การประชุมใหญ่องค์การพุทธโลก ครั้งที่ ๒ พร้อมด้วยการสัมมนาคณะสงฆ์นานาชาติครั้งนี้ บรรลุวัตถุประสงค์เป็นอย่างดี และเกิดภาพลักษณ์ที่ดีแก่พุทธศาสนา เกิดเครือข่ายความร่วมมือ และกระตุ้นให้เกิดการทำงานเพื่อปกป้องฟื้นฟูพระพุทธศาสนาในประเทศต่าง ๆ สำหรับการประชุมใหญ่องค์การพุทธโลกครั้งที่ ๓ นั้น จะจัดขึ้นในประเทศเมียนมา ประมาณเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑

คณะกรรมการจัดงานขอขอบพระคุณเจ้าภาพในการจัดงาน มหาวิทยาลัยพุทธธรรมมาเลเซีย นำโดยพระธรรมาจารย์ฮุยไห่ อธิการบดี, ผู้สนับสนุนการจัดงานทุกท่าน อาทิ พระธรรมาจารย์จิ้งเหยา ประธานองค์กรพุทธนิวไทเป ไต้หวัน, พระธรรมาจารย์เฉินคง ประธานคณะกรรมการเยาวชนสมาคมพุทธไต้หวัน, ดร. กฤษฎา จ่างใจมนต์ ประธานอุปถัมภ์พิธีมอบรางวัลผู้นำพุทธโลก และอาสาสมัครจัดงานทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

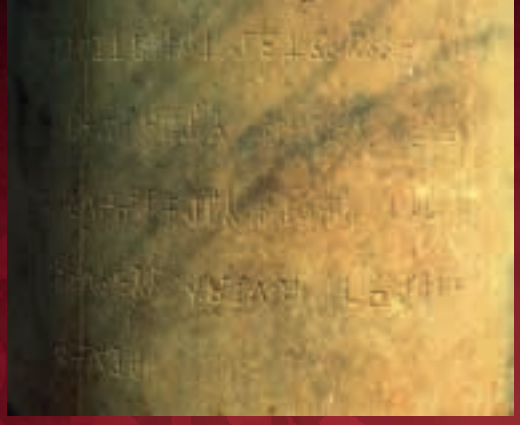
เรื่อง : Tipitaka (DTP)

ลังกาทวีป
ประทีปพุทธธรรม (ตอนที่ ๒)

การเดินทางของพระมหินทเถระสู่เกาะลังกา

บทความเรื่องลังกาทวีป ประทีปพุทธธรรม ตอนที่ ๑ ได้กล่าวถึงลังกาซึ่งเป็นหนึ่งในประเทศที่พระพุทธศาสนามีความเจริญรุ่งเรืองมาแต่ครั้งอดีตกาลจวบจนปัจจุบัน ตำนานว่าด้วยการประดิษฐานพระพุทธศาสนาในลังกาทวีปได้รับการบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษรไว้ในพระคัมภีร์ทีปวงศ์และพระคัมภีร์มหาวงศ์ ซึ่งในบทความตอนที่ผ่านมาได้กล่าวถึงเหตุการณ์เมื่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จเยือนเกาะลังกาถึง ๓ ครั้งด้วยกัน ดังนี้ ครั้งที่ ๑ คือ เดือนที่ ๙ หลังพระบรมศาสดาตรัสรู้ธรรม ครั้งที่ ๒ คือ ปีที่ ๕ หลังพระองค์ทรงขับไล่อมนุษย์ออกจากเกาะลังกา และครั้งที่ ๓ คือ พรรษาที่ ๘ แห่งการตรัสรู้ธรรมของพระพุทธองค์ สำหรับในตอนที่ ๒ นี้จะกล่าวถึงเหตุการณ์สำคัญที่เกิดขึ้น ณ เกาะลังกาหลังพุทธปรินิพพานที่มีบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ทั้ง ๒ ฉบับ

สำหรับเนื้อหาตั้งแต่ภาณวาร (วาระแห่งการสวด) ที่ ๗ แห่งพระคัมภีร์มหาวงศ์ฉบับภาษาไทยของกรมศิลปากรระบุถึงเหตุการณ์สำคัญในชมพูทวีป ที่เป็นจุดเริ่มต้นของแสงสว่างแห่งพุทธธรรมที่จะไปเจิดจ้า ณ ลังกาทวีป คือ เมื่อพระเจ้าอโศกทรงเฉลิมฉลองพระวิหาร ๘๔,๐๐๐ แห่ง และทรงเป็นองค์อุปถัมภ์ในการสังคายนาครั้งที่ ๓ ก็ทรงเชื่อมั่นว่ามหาทานที่ทรงทำได้โดยยากดังกล่าวทำให้พระองค์ทรงเป็นศาสนทายาทแล้ว แต่พระโมคคัลลีบุตรติสสเถระ กลับถวายพระพรว่า มหาบพิตรยังหาชื่อว่าเป็นทายาทในพระศาสนาไม่ เพราะทรงเป็นแต่เพียงผู้ถวายปัจจัยเท่านั้น ทว่าการจะได้ชื่อว่าเป็นศาสนทายาทนั้น พระองค์จะต้องทรงอนุญาตให้พระราชโอรสหรือพระราชธิดาออกบรรพชา นี้เป็นเหตุให้พระมหินทกุมารราชโอรสและพระนางสังฆมิตตาพระราชธิดาทรงออกบรรพชาในบวรพระพุทธศาสนา เพื่อให้พระราชบิดาสมพระราชหฤทัย ทั้ง ๒ พระองค์ทรงเป็นผู้มีบทบาทสำคัญต่อความรุ่งเรืองของพระพุทธศาสนาของลังกาทวีปในกาลต่อมา

พระมหินทเจ้าได้บรรพชาและศึกษาพระไตรปิฎกในสำนักพระโมคคัลลีบุตรจนจบพระสูตร ๕ นิกาย พระอภิธรรม ๗ คัมภีร์ พระวินัย ๒ วิภังค์ คัมภีร์ขันธกะและปริวาร ทั้งยังสำเร็จวิชชา ๓ และปฏิสัมภิทาญาณ ๔ สำเร็จเป็นพระอรหันต์ และต่อมาทรงเป็นกำลังสำคัญในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาเมื่อพระราชบิดามีกระแสรับสั่งให้ส่งพระสมณทูต ๙ สายออกเผยแผ่พระพุทธศาสนายังดินแดนต่าง ๆ ภายหลังการสังคายนาครั้งที่ ๓ ณ เมืองปาฏลีบุตรเสร็จสิ้น

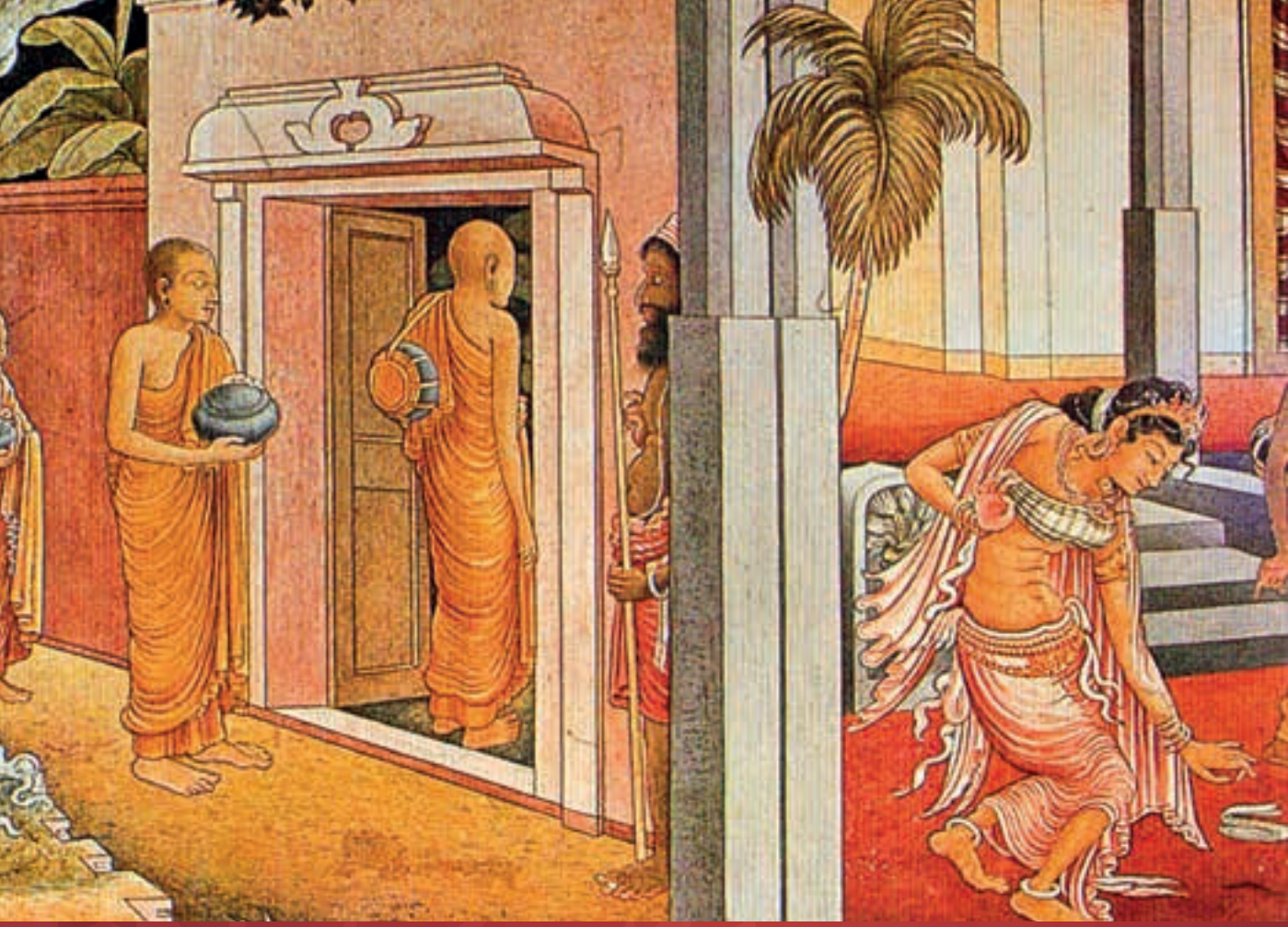
ที่มา : พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ.ปยุตโต)., กาลานุกรม พระพุทธศาสนาในอารยธรรมโลก, พิมพ์ครั้งที่ ๓. บริษัท มหพันธ์ไฟเบอร์ซีเมนต์ จำกัด (มหาชน).

พระสมณทูตสายที่ ๙ มีพระมหินทเถระพร้อมคณะอีก ๕ รูป คือ พระอิฏฐิยเถระ พระอุตติยเถระ พระภัททสาลเถระ พระสัมพลเถระ และสุมนสามเณร ออกเดินทางจากอโศการามไปประดิษฐานพระพุทธศาสนา ณ ลังกาทวีป ซึ่งขณะนั้นตรงกับสมัยของพระเจ้าเทวานัมปิยติสสะ ซึ่งเป็นพระสหายของพระเจ้าอโศกมหาราช ครั้นเมื่อพระมหินทเถระได้แสดงพระธรรมเทศนา บุคคลเป็นอันมากได้เข้าถึงอมฤตธรรมและยังความเลื่อมใสให้เกิดขึ้นในพระราชหฤทัยแห่งพระเจ้าเทวานัมปิยติสสะเป็นล้นพ้น จึงทรงประกาศพระองค์เป็นพุทธศาสนูปถัมภกและทรงถวายมหาเมฆวันอุทยานอันเป็นที่สัปปายะ มีความสงัดร่มรื่นแด่เหล่าบรรพชิต เพื่อสถาปนาเป็นอารามสงฆ์แห่งแรกของลังกาทวีป ชื่อว่า “วัดมหาวิหาร”

ในคัมภีร์ทีปวงศ์กล่าวว่า เมื่อพระมหินทเถระได้ฟังพระราชดำรัสถวายอารามแห่งกษัตริย์ลังกาแล้วได้เกิดแผ่นดินไหวขึ้น ทำให้พระเจ้าเทวานัมปิยติสสะและไพร่ฟ้าประชาชน ณ ที่แห่งนั้นขนลุกขนพอง พระมหินทเถระได้กล่าวว่าเหตุอัศจรรย์ดังกล่าวเกิดขึ้นเพื่อบอกถึงเหตุการณ์ในภายภาคหน้าว่าพระพุทธศาสนาจะเจริญรุ่งเรืองในลังกาทวีปต่อไป พระราชาสดับถ้อยคำเช่นนั้นก็เกิดความปีติปราโมทย์ มหาชนต่างโบกสะบัดธงและเปล่งเสียงโห่ร้องอื้ออึงด้วยความปลื้มปีติเป็นทับทวี พระมหินทเถระจึงกล่าวต่อไปว่าในกาลภายหน้าพระภิกษุทั้งหลายจะได้รวมตัวกันทำสังฆกรรม ณ ดินแดนแห่งนี้ ครั้นแล้วปฐพีก็สั่นไหวอีกเป็นครั้งที่ ๒ จากนั้นแผ่นดินก็สั่นสะเทือนขึ้นอีกหลายครั้งอย่างต่อเนื่อง

นับตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา พระพุทธศาสนาแบบเถรวาทได้ประดิษฐานตั้งมั่นในลังกาทวีป นอกจากนี้พระมหินทเถระได้นำเอาพระธรรมคำสอนของพระพุทธองค์ที่สืบทอดทรงจำกันมาในพระไตรปิฎกและอรรถกถามาสู่ใจของชาวลังกา ทำให้มีกุลบุตรเป็นจำนวนมากสละชีวิตทางโลกออกบวชเป็นพระภิกษุใต้ร่มเงาบวรพระพุทธศาสนา ไม่เพียงเท่านั้น พระนางอนุฬาเทวี พระชายาของพระกนิษฐภาดาแห่งพระเจ้าเทวานัมปิยติสสะ ก็มีพระประสงค์จะออกบวชพร้อมด้วยสตรีบริวารจำนวนนับพัน พระเจ้าเทวานัมปิยติสสะจึงทรงส่งคณะทูตไปสู่ราชสำนักของพระเจ้าอโศกมหาราชเพื่อส่งพระราชสาสน์ทูลขอพระสังฆมิตตาเถรีผู้เป็นพระราชธิดา และกิ่งพระศรีมหาโพธิ์ด้านทักษิณมาสู่ลังกาทวีป

อรรถกถา มหาวิภังค์ ปฐมภาค กล่าวไว้ว่า พระเจ้าเทวานัมปิยติสสะ โปรดเกล้าฯ ให้เตรียมการต้อนรับอย่างยิ่งใหญ่อลังการ เมื่อพระนางสังฆมิตตาเถรีเดินทางมาถึงพร้อมด้วยกิ่งพระศรีมหาโพธิ์ พระองค์เสด็จลุยน้ำไปประมาณเพียงพระศอเพื่อรับต้นพระศรีมหาโพธิ์ด้วยพระองค์เอง ทรงยกต้นพระศรีมหาโพธิ์ขึ้นวางลงบนพระเศียร แล้วทรงอัญเชิญขึ้นสู่ฝั่งด้วยพระหฤทัยที่เลื่อมใส และทรงทำสักการบูชาอย่างยิ่งใหญ่อลังการ จากนั้นมีรับสั่งให้แห่ต้นพระศรีมหาโพธิ์ไปท่ามกลางพระนคร แล้วทรงให้ประดิษฐานไว้ ณ ราชอุทยานมหาเมฆวัน

ในส่วนของพระสังฆมิตตาเถรีได้เป็นอุปัชฌาย์บรรพชาอุปสมบทแก่สตรีทั้งหลายที่มีจิตตั้งมั่นในพระรัตนตรัย และได้ตั้งคณะภิกษุณีขึ้นในลังกา ต่อมาภิกษุณีจำนวนมากบรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ในกาลไม่นาน ดังนั้นในรัชสมัยพระเจ้าเทวานัมปิยติสสะ พระพุทธศาสนาในเกาะลังกามีความเจริญรุ่งเรืองเป็นอย่างยิ่ง มีภิกษุและภิกษุณีจำนวนหลายหมื่นบรรลุธรรม ทั้งนี้ก็ด้วยพระราชหฤทัยที่เลื่อมใสของพระราชาผู้ปกครองประเทศ ที่ทรงมีวิสัยทัศน์อันกว้างไกลและมีพระราชศรัทธาอย่างแรงกล้า พระองค์ไม่เพียงแต่จะทรงทำให้พระพุทธศาสนาตั้งมั่นเท่านั้น แต่มีพระประสงค์อันแน่วแน่ที่จะทำให้รากเหง้าแห่งพระพุทธศาสนาหยั่งรากลึกในอาณาจักรของพระองค์ ดังที่พระมหาเถระกล่าวกับพระองค์ว่า “พระศาสนาตั้งมั่นแล้ว แต่ว่ารากเหง้าแห่งพระศาสนานั้นยังไม่หยั่งลงก่อน ในกาลใดที่มีผู้ออกบวชศึกษาพระธรรมวินัย เมื่อนั้นได้ชื่อว่ารากเหง้าแห่งพระศาสนาเป็นอันหยั่งลงแล้ว”

สำหรับความรุ่งเรืองแห่งพระพุทธศาสนาในเกาะลังกาตอนต่อไป จะกล่าวถึงการเปลี่ยนรูปแบบการสืบทอดพระธรรมคำสอนหลังรัชสมัยพระเจ้าเทวานัมปิยติสสะ จากแบบมุขปาฐะมาเป็นการจารจารึกพระไตรปิฎกลงบนแผ่นใบลาน ซึ่งเป็นแม่แบบธรรมเนียมการสืบทอดพระสัทธรรมที่ประเทศที่นับถือพุทธศาสนาแบบเถรวาทใช้เพื่อสืบทอดมรดกธรรมต่อมาอีกหลายพันปี

ค่ายติวทางเลือกใหม่
สู่ความเป็นคนเก่งและดี
เปิดประตูสู่ความสำเร็จ

ITC #30 INTENSIVE TUTOR CAMP

โครงการ INTENSIVE TUTOR CAMP 30

ค่ายติว ม.ปลายสายวิทยาศาสตร์และศิลป์คำนวณ
ทางเลือกใหม่ของค่ายติวสู่ความเป็น “คนเก่งและดี”

ระยะเวลาการอบรม

วันที่ ๑๕-๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

คุณสมบัติ

๑. นักเรียนชั้น ม.๔ และ ม.๕ สายวิทยาศาสตร์และสายศิลป์คำนวณ
๒. เป็นชายจริงหญิงแท้
๓. รักษาวินัยของหมู่คณะได้
๔. เป็นผู้อยู่ง่ายกินง่าย
๕. ไม่ติดสิ่งเสพติดทุกชนิด

รับสมัคร

ตั้งแต่วันนี้ถึงวันที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐
ที่เสา M 25 สภาธรรมกายสากล วัดพระธรรมกาย
เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๔.๐๐ น.

กิจกรรม

ฝึกสมาธิ สันทนาการ และฐานคุณธรรม
นอกสถานที่เป็นเวลา ๕ วัน

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

พี่ต้นอ้อย : ๐๘-๓๒๘๓-๒๖๕๙

ITC INTENSIVE TUTOR CAMP

ข่าวสารเครือข่ายคณะศิษย์
เรื่อง : องอาจ ธรรมนิทา
โฆษกคณะศิษยานุศิษย์
วัดพระธรรมกาย

เครือข่ายคณะศิษยานุศิษย์ วัดพระธรรมกายทั่วโลก

รวมใจภักดิ์ ร่วมประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ ถวายความอาลัยในหลวง รัชกาลที่ ๙

องค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม ประชาชนตำบลคลองสาม และคณะศิษยานุศิษย์วัดพระธรรมกาย ร่วมประดิษฐ์ดอกไม้จันทน์ เพื่อถวายความอาลัย และน้อมสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอันหาที่สุดมิได้ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ณ ศาลาประชาคมหน้าอุโบสถวัดพระธรรมกาย

สนับสนุนการขับเคลื่อนโครงการ หมู่บ้านรักษาศีล ๕ จังหวัดปทุมธานี

คณะศิษยานุศิษย์วัดพระธรรมกายร่วมสนับสนุนการจัดพิธีลงนามบันทึกข้อตกลงความร่วมมือ (MOU) ดำเนินงานโครงการ "รักษ์ศีล ๕ รักษ์บ้าน รักษ์ชุมชน" ระหว่างคณะสงฆ์ตำบลคลองสาม องค์การบริหารส่วนตำบลคลองสาม สมาพันธ์ผู้นำชุมชนตำบลคลองสาม องค์กรภาคีภาคประชาชนตำบลคลองสาม และชมรมรักษ์วัด รักษ์ศีล ๕ ปทุมธานี ณ ศาลาประชาคมหน้าอุโบสถวัดพระธรรมกาย

พิธีประดิษฐาน "มหารัตนนามสวรรค์อนันตมงคล" สถาปนาวัดพระธรรมกายนอร์ธสวีเดน เป็นปฐมเริ่ม

คณะศิษยานุศิษย์วัดพระธรรมกายในทวีปยุโรปกราบอาราธนาขอความเมตตาหลวงพ่อทัตตชีโว เป็นประธานในพิธีสมโภชและประดิษฐาน "มหารัตนนามสวรรค์อนันตมงคล" (แผ่นโลหะจารึกมงคลนามฯ ทอง-เงิน-นาก จารึกมงคลนามผู้ร่วมสถาปนาวัดพระธรรมกายนอร์ธสวีเดน ประเทศสวีเดน ที่จะได้อัญเชิญประดิษฐานภายในแผ่นฌานองค์พระประธานของวัดพระธรรมกายนอร์ธสวีเดนต่อไป) เป็นปฐมเริ่ม เพื่อน้อมถวายเป็นพุทธบูชา ณ อาศรมบัณฑิต วัดพระธรรมกาย

ร่วมแสดงความยินดีในโอกาสครบ ๕ ปี การก่อตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์ มจร.

นายองอาจ ธรรมนิทา โฆษกคณะศิษยานุศิษย์วัดพระธรรมกาย ร่วมมอบดอกไม้แสดงความยินดีกับคณะกรรมการดำเนินงานฯ ในพิธีทำบุญครบ ๕ ปี การก่อตั้งสหกรณ์ออมทรัพย์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จำกัด ณ สำนักงานสหกรณ์ฯ ชั้น ๓ อาคารมหาจุฬาบรรณาคาร ตำบลลำไทร อำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

ภาพเก่าเล่าประวัติศาสตร์
เรื่อง : ชา อุ่น

ยินดีต้อนรับผู้มีบุญทุกท่าน
สู่งานทอดกฐิน ๘๔ ปีคุณยาย วันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๓๕

ผู้ให้ข้าว ชื่อว่าให้กำลัง
ผู้ให้ผ้า ชื่อว่าให้ผิวพรรณ
ผู้ให้ยานพาหนะ ชื่อว่าให้ความสุข
ผู้ให้ประทีปโคมไฟ ชื่อว่าให้จักษุ

ขอเรียนเชิญผู้มีบุญที่มีวาระครบรอบวันคล้ายวันเกิด

ร่วมสั่งสมบุญถวายสังฆทานที่หอฉันคุณยายอาจารย์ฯ

ทุกวันจันทร์ถึงเสาร์

เช้า เวลา ๐๖.๓๐ น. เพล เวลา ๑๐.๔๕ น.

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่

โทร. ๐๘๒-๗๐๐-๖๔๒๐, ๐๘๖-๘๙๓-๕๙๐๗

เรื่อง : พระครูสมุห์ณรงค์ ทนฺตจิตฺโต

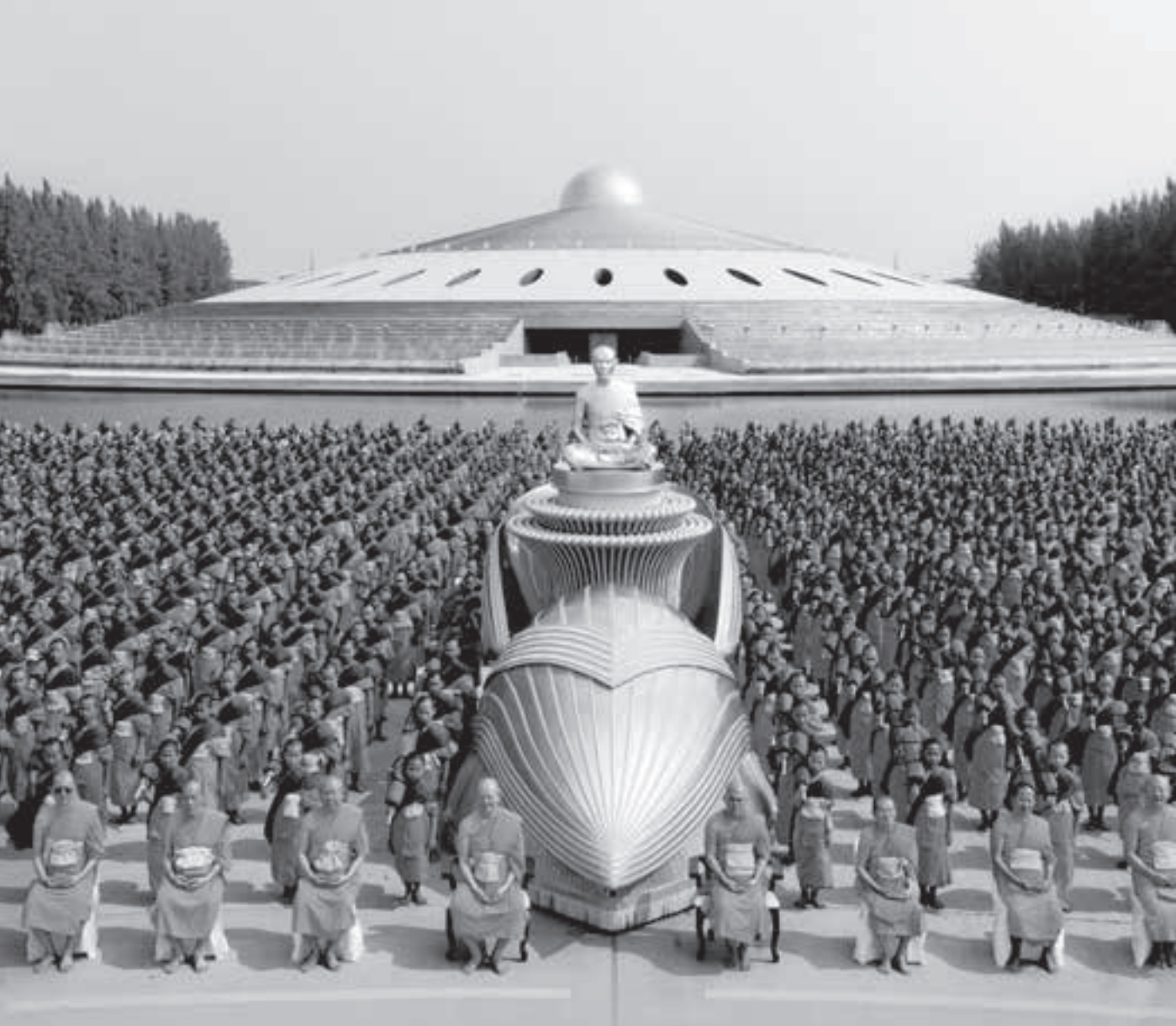
ขุยไผ่ฆ่าต้นไผ่

โลโภ โทโส จ โมโห จ ปุริสं ปาปเจตสं
หึสนฺติ อตฺตสมฺภูตา ตจสารำว สมฺผลं.

โลภะ โทสะ โมหะ เกิดจากตัวเอง
ย่อมเบียดเบียนผู้มีใจชั่ว ดุจขุยไผ่ฆ่าต้นไผ่ฉะนั้น

(ขุ.อิติ. ๒๕/๒๖๔)

โลภะ โทสะ โมหะ กิเลส ๓ ตัว ที่ซ่อนอยู่ในตัวเรา
เป็นรากเหง้าของความชั่วทั้งปวง เป็นเครื่องเศร้าหมองของจิตใจ
โลภะ ความอยากได้ในทางที่ผิด
โทสะ ความคิดประทุษร้าย โกรธ พยาบาท
โมหะ ความหลงไม่รู้จริง ประมาท มัวเมา
กิเลสทั้ง ๓ ตัวนี้เป็นมหันตภัยร้ายที่พึงระวัง
แม้กิเลสแค่ตัวเดียวก็ก่อทุกข์ - โทษ - ภัย
ได้มากมายมหาศาลเกินพรรณนา
กิเลสเมื่อเกิดขึ้นกับบุคคลใด ย่อมเบียดเบียนบุคคลนั้น
ทำลายผู้นั้นอย่างย่อยยับไม่ปรานี เหมือนขุยไผ่ฆ่าต้นไผ่
บัณฑิตจึงสั่งสมทาน ศีล และภาวนา
อันเป็นคุณเครื่องดับกิเลสทั้ง ๓ นี้
ทาน การให้ การสละแบ่งปัน
ศีล การรักษาความสงบทางกาย วาจา
ภาวนา การฝึกอบรมจิตให้สงบและก่อเกิดปัญญา
ทาน ศีล ภาวนา เมื่อเกิดขึ้นกับบุคคลใด ย่อมส่งเสริมบุคคลนั้น
ยังบุคคลนั้นให้เจริญรุ่งเรือง สว่างไสว ประดุจพระจันทร์ในคืนวันเพ็ญ
ลอยเด่นกระจ่างกลางนภาเหนือดวงดาวใด ๆ

"บุคคลผู้มีความเคารพในทาน เคารพในธรรม
จะไปในที่ใดย่อมได้รับการยกย่องชื่นชมทุกแห่งหน
เคารพในทาน ทรัพย์ก็มาง่าย เคารพในธรรม ธรรมก็มาง่าย"

o.....o

โอวาทหลวงพ่อธัมมชโย
วัดพระธรรมกาย

สนับสนุนการจัดพิมพ์วารสารอยู่ในบุญ เพื่อมอบเป็นธรรมทาน
โดยสำนักงาน ซีเอสการบัญชี รับจดทะเบียน ทำบัญชีด้วยคอมพิวเตอร์
โทร. ๐-๒๕๕๒-๕๒๑๕ แฟกซ์ ๐-๒๕๕๑-๒๖๘๔

หจก.ซี.เอส.ไอที ซิสเต็มส์
ห้างเดอะมอลล์บางแค The Mall Bangkhae ๒๗๕ ม.๑ ถ.เพชรเกษม แขวงบางแคเหนือ เขตบางแค กรุงเทพฯ ๑๐๑๖๐
โทร. ๐-๒๘๐๓-๘๕๔๗, ๐-๒๘๐๓-๘๓๓๖ จำหน่าย อุปกรณ์คอมพิวเตอร์, โน้ตบุ๊ก Acer Asus, LCD MONITOR ACER
ASUS SAMSUNG LG, PRINTER EPSON CANON HP, HARDDISK SEAGATE HITACHI SAMSUNG.
RAM DDR DDR II DDR III (400/533/667/800) Asus Gigabyte Asrock

สร้างปัญญาเป็นทีม

ตามแบบฉบับของพระสารีบุตร พระอัครสาวกเบื้องขวา ผู้เลิศด้วยปัญญา ตอนที่ ๘ พระสารีบุตร : วิชาครูของพระสารีบุตร

ในเรื่องการเผยแผ่พระพุทธศาสนานั้น พระสารีบุตรและพระอสีติมหาสาวกทุกรูปล้วนมีหัวใจดวงเดียวกัน นั่นคือการช่วยพระพุทธองค์รื้อขนสรรพสัตว์แหกคุกคือวัฏสงสารไปให้ได้มากที่สุด ก่อนที่อายุสังขารของท่านจะหมดลง อันเป็นเหตุให้ถึงวาระปรินิพพาน

ในการเผยแผ่พระพุทธศาสนาที่ต้องแข่งเวลากับอายุสังขารทั้งของตัวเองและพระบรมศาสดาเช่นนี้ ผู้ที่เป็นกำลังสำคัญในการผลักดันงานเผยแผ่ให้ขยายออกไปอย่างรวดเร็วที่สุดก็คือ พระสารีบุตร ทั้งนี้เพราะว่า **"วิชาครู" ของพระมหาสาวกทุกรูปนั้น วิชาครูของพระสารีบุตรอยู่ในระดับที่ใกล้เคียงกับพระพุทธองค์มากที่สุด** ดังนั้น การถ่ายทอดคุณธรรม ความรู้ และความสามารถ ไปสู่ลูกศิษย์ของท่าน จึงทำได้เต็มศักยภาพกว่าพระมหาสาวกรูปอื่น จนกระทั่งได้รับการรับรองจากพระบรมศาสดาว่า

"สารีบุตร เธอไปในทิศใด ทิศนั้นไม่ว่างเปล่าจากพุทธบริษัท โอวาทของเธอเช่นเดียวกับโอวาทของพระพุทธเจ้าทั้งหลาย"

สาเหตุที่พระสารีบุตรมีวิชาครูมากกว่าพระสาวกรูปอื่น ๆ ก็เพราะว่า การสร้างบารมีเพื่อเป็นพระอัครสาวกเบื้องขวา ผู้เลิศด้วยปัญญา จะต้องใช้เวลาสั่งสมวิชาครูประมาณ ๑ อสงไขย กับ ๑ แสนมหากัป

ส่วนการสร้างบารมีเพื่อเป็นมหาสาวกเอตทัคคะด้านใดด้านหนึ่งใช้เวลาสั่งสมวิชาครูประมาณ ๑ แสนมหากัป

ขณะที่พระบรมศาสดาใช้เวลาสั่งสมวิชาครูประมาณ ๔ อสงไขย กับ ๑ แสนมหากัป เมื่อนำมาเทียบเคียงกันแล้ว ก็จะพบว่าพระอัครสาวกใช้เวลาสั่งสมวิชาครูมากกว่าพระมหาสาวกที่เป็นเอตทัคคะประมาณ ๑ อสงไขย แต่ยังน้อยกว่าพระบรมศาสดาอยู่ประมาณ ๓ อสงไขย ด้วยเหตุนี้ ในบรรดาพระสาวกทั้งหมดนั้น จึงมีเพียงพระสารีบุตรกับพระโมคคัลลานะที่มีวิชาครูอยู่ในระดับใกล้เคียงพระบรมศาสดามากที่สุด แต่เนื่องจากพระโมคคัลลานะชอบ

สอนพระโสดาบันให้เป็นพระอรหันต์ ขณะที่ **พระสารีบุตรชอบสอนปุถุชนให้เป็นพระโสดาบัน แล้วส่งต่อให้พระโมคคัลลานะสอนต่อให้เป็นพระอรหันต์ ดังนั้นในฐานะที่เรายังเป็นปุถุชนอยู่ เมื่อต้องการศึกษาเรื่องวิธีหมุนธรรมจักรด้วยกองทัพธรรม ก็ควรศึกษาจากวิชาครูของพระสารีบุตร ซึ่งท่านใช้ฝึกปุถุชนให้เป็นผู้เลิศด้วยปัญญา** โดยศึกษาผ่านประเด็นสำคัญ ๔ เรื่อง ดังต่อไปนี้ คือ ๑) กิจวัตรประจำวัน ๒) คุณธรรมประจำตัว ๓) การสร้างเครือข่ายคนดีในทิศ ๖ ไว้รอบตัว ๔) การป้องกันภัยอันตรายให้แก่พระพุทธศาสนา

๑. การหมุนธรรมจักรผ่านกิจวัตรประจำวัน

พระสารีบุตรเป็นธรรมเสนาบดีที่พระบรมศาสดาทรงยกย่องว่าเป็นผู้หมุนธรรมจักรได้ดุจเดียวกับพระองค์ สิ่งต่าง ๆ ที่ท่านทำจึงมองข้ามไม่ได้ เพราะแฝงไว้ด้วยบทฝึกแห่งปัญญาที่นำพาสันติสุขมาสู่สังคมโลก

๑.๑ กิจวัตรของพระสารีบุตร

ในยามเช้าของทุกวัน หลังจากพระภิกษุส่วนใหญ่ออกจากวัดไปบิณฑบาตแล้ว พระสารีบุตรมีกิจวัตรประจำวันในการ "เดินตรวจวัด" อยู่ ๘ ประการ คือ

๑) กวาดสถานที่ที่ยังไม่ได้กวาด

๒) ทิ้งขยะที่ยังไม่ได้ทิ้ง

๓) เติมน้ำในหม้อที่ไม่มีน้ำ

๔) เก็บงำเตียง ตั่ง เครื่องไม้ และเครื่องดินที่เก็บไว้ไม่ดีให้เรียบร้อย

๕) ไปตรวจดูภิกษุป่วยไข้ ปลอบใจ ให้กำลังใจ และถามถึงสิ่งที่ต้องการ

๖) ไปหาภิกษุใหม่ที่อยู่ในอารามเพื่อให้กำลังใจ และให้โอวาทว่า "อาวุโสทั้งหลาย ขอท่านจงยินดีเถิด จงอย่าเบื่อหน่ายในพระศาสนาอันมีสาระในการปฏิบัติเลย"

๗) ออกบิณฑบาตไปยังสกุลอุปัฏฐากเพื่อแสวงหายาแก้ไข้ หรือสิ่งที่ภิกษุไข้ต้องการ แล้วฝากให้ภิกษุหรือสามเณรที่ติดตามมานำกลับไปที่วัด จากนั้นท่านจึงไปบิณฑบาตหรือไปยังสกุลอุปัฏฐากอื่นต่อไป

๘) ในคราวที่พระบรมศาสดาเสด็จจาริกเผยแผ่ในชนบท ท่านจะเดินตามอยู่ท้ายขบวน คอยจัดหาน้ำมันทาเท้าให้ภิกษุแก่หรือภิกษุหนุ่มที่เจ็บเท้า และให้ภิกษุหรือสามเณรที่เท้าไม่เจ็บช่วยถือบาตร จีวร

พระสารีบุตรปฏิบัติกิจวัตรเช่นนี้สม่ำเสมอไม่ขาดแม้แต่วันเดียว จวบจนกระทั่งในเวลาที่จะปรินิพพาน ท่านก็ยังเก็บกวาดทำความสะอาดเสนาสนะเป็นครั้งสุดท้าย จากนั้นจึงกราบทูลลาปรินิพพาน ท่านจึงเป็นพระอัครสาวกเบื้องขวาที่ปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์แบบ โดยไม่มีข้อบกพร่องแม้แต่วันเดียว (ที.ม.อ. (ไทย) ๑๓/๓๘๒)

๑.๒ การสร้างปัญญาผ่านกิจวัตรประจำวัน

จากกิจวัตรประจำวันของพระสารีบุตรนี้ แสดงให้เห็นว่า ปัญญาที่พระสารีบุตรมีนั้น มิใช่ปัญญาแค่เอาตัวรอด แต่เป็น "ปัญญาสร้างสันติสุข" ให้แก่คนทั้งโลก ทั้งนี้เพราะว่า

๑) วิธีการฝึกคนให้มีปัญญาได้เร็วที่สุดก็คือ ฝึกผ่านการทำงาน เพราะในขณะที่ทำงานจะต้องมีการควบคุมคุณภาพ ควบคุมเวลา ควบคุมงบประมาณ ควบคุมความปลอดภัย และสร้างบรรยากาศที่ดีในการทำงาน และนั่นคือ ขั้วโมงสำคัญในการบ่มเพาะปัญญาในภาคปฏิบัติ

๒) เหตุที่จะทำให้คนเราเกิดแรงบันดาลใจ

ในการฝึกตนก็คือ ต้องมีต้นแบบที่ดีปฏิบัตินำเป็นแบบอย่างที่ดีให้ดู เพราะคนเราถ้านั่ง ๆ นอน ๆ อยู่เฉย ๆ คงดีขึ้นมาเองไม่ได้ จะดีได้ก็ต้องมีครูดีคอยแนะนำสั่งสอนอบรม ให้ทั้งความรู้ ความสามารถ นิสัยใจคอ และคุณธรรมความดี เขาจึงจะมีปัญญาที่ใช้ดับทุกข์ให้ตนเองและดับทุกข์ให้ชาวโลกได้

๓) ในทางตรงข้าม ถึงแม้คนคนนั้นจะเก่งแค่ไหน ฉลาดแค่ไหน แต่ถ้าไม่ได้ครูดีก็ยากจะมีนิสัยที่ดี ยากที่จะรู้ถูก-ผิด ดี-ชั่ว เมื่อตัดสินถูก-ผิด ดี-ชั่วไม่ได้ ความรู้ที่ได้ไปก็กลายเป็นดาบสองคมที่ตกอยู่ในมือคนพาล คมหนึ่งมีไว้สร้างความวิบัติเสียหายให้ตนเอง อีกคมหนึ่งมีไว้สร้างความพินาศล่มจมให้ทรัพย์สินและชื่อเสียงของครอบครัว วงศ์ตระกูล และสังคม

๔) ครูดีที่จะตัดสินถูก-ผิด ดี-ชั่วได้ ต้องมีธรรมะอยู่ในใจ คนที่มีธรรมะอยู่ในใจ จะแยกแยะดีชั่วขั้นพื้นฐานของการดำเนินชีวิตประจำวันได้ว่า สิ่งใดคือความจำเป็น สิ่งใดคือความต้องการ สิ่งใดคือความสุรุ่ยสุร่ายเกินจำเป็น เพราะนี้คือวิธีฝึกลดความทุกข์ในชีวิตและวิธีฝึกควบคุมกิเลสในจิตใจ อันเป็นต้นทางแห่งความเจริญงอกงามของธรรมะภาคปฏิบัติทั้งหมดในพระพุทธศาสนา ดังนั้นการที่ใครได้ครูบาอาจารย์ดี ๆ แบบพระสารีบุตรจึงเป็นมหาโชคมหาลาภอย่างยิ่งของการเกิดมาเป็นมนุษย์

๕) ธรรมะทั้งหมดในพระพุทธศาสนาจะออกฤทธิ์ได้เต็มประสิทธิภาพ ก็ต่อเมื่อคนคนนั้นนำธรรมะที่ศึกษาเล่าเรียนในภาคทฤษฎีมาฝึกปฏิบัติอย่างจริงจังผ่านกิจวัตรประจำวันผ่านกิจกรรม และอาชีพการงานจนกลายเป็นนิสัยดี ๆ เป็นศีลธรรมประจำใจ และเป็นคุณธรรมเบื้องสูงเพื่อการกำจัดทุกข์ได้ในที่สุด

๖) กิจวัตรประจำวันที่ทำให้ผลลัพธ์ของการปฏิบัติมรรคมีองค์ ๘ กลายเป็นนิสัยจนเกิดเป็นคนเจ้าปัญญาได้นั้น ต้องฝึกผ่านกิจวัตรประจำวันแบบเดียวกับพระสารีบุตรเท่านั้น ผิดจากนี้ไม่ได้ ผิดจากนี้นิสัยเจ้าปัญญาไม่เกิด ทั้งนี้เพราะว่า

๖.๑) กิจวัตรข้อที่ ๑-๔ คือ การทำความสะอาดสถานที่และการจัดระเบียบสิ่งของเครื่องใช้ ย่อมอำนวยผลให้เกิดปัญญาดูแลสมบัติพระศาสนาเป็น

๖.๒) กิจวัตรข้อ ๕, ๖, ๘ คือ การดูแลสมาชิกที่ป่วยไข้และสมาชิกใหม่ขององค์กร ย่อมอำนวยผลให้เกิดปัญญาดูแลสมาชิกกองทัพธรรมเป็น

๖.๓) กิจวัตรข้อ ๗ คือ การดูแลสุขทุกข์ของประชาชนและการอนุเคราะห์เกื้อกูลชาวโลก ย่อมอำนวยผลให้เกิดปัญญาดูแลกองเสบียงเลี้ยงพระพุทธศาสนาเป็น

กิจวัตรประจำวันเหล่านี้ ไม่ได้เกิดจากรับสั่งของพระบรมศาสดาที่สั่งให้ท่านทำ ไม่ได้เกิดจากมนุษย์มาวิงวอนขอร้อง ไม่ได้เกิดจากเทวดามาดลอกดลใจ แต่เกิดจากความรับผิดชอบที่มีต่อพระพุทธศาสนา ความกตัญญูกตเวทีที่มีต่อพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ความอนุเคราะห์เกื้อกูลที่มีต่อสรรพสัตว์ และความเป็นมิตรแท้ที่มีต่อเพื่อนสหธรรมิก ซึ่งมีอยู่อย่างเปี่ยมล้นใจของท่าน สมดังพระดำรัสที่พระบรมศาสดาตรัสไว้ในอุมมัคคสูตร ว่า

"บุคคลผู้เป็นบัณฑิตมีปัญญามากในธรรมวินัยนี้ ย่อมไม่คิดเพื่อเบียดเบียนตน ย่อมไม่คิดเพื่อเบียดเบียนผู้อื่น ย่อมไม่คิดเพื่อเบียดเบียนตนและผู้อื่น

"เมื่อคิด ย่อมคิดเพื่อเกื้อกูลแก่ตน เกื้อกูลแก่ผู้อื่น เกื้อกูลแก่ตนและผู้อื่น และเกื้อกูลแก่โลกทั้งหมดทีเดียว บุคคลเป็นบัณฑิตมีปัญญามากอย่างนี้แล"

๑.๓ ศาสนทายาทผู้ค้ำจุนพระพุทธศาสนาและวงศ์ตระกูล

บุคคลที่ฝึกฝนตนเองหรือได้รับการฝึกตามกิจวัตรของพระสารีบุตรทุกวันเช่นนี้ เขาย่อมมีปัญญาดูแลสมบัติ ปัญญาดูแลสมาชิก ปัญญาดูแลกองเสบียง ไม่ว่าย่ำไปที่ใดบนผืนปฐพีนี้ ก็จะสร้างปฏิรูปเทส ๔ ขึ้นมาได้ในที่นั้น คือ อาวาสเป็นที่สบาย อาหารเป็นที่สบาย บุคคลเป็นที่สบาย ธรรมะเป็นที่สบาย เมื่อปฏิรูปเทส ๔ เกิดขึ้นที่ใด คนดีสังคมดีก็เกิดขึ้นในที่นั้น การศึกษาธรรมะก็เกิดขึ้นในที่นั้น การสร้างบุญก็เกิดขึ้นในที่นั้น ความเจริญรุ่งเรืองย่อมไหลมาเทมาไม่ขาดสาย

เพราะฉะนั้น การตรวจตราวัดเป็นกิจวัตรของพระสารีบุตรจึงไม่ใช่เรื่องที่จะมองแบบผิวเผินเสียแล้ว แต่แท้ที่จริงเป็นวิธีการถ่ายทอดปัญญาดูแลสมบัติ ปัญญาดูแลสมาชิก ปัญญาดูแลกองเสบียงผ่านกิจวัตรในชีวิตประจำวัน จึงเท่ากับว่าเป็นการปฏิบัติและการประกาศพระธรรมจักรคือมรรคมีองค์ ๘ อย่างเป็นรูปธรรมโดยตรงเลยทีเดียว

หากวัดใดครอบครัวใดนำวิธีการนี้ไปใช้ฝึกคน วัดนั้นก็จะได้ศาสนทายาทที่มีปัญญามากในการค้ำจุนพระพุทธศาสนา บ้านนั้นก็จะได้ทายาทที่มีปัญญามากในการค้ำจุนวงศ์ตระกูล เพราะเขาไม่ใช่มีแค่ปัญญาพาตัวเองรอดเท่านั้น แต่มีปัญญาพาวัด พาครอบครัวให้เจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็วทันตาเห็นได้เป็นอัศจรรย์

ในทางตรงกันข้าม ถ้าหากทายาทของครอบครัวใดไม่ได้ฝึกกิจวัตรเหล่านี้ ถึงพ่อแม่ผู้ปกครองจะทุ่มเทเงินทองส่งเสียให้เขาศึกษาเล่าเรียนสูงเพียงใดก็ตาม เขาก็จะมีปัญญาแค่เอาตัวรอดเป็นอย่างมากเท่านั้น แต่จะไม่มีปัญญาดูแลสมบัติของตระกูล ดูแลสมาชิกครอบครัว ดูแลกิจการที่เลี้ยงวงศ์ตระกูลได้

ทั้งนี้เพราะว่าเขาไม่เคยถูกฝึกให้มีปัญญาแบกภาระส่วนรวม เมื่อเขาลงไปทำงาน จึงไม่รู้วิธีจัดระบบงาน ไม่รู้วิธีบริหารงาน ไม่รู้วิธีตรวจตรางาน ไม่รู้วิธีหาทุน ไม่รู้วิธีสร้างคน ไม่รู้วิธีเลี้ยงคน ไม่รู้วิธีผูกใจรักษาทีมงาน ไม่รู้วิธีแก้ปัญหาเร่งด่วนที่หน้างาน ยิ่งทำงานสมบัติก็ยิ่งร่อยหรอ คนเก่ง ๆ ในทีมก็ทยอยออก ลูกค้าใหม่ก็ไม่มี ลูกค้าเก่าก็ทยอยหาย กิจการงานที่ปู่ย่าตายายเคยทำไว้เจริญรุ่งเรืองเมื่อครั้งอดีตจึงถึงคราวพินาศล่มจมในทันที เพราะว่าขาดปัญญาที่ได้จากการฝึกตรวจตรางานของครอบครัวเป็นกิจวัตรประจำวันนั่นเอง

ดังนั้น **เราจึงมองข้ามวิชาฝึกคนผ่านการตรวจวัดเป็นกิจวัตรประจำวันของพระสารีบุตรไม่ได้อย่างเด็ดขาด เพราะเป็นวิชาครูในการฝึกคนให้มีนิสัยเจ้าปัญญาแบบเป็นทีม ตามแบบฉบับของพระอัครสาวกเบื้องขวา ผู้เลิศด้วยปัญญา ผู้ได้รับการรับรองจากพระพุทธองค์ว่า เป็นผู้ให้โอวาทแทนพระบรมศาสดาได้ เป็นผู้หมุนธรรมจักรได้ดุจเดียวกับพระองค์**

นี้คือวิธีที่ ๑ ที่ท่านใช้หมุนธรรมจักรให้พระพุทธศาสนาเจริญรุ่งเรืองอย่างรวดเร็ว ย่ำไปที่ใด ปฏิรูปเทส ๔ ก็เกิดขึ้นที่นั่น เมื่อไปตรวจตราวัดใด ขุนพลแห่งกองทัพธรรมรุ่นใหม่ ๆ ก็จะเติบโตขึ้นที่วัดนั้นทันที

หลวงพ่อตอบปัญหา

เรื่อง : หลวงพ่อทัตตชีโว

ทำอย่างไรจึงจะไม่ท้อไม่เหนื่อยในการทำงาน ?

คำตอบ
ANSWER

เรื่องนี้ต้องเริ่มต้นที่ใจของเรา จับหลักคิดให้ได้ก่อนว่า ในการทำการงานสิ่งใด ๆ นั้น เรามีเป้าหมายเพื่ออะไร เมื่อเป้าหมายชัดจะมีกำลังใจทำการงานนั้น ๆ

การทำงานทุกอย่าง ความจริงแล้วไม่มีที่จะไม่เหนื่อย ก็เนื้อมนุษย์กายมนุษย์ไม่ใช่เครื่องจักรที่ทำด้วยเหล็ก จะได้ไม่เหนื่อย แต่ว่าเหนื่อยเท่าใดก็ตาม มันเหนื่อยแค่กาย กายล้าไปบ้าง กล้ามเนื้อล้าไปบ้าง ล้ามาก ๆ ร่างกายก็ต้องการพัก แต่พักแล้วก็หาย กลับมามีเรี่ยวแรงทำต่อไปได้

กายเหนื่อยก็เหนื่อยไป แต่ไม่เหนื่อยใจ ไม่หน่ายที่จะทำต่อไป มีแต่จะกระตือรือร้นทำให้ยิ่ง ๆ ขึ้นไป เพราะได้หลักในการทำงาน จับหลักคิดได้ว่า การงานทุกอย่างนั้นทำเพื่อตัวของเราเอง เพื่อบุญบารมีของเราเอง เลยไม่เหนื่อยหน่ายในการที่จะสร้างบุญสร้างบารมีของตนเอง

ตัวอย่างเช่น หอฉันของวัดพระธรรมกาย คุณยายสร้างเอาไว้ให้ อาสนะที่นั่งของพระในหอฉันก็เป็นตามแบบที่คุณยายท่านสั่งให้ทำเอาไว้

เมื่อเราจะสร้างหอฉัน ก็เข้าที่ประชุมกันว่า ในเวลาพระฉันภัตตาหาร จะให้ปูเสื่อฉันกันสบาย ๆ หรือจะให้นั่งเก้าอี้ซึ่งสะดวกดี หรือจะให้มีอาสนะทำเป็นตั่งเป็นแท่นนั่งอย่างที่พระนั่งกันในหอฉันปัจจุบันนี้ ก็ถกเถียงกันไปว่าจะเลือกอย่างไรดี เถียงกันไปเถียงกันมา ถกกัน

ไปถกกันมา คุณยายฟันธงเลยว่า หลวงปู่วัดปากน้ำทำต้นแบบไว้ดีแล้ว คือยกเป็นแท่นเป็นอาสนะขึ้นมาอย่างนี้ ไม่เอานั่งเก้าอี้ และไม่เอานั่งกับพื้น

ถ้านั่งกับพื้นก็เท่า ๆ กับญาติโยม เวลาจะเข้ามาประเคนก็ลำบาก แล้วก็ไม่เรียบร้อย ดูก็ไม่งาม ส่วนนั่งเก้าอี้ เวลาถวายสังฆทาน เวลาถวายของ พระจะหันหน้าไปรูปละทาง สองทาง จะมีพระหันหน้าให้โยมบ้าง หันหลังให้โยมบ้าง จะขาดความศักดิ์สิทธิ์ไป แม้จะได้ความสะดวกความสบาย แต่ขาดความศักดิ์สิทธิ์

ดังนั้น ทำเป็นแท่นอย่างที่หลวงปู่ทำไว้เป็นต้นแบบอย่างนี้ถูกแล้ว แต่ว่าขนาดจะเป็นอย่างไร คุณยายให้หาขนาดเอาเอง ไม่จำเป็นจะต้องเหมือนกับที่วัดปากน้ำ เพราะคนละสถานการณ์กัน ท่านให้ไปคำนวณเอาเองว่าความสูงควรเป็นเท่าไร ความกว้างความยาวควรจะเป็นเท่าไร แล้วหากมีความจำเป็นจะต้องย้าย มีความจำเป็นจะต้องจัดรูปแบบใหม่ จะต้องยกเคลื่อนที่ ก็ไปคิดเอาเองก็แล้วกัน คุณยายฟันธงเลือกแบบให้เรียบร้อย

ดูวิธีมองงานของคุณยายนะ ว่าท่านมองอย่างไร ท่านมองถึงความสะดวกสบายของพระ ซึ่งเป็นผู้ขบผู้ฉัน มองถึงความสะดวกสบายของญาติโยมด้วย และสุดท้ายมองถึงความน่าเลื่อมใสน่าศรัทธาในตัวพระภิกษุและพระพุทธศาสนา

การที่ท่านคิดไว้อย่างนี้ สั่งให้ทำอย่างนี้

ท่านได้บุญไปแล้วเพื่อตัวท่าน ท่านก็เก็บเกี่ยวเอาบุญส่วนนั้นไป ผลพลอยได้เป็นของพวกเรา คือพระก็มีที่ฉันที่ใช้กันอย่างสะดวกสบาย ญาติโยมก็มาถวายสะดวก ทำบุญก็ปลื้มใจได้ง่าย ตามระลึกถึงบุญได้ง่าย และมีศรัทธาเพิ่มพูนในพระพุทธศาสนา

เมื่อเราต่างก็ได้ผลพลอยได้จากท่านมาแล้ว ก็จะได้อาศัยผลพลอยได้นี้ไปตั้งหลักที่จะไปทำอะไรที่เป็นผลหลักของเราจริง ๆ ถ้าอย่างนี้ก็จะเป็นบุญต่อบุญกันเรื่อย ๆ ไม่รู้จบ แล้วก็จะกลายเป็นอายุพระพุทธศาสนา อย่างที่เราทำกันอยู่นี้เวลาถวายสังฆทานไม่ว่าพระจะนั่งอยู่ตรงอาสนะไหน ก็รับหน้าญาติโยมได้ทุกทิศ ซึ่งเป็นความเรียบร้อยและน่าเลื่อมใส ให้เราดูเอาไว้ก็แล้วกันว่า **หลักการในการทำงานมีบุญของเราเป็นตัวตั้ง นอกนั้นเป็นผลพลอยได้**

เมื่อทำงานโดยเอาบุญเป็นตัวตั้งแล้ว จะไม่มีขัดกัน จะไปด้วยกันได้ทุกส่วน ตรงนี้เป็นความแปลก เอาบุญเป็นตัวตั้งเหมือนอย่างกับเอาดวงอาทิตย์เป็นตัวตั้ง เวลาเราเดินไปไหนเหมือนดวงอาทิตย์ตามไปด้วย แล้วก็ไม่มีใครบังใครทั้งนั้น เพราะว่าดวงอาทิตย์อยู่ข้างบน ไม่ว่าองศาของดวงอาทิตย์จะเป็นอย่างไร ก็อยู่เหนือศีรษะมนุษย์หมด ไม่มีใครใหญ่กว่าใคร ไม่มีใครมาบังมาเบียดใคร เมื่อเอาบุญเป็นตัวตั้งอย่างจริงจังแล้ว จะไม่มีการบังการเบียดใคร จะมีแต่ได้ประโยชน์กับได้ประโยชน์กันทุกคนทุกฝ่ายเลย นี้แหละจะเป็นกำลังใจให้เราทำงานนั้นอย่างไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย

แนะนำ สื่อธรรมะ

ติดต่อสอบถามได้ที่
กองสหการกัลยาณมิตร โทร. ๐๒-๘๓๑-๑๖๗๐-๔
www.dmc.tv, www.kalyanamitra.org

ไม่มีใครไม่ปรารถนาความสุขในชีวิต ความสุขในชีวิตเริ่มต้นง่าย ๆ
เพียงแค่การทำใจหยุดใจนิ่ง ปล่อยใจดิ่งลงสู่ภายในไปกับ MP3 และ DVD ธัมมจักกัปปวัตตนสูตร
พร้อมทั้ง DVD ละครซีรีส์ธรรมโลก เรื่อง "ออด ออด ออด ซีซัน ๒" จำนวน ๔ แผ่น ๘ ตอน ดังนี้

แผ่นที่ ๑ ตอน "แม่ไปโรงเรียน" และ "นักประดิษฐ์เอก"
แผ่นที่ ๒ ตอน "ย่าของออด" และ "ยาใกล้ตัว"
แผ่นที่ ๓ ตอน "ตี ตี ตี ไม่ยั้ง" และ "บ้านแตกสาแหรกขาด"
แผ่นที่ ๔ ตอน "หมู่นกเค้าแมว", "ระเบียบแถว" และ "ประกวด ประกวด ประกวด"

ข้อคิดรอบตัว

เรื่อง : พระครูปลัดสุวัฒนโพธิคุณ (สมชาย ฐานวุฑฺโฒ)

ชีวิตหลังความตายและก่อนมาเกิด

ขณะใกล้ตาย สภาพจิตใจของคนเราเป็นอย่างไรบ้าง ?

เรื่องความตาย ชาวโลกมีความเห็นต่างกัน ๓ แบบ บางคนบอกว่า ถ้าสมองตาย (สมองหยุดทำงาน) ก็ถือว่าตาย กรณีนี้ในทางพระพุทธศาสนาถือว่ายังไม่ตาย เพราะสมองเป็นส่วนหนึ่งของร่างกาย ใจเขายังรับรู้อยู่ภายใน เขายังไม่ตาย กรณีที่สองคือลมหายใจหยุดหรือสิ้นลม ประเด็นนี้เกือบทั้งโลกถือว่าตายแล้ว แต่เคยมีข่าวว่าเอาร่างใส่โลงไว้แล้วสวดไปวันสองวัน อยู่ ๆ ฟื้นขึ้นมา แล้วอยู่ต่อเป็นปี ๆ ก็มี อาการสิ้นลมส่วนใหญ่ ๙๙.๙๙ เปอร์เซ็นต์คือตาย ทางการแพทย์ถือว่าหยุดหายใจเพียงไม่กี่นาทีก็ตายแล้ว สมองขาดออกซิเจนไปเลี้ยงก็ต้องตายแล้ว แต่มีบางกรณีแค่เกิดการชะงักงันบางส่วน เราลองนึกถึงเต่าจำศีล ทำไมเต่าจำศีลอยู่ได้หลายเดือน หรือพวกกบเขียดในหน้าแล้งก็จำศีลได้เป็นเดือน ๆ อย่างนี้คือการลดเมตาบอลิซึมทางร่างกายจนเหลือต่ำที่สุด จนกระทั่งแค่การซึมของออกซิเจนผ่านผิวหนังก็พอจะหล่อเลี้ยงให้เซลล์ต่าง ๆ ไม่ตาย ยังคงสภาพอยู่ได้ กรณีแบบนี้ก็อยู่ในภาวะที่คล้าย ๆ กัน คือเผอิญเกิดภาวะพิเศษที่อัตราเมตาบอลิซึมของเขาลดต่ำที่สุด ออกซิเจนเข้าไปเบา ๆ ลมอาจจะไม่ขาดทีเดียว แต่น้อยกว่าทั่วไปเยอะ จนกระทั่งสังเกตไม่ได้ เลยคิดว่าสิ้นลมแล้ว แต่ความจริงลมยังเดินอยู่อย่างเบาบางมาก รวมทั้งได้รับออกซิเจนทางผิวหนังด้วย ก็เลยอยู่ได้ แต่มีเพียงหนึ่งในล้าน

คราวนี้มาถึงกรณีที่คนตายแล้วกันบ้าง

พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ ท่านปฏิบัติธรรมจนกระทั่งไปเห็นว่า วิญญาณหรือกายละเอียดหลุดจากขั้วต่อที่ฐานที่ ๗ ซึ่งเป็นฐานที่ตั้งของใจ พอหลุดออกมาจากขั้วแล้ว ก็ไม่มีอะไรเชื่อมโยงอีก คือทิ้งฐานเลย ทิ้งกายหยาบแล้วหลุดออกไปเลย อาการทางหยาบที่เรามองเห็นเวลาจะตาย คือเขาจะหายใจ ๓ เฮือก เหมือนคนจะจมน้ำ แล้วตัวก็ยวบลงไป อย่างนี้กายละเอียดหลุดจากขั้วแล้ว ตายสนิท ไม่ต้องไปดูลมว่าหยุดหรือไม่หยุด สมองตายหรือไม่ตาย ขึ้นมา ๓ เฮือกแล้วยวบลงไปเมื่อไรก็เรียบร้อย เอานิ้วไปอังดูที่จมูกไม่มีลมหายใจแล้ว ชีพจรราบเรียบ คลื่นสมองราบเรียบ สัญญาณชีวิตทั้งหมดหยุดลง กายละเอียดก็ไปหาที่เกิดใหม่ตามแรงบุญแรงบาปที่สร้างเอาไว้ ถ้าคนไหนสร้างบุญไว้ดี ใจเป็นบุญเป็นกุศล อาการ ๓ เฮือกจะเป็นแบบเหมือนกับค่อย ๆ สิ้นลมไปอย่างสงบ นุ่มนวล คนไหนที่ทำบาปทำกรรมเอาไว้เยอะ ๓ เฮือกจะรุนแรง บางทียังไม่ทัน ๓ เฮือก ก็เกิดอาการประสาทหลอนว่ามีใครจะมาทำร้าย มีอะไรมาขู่ให้ตกใจกลัว มีภาพมีเสียงมาหลอน นั่นเป็นคตินิมิตมาบีบคั้น เช่น มีภาพของภูมิที่จะไปเกิดในนรกมาแสดงให้เห็น ก็ตกอกตกใจกลัว ถึงตอนจะ ๓ เฮือกก็เหมือนโดนกระชากหลุดไปอย่างรุนแรง

เมื่อตายไปแล้ว เรากำหนดชะตาชีวิตหลังความตายได้หรือไม่ ?

ชีวิตหลังความตายถ้าหากไปเกิดเป็นเทวดา นางฟ้า หรือไปตกนรกเป็นเปรตอสุรกายนั้น เป็นช่วงเสวยผลบุญผลบาป มีกายเป็นกายละเอียดทั้งเทวดาและสัตว์นรก เวลากายละเอียดประกอบกรรมแล้วมีผลเหมือนกัน แต่มีผลน้อย กรณีของสัตว์นรกแทบไม่มีโอกาสทำกรรมดีเลย เพราะว่าถูกเชือด เฉือน หั่น สับ ถูกทำร้ายตลอดเวลา เป็นช่วงที่เสวยผลบาปจนกว่าวิบากกรรมจะเบาบาง จากมหานรกก็มาอุสสทนรกขุมบริวาร พ้นจากอุสสทนรกก็มาอยู่ที่ยมโลก พ้นจากยมโลกแล้วก็มาเป็นเปรตอสุรกาย สัตว์เดรัจฉานบ้าง

แต่ตอนที่มีกายหยาบไม่ว่าเกิดเป็นคนหรือเกิดเป็นสัตว์เดรัจฉาน เป็นตอนที่มีโอกาสในการสร้างบุญสร้างกรรมได้อีก ถ้าเป็นสัตว์เดรัจฉานโอกาสสร้างกรรมเยอะกว่าสร้างบุญ แต่ไม่ใช่สร้างบุญไม่ได้ พระโพธิสัตว์บางชาติเกิดเป็นสัตว์ ก็ยังทำความดีได้ แต่ไม่เท่ามนุษย์ เพราะมนุษย์ทำความดีได้มากที่สุด แต่ถ้าทำบาปก็ที่สุดเช่นกัน ชนิดที่สร้างอนันตริยกรรมจนธรณีสูบได้

ส่วนกายละเอียดที่จะพอมีโอกาสทำความดีบ้าง ก็คือพวกเทวดาหรือนางฟ้า เพราะไม่ต้องไปโดนทรมานเหมือนในนรก เทวดายังมีโอกาสฟังธรรม ในวันพระก็ไปที่สุธรรมาเทวสภาในชั้นดาวดึงส์ ไปฟังธรรม ไปบูชาพระเขี้ยวแก้วในจุฬามณีเจดีย์ เป็นต้น หรือว่าจะนั่งสมาธิก็ทำได้ แต่ผลไม่เท่ามนุษย์ เพราะว่ามนุษย์มีกายหยาบ ทำอะไรแล้วแรงกว่า แต่เทวดาเป็นกายละเอียด ทำแล้วมีผลบ้างเหมือนกัน แต่ไม่มาก

สาเหตุการตายในทางพระพุทธศาสนามีกี่ประเภท อะไรบ้าง

มีทั้งหมด ๔ ประเภท คือ

๑. **สิ้นอายุ** อายุมนุษย์เรายุคนี้โดยเฉลี่ยคือ ๗๕ ปี ถ้าในครั้งพุทธกาลคือ ๑๐๐ ปี ซึ่งจะเห็นว่ามีพระอายุ ๑๒๐ ปีเยอะเลย เช่น พระอานนท์ ๑๒๐ ปี พระมหากัสสปะ ๑๒๐ ปี

บางรูปถึง ๑๖๐ ปี ปัจจุบันสถิติคนอายุยืนในกินเนสบุ๊ก ๑๒๐ กว่าปีเท่านั้น อายุเฉลี่ย ๗๕ ปีนี้ ถ้าปล่อยให้มีโรคภัยไข้เจ็บมาเบียดเบียน หรือเกิดโรคระบาด เช่น มาลาเรีย ไทฟอยด์ โรคห่า หรือกาฬโรค อายุเฉลี่ยมนุษย์อาจเหลือไม่ถึง แต่ถ้าดูแลสรีระดี ๆ ก็อยู่ได้เฉลี่ย ๗๕ ปี ถ้าไม่ดูแล ปล่อยให้มีโรคระบาดหรือมีสงครามเกิดขึ้น ก็ตายก่อนวัยแน่นอน เป็นการตายอีกแบบหนึ่ง ส่วนเรื่องการแพทย์ก้าวหน้า มียาช่วย มีเครื่องช่วยหายใจ เวลาป่วยไข้มีการดูแลพิเศษ ก็อาจจะดึงอายุขัยให้ออกไปสัก ๘๐ ปีได้ แต่โดยสรีระจริง ๆ ก็คือ ๗๕ ปี เพราะฉะนั้นเมื่อครบกำหนดตามสรีระก็ตาย ดังที่เราเห็นคนในปัจจุบันถึงแก่กรรมด้วยโรคชรา คือร่างกายหมดสภาพไปเพราะแก่หง่อม นี้คือสิ้นอายุ

๒. สิ้นกรรม คือ กรรมที่ทำให้มาเกิดในภาวะนั้นหมดลง พอหมดกรรมก็ตาย คำว่าสิ้นกรรมมี ๒ แบบ ทั้งกรรมดี กรรมชั่ว ถ้ากรณีกรรมดีจะเรียกว่าสิ้นบุญ หมดบุญ เช่น สมมุติไปเกิดเป็นเทวดาหรือนางฟ้าบนสวรรค์ เช่น สวรรค์ชั้นดาวดึงส์ เทวดามีอายุ ๑,๐๐๐ ปีสวรรค์ บางคนอยู่บนโลกทำบุญนิดเดียว แต่เผอิญทำบุญเสร็จแล้ว ใจกำลังปลื้มในบุญ แล้วก็ตาย บุญนั้นเลยส่งผลก่อน เป็นอาสันนกรรม คือกรรมใกล้ตายให้ผลก่อน ส่วนกรรมไม่ดีอย่างอื่นมีอีกตั้งเยอะ ยังอยู่ข้างหลัง ก็เลยไปเกิดอยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ อายุของเทวดาสวรรค์ชั้นดาวดึงส์อยู่ได้ ๑,๐๐๐ ปีทิพย์ แต่ทำบุญมานิดหน่อย อยู่ได้แค่ ๒ ปีสวรรค์ก็หมดบุญ จุติร่วงลงมาเลย ถ้าทำกรรมไม่ดีไว้เยอะ จากเทวดาก็ลงนรกเลย อย่าคิดว่าเป็นเทวดาต้องมาเกิดเป็นคน แล้วทำบาปค่อยตกนรก ไม่ใช่ ถ้าทำบาปไว้เยอะ แต่มีบุญนิดหน่อย ถ้าบุญส่งไปเป็นเทวดาหรือนางฟ้า พอหมดบุญจากเทวดาหรือนางฟ้า ก็ลงนรกได้เลย อย่าประมาท นี้คือกรณีสิ้นบุญ คนก็เหมือนกันอายุโดยสังขารอยู่ได้ ๗๕ ปี แต่บางทีอยู่มาได้ ๒ ขวบ ๓ ขวบ แล้วหมดบุญ ก็ตายไปก่อนวัยอันควร ส่วนกรณีที่ไปเกิดในภูมิไม่ดี เช่น ไปตกนรก และควรต้องอยู่ในนรก ๕๐๐ ปีนรก แต่บาปที่ทำไว้มีไม่มาก เพียงแต่ก่อนตายบาปให้ผลก่อนจึงลงนรก ไปรับกรรมอยู่แค่ ๓ ปี ๕ ปีนรก พอกรรมหมด ก็พ้นจากนรกขุมนั้นมาได้ ไม่จำเป็นต้องอยู่ครบช่วงอายุของภพภูมินั้นก็ได้

๓. สิ้นอายุและสิ้นกรรม คือ หมดทั้งสองอย่าง

๔. ตายเพราะกรรมตัดรอน คือ บุญยังไม่หมด สังขารยังอยู่ได้ ยังไม่หมดอายุ บุญในตัวก็มีเพียงพอ แต่เผอิญวิบากกรรมในอดีตชาติใดชาติหนึ่งที่รออยู่ได้ช่องส่งผล คือเราเวียนว่ายตายเกิดมานับชาติไม่ถ้วน ทำกรรมดีกรรมชั่วไว้ก็เยอะ ไม่ใช่ว่าตายแล้วเอากรรมดีกรรมชั่วมาหักลบกันได้เหมือนบัญชีธนาคาร เอาตัวแดงตัวดำมาหักลบกันแล้ว เหลือตัวดำก็ไปขึ้นสวรรค์ เหลือตัวแดงก็ไปตกนรก แต่การให้ผลของกรรมซับซ้อนมาก พระพุทธเจ้ายังบอกว่าเป็นเรื่องอจินไตย คือ ใช้สมองคิดก็เป็นบ้า ต้องเป็นผู้ที่มีญาณทัสนะถึงจะไปรู้ไปเห็นได้ ดังนั้นกรรมในอดีตที่เราทำไว้ก็เหมือนเป็นระเบิดเวลาซุกซ่อนอยู่ พอได้จังหวะก็ระเบิดตูม กรรมมาตัดรอนทำให้ตาย แล้วกรรมตัดรอนก็มีทั้งกรรมในอดีตชาติและปัจจุบันชาติ ไม่ใช่กรรมในอดีตอย่างเดียว เกิดมาในชาตินี้ไปเฮฮากับเพื่อน ทั้งกินเหล้า เสพยาเสพติดด้วย อดหลับอดนอนเล่นเกม ๓ วัน ๓ คืน สุดท้ายช็อกตาย นี้คือกรรมปัจจุบันตัดรอน เพราะ

ความประมาท

สาเหตุการตายประมวลได้ ๔ อย่างใหญ่ ๆ แบบนี้

การฆ่าตัวตายเป็นบาปหรือไม่ และมีวิบากกรรมอย่างไร ?

ฆ่าตัวตายเป็นบาป บาปเหมือนฆ่าคน จะฆ่าตัวเราเองหรือฆ่าคนอื่น ก็ฆ่าคนเหมือนกัน อย่าไปทำนะ บางคนบอกกลุ้มเหลือเกิน ไปรักเขาแล้วเขาไม่รักเรา ดูฟ้าแล้วหม่นหมอง ดูดินก็ไม่สวย ดูดอกไม้หรืออะไรก็ไม่เข้าท่า อย่าอยู่ต่อไปเลย ตายดีกว่า วัยรุ่นอารมณ์แรงมักมีอาการอย่างนี้ บางคนอยู่บนตึกชั้น ๖ ชั้น ๘ กระโดดลิ่วลงมา เพราะรู้สึกว่ามีทุกข์มาก อยากจะหนีความทุกข์นั้น แต่ในสายตาผู้ใหญ่ดูแล้วรู้สึกว่าทำไมโง่อย่างนี้ เพราะรู้ว่าอารมณ์ที่กลุ้ม ๆ ทุกข์ ๆ เป็นแค่อารมณ์ชั่วคราว เดี๋ยวก็จะผ่านไป แต่เด็กวัยรุ่นที่เจออารมณ์อย่างนั้น ก็อยากตาย นึกว่าตายแล้วจะได้พ้นจากภาวะนั้นไป หารู้ไม่ว่าจะไปเจอสิ่งที่น่ากลัวยิ่งกว่าหนีเสือปะจระเข้อีก น่ากลัวกว่าบนโลกเราล้าน ๆ เท่า อย่าทำเด็ดขาดไม่คุ้มเลย

ทำไมเวลาเกิดใหม่แล้วจึงจำเรื่องราวในอดีตไม่ได้ ?

พอเรามาเกิด ลมชวาตจะทำให้เราจำอดีตไม่ได้ แต่ให้เรารู้ว่าในโลกนี้ไม่มีอะไร ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ทุกอย่างเหมือนมีกฎที่คุมอยู่ การไปเกิดมาเกิด ก็มีการคุมโดยกฎที่เรียกว่าพีชนิยาม กฎที่ว่าด้วยสิ่งมีชีวิต ทำไมคนถึงคลอดลูกออกมาเป็นคน ไม่คลอดลูกออกมาเป็นลิง ทำไมมะม่วงไม่ออกลูกเป็นมะพร้าว เป็นเพราะมีพีชนิยามคุมไว้ พีชนิยามนี้กำกับไว้ว่า ไม่ว่ามนุษย์จะมาจากเทวดา นางฟ้า หรือว่าเพิ่งพ้นกรรมจากนรกก็ตาม พอมาเกิดก็จะลืมภาพเก่า ลืมความทรงจำ แต่ว่ามีข้อยกเว้น มีคนอยู่ ๐.๐๐๐๑ เปอร์เซ็นต์ที่จำอดีตชาติได้ กฎที่คุมอยู่ถ้าจะเปรียบให้พอเข้าใจ ก็เหมือนโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่เซ็ตอยู่นั่นเอง แล้วโปรแกรมคอมพิวเตอร์มีบั๊กไหม ไม่ว่าโปรแกรมอะไรก็ตาม สุดท้ายยังมีจุดบกพร่อง ยังมีบั๊กอยู่ ถ้าคอมพิวเตอร์ไม่มีบั๊กเลยจะต้องไม่แฮงก์ ที่แฮงก์เพราะมันเจอบั๊กพอดี ถึงเกิดอาการพิเศษขึ้นมาเป็นกรณียกเว้น คล้ายกันกับการที่บางคนไม่ลืมอดีต จำอดีตชาติได้

ขอคำแนะนำในการรับมือกับความตาย

วิธีที่ดีที่สุดคือตายแล้วต้องไปเกิดในสุคติภพ อย่าไปเกิดในทุคติภพเด็ดขาด เพราะว่ามันน่ากลัวมาก เราเกิดเป็นคนทุกข์แค่ไหนก็ยังดีกว่าเกิดเป็นสัตว์ แม้แต่เป็นคนชั้นล่างสุดก็ยังดีกว่าเป็นสัตว์ชั้นสูงด้วยซ้ำไป เช่น สุนัขที่ราคาแพง ๆ ที่เขาเลี้ยงอยู่ในบ้านหรู ๆ นั่งรถเก๋งแพง ๆ ก็เป็นได้แค่สุนัข จะมาสร้างบุญสร้างกุศลเหมือนคนไม่ได้ จะให้บรรลุธรรมเหมือนมนุษย์ ก็ทำไม่ได้ ต่อให้เป็นพญานาคมีฤทธิ์แปลงกายได้ จะแปลงเป็นมนุษย์ก็ได้ พระพุทธเจ้ายังไม่อนุญาตให้บวชเลย เพราะว่าไม่สามารถบรรลุธรรมได้ เป็นมนุษย์ประเสริฐที่สุดแล้ว เราละโลกไปแล้วสำคัญที่สุดต้องไม่ไปเกิดในอบาย ตั้งแต่สัตว์เดรัจฉาน เปรต อสุรกาย สัตว์นรก ไม่ไปเด็ดขาด มีแต่ต้องเป็นมนุษย์ เป็นเทวดา หรือพรหมเท่านั้น ซึ่งจะได้อย่างนี้ก็ต้องทำง่าย ๆ ๒ ข้อ คือ

๑. อย่าทำบาปอกุศลเด็ดขาด

๒. ทำบุญกุศลเยอะ ๆ ทั้งทาน ศีล ภาวนา

อานิสงส์แห่งบุญ

เรื่อง : พระมหาเสถียร สุวณฺณจิโต ป.ธ.๙
ภาพประกอบ : กองพุทธศิลป์

บูชาพุทธะพาพ้นวัฏฏะ

สรรพสัตว์ทั้งหลายล้วนมีพื้นฐานของชีวิตเหมือนกัน เพราะต่างก็เป็นเพื่อนร่วมทุกข์ เกิด แก่ เจ็บ ตาย ด้วยกันทั้งหมดทั้งสิ้น ตั้งแต่วันแรกเกิดจนกระทั่งถึงวันที่หลับตาลาโลก ทุกชีวิตล้วนมีความทุกข์เป็นพื้นฐาน เหมือนกับโลกที่มีความมืดเป็นพื้นฐาน การที่เราเห็นแสงสว่าง เพราะมีแสงอาทิตย์ แสงจันทร์ แสงดาว หรือแสงไฟที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น จึงทำให้โลกเราสว่างไสวได้ เพราะฉะนั้น เมื่อเราเข้าใจความเป็นจริงของชีวิตว่าเป็นทุกข์แล้ว จะได้เกิดความเบื่อหน่ายและรีบขวนขวายหาทางพ้นทุกข์ ดังนั้นการปฏิบัติธรรมจึงเป็นวิธีที่ดีที่สุดสำหรับผู้ที่ปรารถนาความบริสุทธิ์หลุดพ้นเพื่อจะได้เข้าถึงความสุขที่แท้จริง

มีเนื้อความที่พระควัมปติเถระกล่าวไว้ในอปทาน ความว่า

"เรามีจิตเลื่อมใสในพระสิขีพุทธเจ้าผู้ประกอบด้วยพระมหากรุณา ทรงยินดีในประโยชน์เกื้อกูลต่อสรรพสัตว์ จึงได้บูชาด้วยดอกอัญชันเขียว ในกัปที่ ๓๑ นับจากภัทรกัปนี้ เราได้บูชาพระพุทธเจ้าด้วยดอกไม้ใด ด้วยการบูชานั้น เราไม่รู้จักทุคติเลย นี้เป็นผลแห่งพุทธบูชา"

การบูชาบุคคลผู้เลิศเฉกเช่นพระสัมมาสัมพุทธเจ้านั้น มิใช่เป็นสิ่งที่จะบังเกิดขึ้นได้ง่าย ๆ เพราะกว่าที่พระพุทธเจ้าแต่ละพระองค์จะเสด็จอุบัติขึ้นในโลก ท่านต้องเอาชีวิตเป็นเดิมพันในการสร้างบารมีมายาวนานอย่างน้อยก็ ๒๐ อสงไขยกับอีกแสนมหากัป จนกระทั่งบารมีธรรมทั้ง ๓๐ ทัศ ครบถ้วนเต็มเปี่ยมบริบูรณ์ เพราะฉะนั้นบุคคลใดบูชาพระพุทธองค์ด้วยจิตที่เลื่อมใส บุญกุศลอันยิ่งใหญ่ไพศาลยากจะนับจะประมาณได้ ย่อมบังเกิดขึ้นกับบุคคลนั้น ชีวิตจะประสบแต่ความสุขและความเจริญทั้งในโลกนี้และโลกหน้า จนกระทั่งถึงภพชาติสุดท้ายก็จะได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์ เหมือนดังเรื่องพระควัมปติเถระ

ย้อนกลับไปในกัปที่ ๓๑ จากภัทรกัปนี้ พระควัมปติเถระได้เกิดเป็นนายพรานล่าเนื้อ วันหนึ่งขณะที่กำลังเที่ยวล่าสัตว์อยู่ในป่านั้น นายพรานได้เห็นพระรัศมีที่สว่างไสวเปล่งออกจากพระวรกายของพระสิขีพุทธเจ้า จึงบังเกิดความเลื่อมใสคิดว่า "อันตัวเรานี้ เป็นเพียงนายพรานป่า ประกอบอาชีพที่เนื่องด้วยการทำปาณาติบาต จะหาอาหารที่มีรสเลิศ

มาถวายพระมหาสมณะในยามนี้ ก็คงไม่ทัน ทำอย่างไรดีหนอ จึงจะได้ทำบุญใหญ่"

เขาจึงน้อมนำดอกอัญชันเขียวมาบูชาพระพุทธองค์ พร้อมกับอธิษฐานจิตว่า "ขอบุญนี้ จงเป็นพลวปัจจัยให้ข้าพเจ้าหลุดพ้นจากวิบากกรรมปาณาติบาต ให้ได้เกิดในบวรพุทธศาสนา เป็นสัมมาทิฐิบุคคล และอย่าได้เกิดเป็นลูกนายพรานอีกเลย" ตั้งแต่นั้นมา นายพรานก็หมั่นนึกถึงบุญที่ได้ทำไว้ดีแล้ว เมื่อละโลก เขาก็ไปบังเกิดในเทวโลก และเวียนตายเวียนเกิดอยู่แต่ในสุคติภูมิ ครั้นลงมาเกิดเป็นมนุษย์ ก็ได้พบพระพุทธศาสนา เป็นผู้มีจิตเลื่อมใสในพระรัตนตรัย ทำให้มีโอกาสสั่งสมบุญจนตลอดชีวิต ชีวิตในปรโลกจึงได้ไปเสวยทิพยสมบัติในสวรรค์ชั้นต่าง ๆ โดยไม่พลัดไปเกิดในอบายเลย

ต่อมาในยุคของพระโกนาคมนพุทธเจ้า ท่านมาเกิดในช่วงที่พระองค์เสด็จดับขันธปรินิพพานพอดี จึงถือโอกาสเอาบุญใหญ่ด้วยการสร้างฉัตรและไพทีไว้บนพระเจดีย์ของพระพุทธองค์ หลังจากท่านละโลกแล้ว ก็ไปเกิดในเทวโลกอีก เสวยทิพยสมบัติในสวรรค์ชั้นต่าง ๆ เป็นเวลา ๑ พุทธันดร

ในยุคของพระกัสสปพุทธเจ้า ท่านได้มาบังเกิดในครอบครัวที่มีฐานะร่ำรวย ครอบครัวของท่านได้เลี้ยงโคไว้มากมาย เมื่อเจริญเติบโตขึ้น ก็ได้ช่วยมารดาบิดาดูแลกิจการงานอย่างแข็งขัน เช้าวันหนึ่ง ขณะที่ออกตรวจดูฝูงโคและคนเลี้ยงโค มาณพหนุ่มก็ได้เห็นพระอรหันต์รูปหนึ่งมาบิณฑบาตที่หมู่บ้าน จึงรีบเข้าไปในบ้าน และนำอาหารที่มีรสเลิศมาถวาย ครั้นพระเถระเดินออกจากหมู่บ้าน มาณพหนุ่มก็เดินตามท่านไปด้วย เขาเห็นพระเถระหาสถานที่สงบเงียบเพื่อฉันอาหารบิณฑบาต มาณพหนุ่มคิดว่า "พระคุณเจ้าอาจได้รับความลำบากในการขบฉันเพราะแสงแดดที่สาดส่องเข้ามา" จึงสั่งลูกน้องให้ทำที่นั่งและมณฑปสำหรับกันแดด พระเถระ

เห็นความตั้งใจของเขา จึงเข้ามาฉันอาหารในมณฑปเป็นประจำทุกวัน

ด้วยบุญกุศลที่มาณพหนุ่มได้กระทำในครั้งนั้น เมื่อเขาละจากโลกแล้ว ก็ได้ไปบังเกิดในสวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา มีป่าไม้ใหญ่บังเกิดขึ้นใกล้กับประตูวิมาน มีดอกสวยสดงดงาม ทั้งยังมีกลิ่นหอม วิมานของเทพบุตรองค์นี้จึงมีชื่อว่า **เสรีสกวิมาน**

ครั้นมาถึงสมัยพุทธกาลนี้ ท่านได้มาบังเกิดในตระกูลเศรษฐีในเมืองพาราณสี เป็นสหายของพระยสเถระ เมื่อทราบข่าวว่าสหายยสะออกบวชแล้ว จึงได้เดินทางไปสำนักพระบรมศาสดาพร้อมกับสหายอีก ๓ คน คือ วิมล สุพาหุ และปุณณชิ หลังจากฟังธรรมจบก็ได้บรรลุธรรมเป็นพระอรหันต์กันทั้งหมด จากนั้นพระควัมปติก็เดินทางไปพำนักอาศัยอยู่ที่พระวิหารอัญชนวันในเมืองสาเกต

วันหนึ่ง พระบรมศาสดาเสด็จมาที่เมืองสาเกตและเสด็จเข้ามาพักที่วิหารนี้ แต่เนื่องจากมีหมู่ภิกษุสงฆ์ตามเสด็จมาเป็นจำนวนมาก จึงทำให้ที่พักไม่เพียงพอ พวกภิกษุและสามเณรที่ไม่มีที่พัก จึงพากันไปนอนพักที่เนินทรายริมแม่น้ำสรภูใกล้ ๆ กับพระวิหาร

ในเวลาเที่ยงคืน ขณะที่พระภิกษุและสามเณรกำลังนอนพักอยู่นั่นเอง ห้วงน้ำใหญ่ได้ไหลหลากมาอย่างแรง เพราะมีฝนตกหนักอยู่ทางตอนเหนือของพระวิหาร ครั้นพวกสามเณรได้ยินเสียงน้ำหลากมา ก็พากันส่งเสียงร้องดังลั่น พระบรมศาสดาทรงทราบว่า อุทกภัยครั้งนี้จะคร่าชีวิตของภิกษุสามเณรที่จำวัดอยู่ริมแม่น้ำ จึงรับสั่งให้พระควัมปติไปแก้ไขวิกฤตภัยธรรมชาติครั้งนี้ เมื่อพระเถระรับพุทธบัญชาแล้ว ก็เหาะไปยืนอยู่บนเนินทราย ใช้ฤทธิ์สะกดกระแสน้ำที่กำลังหลากมาอย่างเร็วแรงให้หยุดลงทันที เหมือนทำนบขนาดใหญ่ที่กั้นน้ำไม่ให้ล้นขึ้นมาบนฝั่งได้

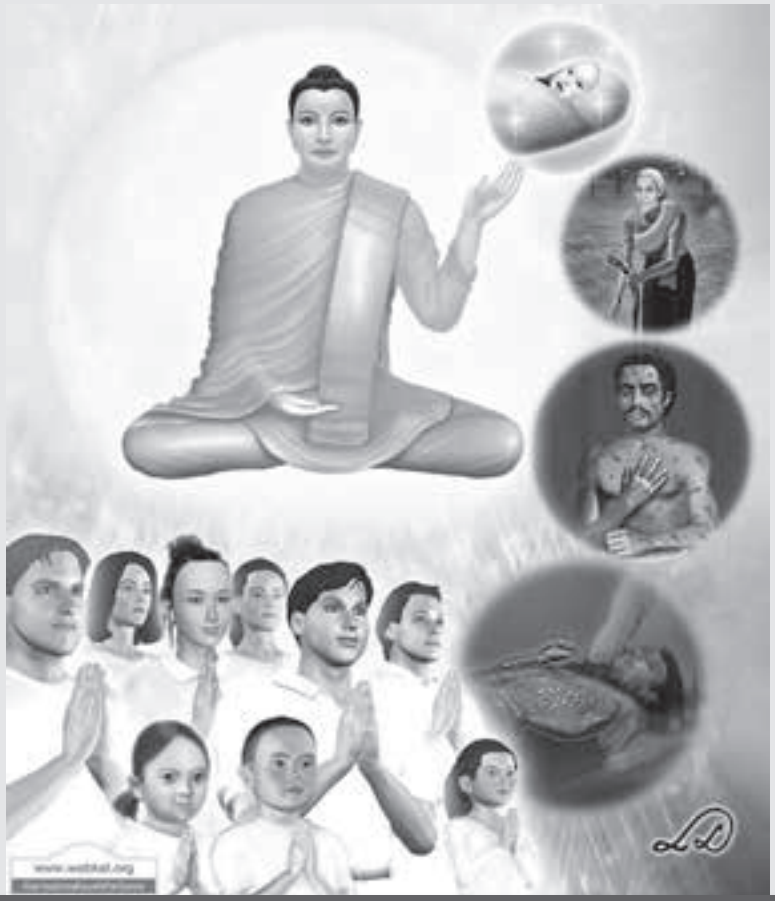
ตั้งแต่นั้นมา ข่าวที่พระเถระสามารถห้ามห้วงน้ำใหญ่ไม่ให้ท่วมหาดทราย และช่วยชีวิตเพื่อนสหธรรมิก ก็แพร่สะพัดไปทั่วเมือง

ทำให้ชื่อเสียงของพระเถระเป็นที่รู้จักของพุทธบริษัท พระบรมศาสดามีพระประสงค์ที่จะสรรเสริญคุณของพระเถระ จึงตรัสว่า "เทวดาและมนุษย์ทั้งหลายพากันนอบน้อมพระควัมปติผู้ห้ามแม่น้ำสรภูให้หยุดไหลได้ด้วยฤทธิ์ ไม่ติดอยู่ในกิเลส ไม่หวั่นไหวต่อสิ่งใด ๆ เป็นผู้พ้นจากเครื่องข้องทั้งปวง เป็นมหามุนีผู้ถึงฝั่งแห่งภพ" ครั้นมหาชนที่นั่งอยู่ในโรงธรรมสภาได้ฟังคุณวิเศษของพระเถระจากพระโอษฐ์เช่นนั้น ก็เกิดความเลื่อมใสในคุณธรรมของพระเถระยิ่งขึ้นไปอีก

เราจะเห็นได้ว่า เส้นทางการสร้างบารมีของพระเถระรูปนี้ มีความราบเรียบมาโดยตลอด คำว่า "ราบเรียบ" หมายถึง ไม่ต้องไปเกิดในอบายภูมิ ท่านเวียนว่ายตายเกิดอยู่แต่ในสุคติภูมิอย่างเดียว เพราะทำบุญถูกเนื้อนาบุญ และอธิษฐานจิตกำกับไว้อย่างดี การได้บูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นบุคคลที่ควรบูชาอย่างสูงสุด แม้ว่าสิ่งของที่นำมาบูชานั้นจะเป็นสิ่งเล็กน้อยไม่มีค่าอะไรมาก แต่เพราะได้ทำด้วยความตั้งใจ ผลที่เกิดขึ้นจึงมากมายเกินควรเกินคาด ยากที่จะนับจะคำนวณว่าได้ผลบุญเท่านั้นเท่านี้ ดังนั้นจึงควรตระหนักถึงจุดนี้กันให้ดี เราได้เกิดในบวรพระพุทธศาสนาแล้ว เวลาสร้างบุญกุศลไม่ว่าจะถวายทาน ทอดกฐิน ทอดผ้าป่า สร้างโบสถ์ วิหาร หรือศาลาการเปรียญ ต้องทำด้วยจิตที่ศรัทธาเลื่อมใส ทำด้วยใจที่ใสสะอาดบริสุทธิ์ แล้วบุญกุศลอันยิ่งใหญ่ก็จะบังเกิดขึ้นติดตามตัวไปข้ามภพข้ามชาติ

เรื่อง : พระมหาวุฒิชัย วุฑฺฒิชโย ป.ธ.๙

ความสำคัญของอริยสัจ ๔

พระพุทธศาสนามีเป้าหมายสูงสุด คือ การมุ่งไปสู่ความหลุดพ้นจากการเวียนว่ายตายเกิด เพื่อเข้าสู่พระนิพพาน คำสอนที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้านำมาถ่ายทอดนั้น ล้วนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บุคคลผู้ปฏิบัติตามมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทางคือพระนิพพาน หลักธรรมเหล่านี้มีการจัดรวมเป็นกลุ่ม ๆ ได้ทั้งหมด ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ หลักธรรมเหล่านี้เป็นเพียงแค่เศษของความรู้ที่พระพุทธองค์ตรัสรู้ เปรียบเสมือนใบไม้ที่อยู่ในกำมือ แต่ความรู้ที่พระองค์ทรงรู้มีมากมายเหมือนใบไม้ในป่า แต่กระนั้นความรู้ ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์นี้ก็เพียงพอที่จะนำมาใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิต

อริยสัจ ๔ ถือเป็นหลักธรรมสำคัญในพระพุทธศาสนา มีผู้กล่าวว่าอริยสัจ ๔ เป็นหัวใจของพระพุทธศาสนา เพราะอะไรจะได้มาศึกษากัน

อริยสัจ แปลว่า **ความจริงอันประเสริฐ, ความจริงของพระอริยะ, ความจริงที่ทำให้บุคคลผู้เข้าถึงเป็นอริยชน และความจริงอันทำให้บุคคลผู้ปฏิบัติตามห่างไกลจากข้าศึก**

๑. เป็นความจริงอันประเสริฐ เพราะว่าเป็นความจริงที่เป็นจริงอยู่เสมอ ไม่เปลี่ยนแปลงแปรผันเป็นอย่างอื่นหรือกลับตรงกันข้าม เช่น ชีวิตเจืออยู่ด้วยทุกข์ ตัณหา (ความทะยานอยากต่าง ๆ) เป็นเหตุแห่งทุกข์นานาประการ ความดับกิเลสตัณหาเป็นความดับทุกข์ และการปฏิบัติชอบในรูปแบบต่าง ๆ เป็นมรรคไปสู่ความดับทุกข์ สิ่งเหล่านี้เป็นความจริงที่สามารถพิสูจน์ได้ตลอดมาตั้งแต่บรรพกาลจวบจนปัจจุบัน ด้วยเหตุนี้ ในการแสดงอริยสัจครั้งแรกนั้น พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงยืนยันว่า ธรรมจักรที่พระองค์ทรงหมุนไปแล้วนี้ ใครจะหมุนกลับไม่ได้ (อปฺปฏิวตฺติยํ) คือใครจะกล่าวคัดค้านว่าไม่เป็นจริงหาสำเร็จไม่

๒. เป็นความจริงของพระอริยะ หมายความว่า พระอริยเจ้าท่านมีความเห็นอย่างนี้ มีความเข้าใจในเรื่องชีวิตอย่างนี้ตรงกัน ไม่ขัดแย้งกัน คือเห็นว่าชีวิตเจืออยู่ด้วยทุกข์ ตัณหาเป็นเหตุให้เกิดทุกข์ การดับกิเลสได้เป็นความดับทุกข์ และมรรคมีองค์ ๘ เป็นทางไปสู่ความดับทุกข์ได้จริง ซึ่งความเห็นอย่างนี้ ความเข้าใจอย่างนี้ อาจสวนทางกับความเห็นของปุถุชนส่วนมากก็ได้

๓. เป็นความจริงที่ทำให้บุคคลผู้เข้าถึงเป็นอริยชน หมายความว่า แม้เดิมทีเดียวเป็นปุถุชน แต่เมื่อมารู้แจ้งในอริยสัจ ๔ ครบถ้วนบริบูรณ์ทุกประการแล้ว ย่อมแปรสภาพจากปุถุชนเป็นอริยชนไปทันที เหมือนคนจนเมื่อมีทรัพย์ขึ้น ก็กลายเป็นเศรษฐี

> อริยสัจ ๔ เป็นที่รวมลงแห่งธรรม
> ที่เป็นกุศลทั้งหลาย
> เหมือนรอยเท้าช้างใหญ่กว่า
> รอยเท้าสัตว์บกทุกชนิด
> เอารอยเท้าของสัตว์อื่นทุกชนิด
> มาใส่ในรอยเท้าช้างได้ฉันใด
> ธรรมที่เป็นกุศลทุกอย่างรวมลง
> ในอริยสัจ ๔ ได้ฉันนั้น

๔. เป็นความจริงอันทำให้บุคคลผู้ปฏิบัติตามห่างไกลจากข้าศึก ข้าศึกนั้นมี ๒ อย่าง คือ ข้าศึกภายนอกอันได้แก่ผู้มุ่งร้ายต่อเรา และข้าศึกภายในคือกิเลสซึ่งเป็นข้าศึกอันร้ายกาจของบุคคล โรครบกวนกายให้ไร้ซึ่ง

ความสงบสุขอย่างไร กิเลสก็รบกวนใจให้ปราศจากความสงบสุขอย่างนั้น บรรดาข้าศึกทั้ง ๒ อย่างนั้น กิเลสดูเหมือนจะเป็นข้าศึกที่ร้ายแรงกว่า เพราะรบกวนใจอยู่ทุกวันและอิงอาศัยอยู่กับเรา หลอกล่อเราให้ลุ่มหลง แล้วทำร้ายในภายหลัง

ความสำคัญของอริยสัจ

อริยสัจเป็นหัวข้อธรรมสำคัญอย่างยิ่ง หัวข้อหนึ่งในหลักคำสอนสำคัญของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ดังจะเห็นได้จากหลักฐานต่อไปนี้

๑. พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงปฏิญาณพระองค์ว่าเป็นสัมมาสัมพุทธะเพราะทรงรู้แจ้งในอริยสัจ ความข้อนี้ปรากฏอยู่ในธัมมจักกัปปวัตนสูตร ที่ทรงแสดงเป็นครั้งแรกแก่ปัญจวัคคีย์นั่นเอง ว่า

"ปัญญาอันรู้เห็นตามเป็นจริงของเราในอริยสัจ ๔ นี้ มีรอบ ๓ มีอาการ ๑๒ อย่างนี้ ยังไม่หมดจดดีแล้วเพียงใด ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เรายังยืนยันไม่ได้ว่า เป็นผู้ตรัสรู้สัมมาสัมโพธิญาณอันยอดเยี่ยมในโลก พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลกในหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณพราหมณ์ เทวดา และมนุษย์ เพียงนั้น

"ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ก็เมื่อใดแล ปัญญาอันรู้เห็นตามเป็นจริงของเราในอริยสัจ ๔ นี้ มีรอบ ๓ มีอาการ ๑๒ อย่างนี้ หมดจดดีแล้ว ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย เมื่อนั้นเราจึงยืนยันได้ว่าเป็นผู้ตรัสรู้สัมมาสัมโพธิญาณอันยอดเยี่ยมในโลก พร้อมทั้งเทวโลก มารโลก พรหมโลก ในหมู่สัตว์ พร้อมทั้งสมณะ พราหมณ์ เทวดา และมนุษย์"

๒. พระพุทธเจ้าทรงยกย่องพระสารีบุตรให้เป็นพระธรรมเสนาบดี คือแม่ทัพธรรม ทรงให้เหตุผลว่า เพราะพระสารีบุตรสามารถแสดงธรรมจักรซึ่งมีอริยสัจ ๔ เป็นแกนกลางได้เสมอพระองค์ ไม่มีพระสาวกอื่นรูปใดจะทำให้เทียมถึง แสดงว่าทรงถือเอาอริยสัจ ๔ เป็นมาตรฐานวัดความสามารถของพระสาวกทั้งหลายในเรื่องการแสดงธรรม

๓. พระสารีบุตรเองก็ได้แสดงไว้ว่า อริยสัจ ๔ เป็นที่รวมลงแห่งธรรมที่เป็นกุศลทั้งหลาย เหมือนรอยเท้าช้างใหญ่กว่ารอยเท้าสัตว์บกทุกชนิด เอารอยเท้าของสัตว์อื่นทุกชนิดมาใส่ในรอยเท้าช้างได้ฉันใด ธรรมที่เป็นกุศลทุกอย่างรวมลงในอริยสัจ ๔ ได้ฉันนั้น

๔. เมื่อพูดให้ใกล้เข้ามาถึงชีวิตของคนเราทุกคน อริยสัจ ๔ เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาชีวิตและการแก้ไขปัญหานั้น ความทุกข์เป็นปัญหาชีวิตที่เผชิญหน้าทุกคนอยู่ การแก้ไขปัญหาชีวิตจะต้องดำเนินไปตามหลักเหตุผลและสติปัญญา หรือดำเนินการให้ถูกต้องตามเหตุของปัญหานั้น ๆ แล้วดับที่เหตุ ปัญหาจึงจะคลี่คลายหรือดับลง

ดังนั้น การที่เราได้สวดธัมมจักกัปปวัตนสูตร นอกจากจะได้บุญจากการสวด ซึ่งถือเป็นการสาธยายธรรมแล้ว หากเราเข้าไปศึกษารายละเอียดของหลักธรรมที่ปรากฏอยู่ในธัมมจักกัปปวัตนสูตร โดยเฉพาะเรื่องอริยสัจ ซึ่งถือเป็นหลักธรรมสำคัญ และนำมาประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิต เราย่อมจะได้อานิสงส์ทั้งจากการสวดและการประพฤติมากยิ่ง ๆ ขึ้นไป

จากหนังสือ MD 408 วิปัสสนากัมมัฏฐาน

กิจกรรมประจำภาคเรียนที่ ๒/๒๕๖๐
รับสมัครนักศึกษาและลงทะเบียน วันที่ ๒๐ สิงหาคม - ๒๔ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐
วันมหาบูรพาจารย์ รวมใจศิษย์เก่าศิษย์ปัจจุบันครบรอบ ๑๔ ปี วันที่ ๒๓ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐

พลังบุญสวดธรรมจักร

เรื่อง : พระปลัดบริบูรณ์ ธมฺมวิชฺโช

สวดธรรมจักร หมุนความเจริญให้ชีวิต หมุนจิตให้ผ่องใส

จิตของมนุษย์รับรองว่าถ้าผ่องใสเสียแล้ว ความเจริญ ความสุข ความสมหวังย่อมหลั่งไหลเข้ามา เพราะเหตุว่า ใจนั่นเองเป็นธาตุสำเร็จ เมื่อใจดี ใจใส จะคิดจะนึกอะไรก็สำเร็จ ดังนั้น บุคคลใดได้สวดมนต์อย่างสม่ำเสมอ จิตของผู้นั้นย่อมผ่องแผ้วดุจดังแก้วมณีโชติรส เป็นแก้วสารพัดนึกแห่งชีวิตเลยทีเดียว ดังเรื่องราวตัวอย่างบุคคลที่ได้สัมผัสมาดังต่อไปนี้...

ยิ่งสวดยิ่งใส รายได้ทับทวี ค้าขายดี ชีวิตมีความสุข

คุณสมศรี สุขแย้ม
แม่ค้ากล้วยปิ้ง จังหวัดสิงห์บุรี

ชื่อสมศรี สุขแย้ม ขายกล้วยปิ้งอยู่ที่ตลาดบางระจันหน้าเซเว่น วันนี้ขายดีมาก ขายหมดตอนประมาณเที่ยงครึ่ง เริ่มสวดธรรมจักรมาพร้อมกับที่วัดเปิดโครงการ สวดมาตลอด รู้สึกเลยว่าค้าขายดีขึ้น เวลาเราขายของ ปากก็สวดมนต์ไปด้วย มือก็หยิบของขายไปด้วย ยอดขายดีขึ้นและสุขภาพก็ดีด้วยค่ะ

ตอนเรากลับถึงบ้าน เวลาเข้าไปตัดแต่งต้นกล้วยในสวน เราจะหยิบกระเป๋าใส่ลำโพงเครื่องสวดธรรมจักรสะพายไปด้วย เราจะบอกต้นกล้วยว่าให้แก่ไว ๆ นะ ออกลูกดก ๆ นะ จะได้ขายแล้วเอาเงินไปทอดกฐินที่วัด ตอนนี้กล้วยที่ปลูกไว้ออกเครือไว ประมาณ ๘ เดือนก็ออกแล้ว

ตอนกลางคืนถ้าไม่ได้สวดธรรมจักร เราจะนอนไม่หลับ ต้องเปิดเสียงลำโพงนำสวดแล้วสวดจนหลับไปเลย เมื่อก่อนนี้ทำวัตรก็ไม่เป็น สวดมนต์ก็ไม่เป็น แต่พอมาเข้าวัดแล้วสวดได้ ชีวิตก็ดีขึ้นทั้งในด้านสุขภาพ การทำมาหากิน เรื่องส่วนตัว และเรื่องลูก ๆ

เมื่อก่อนเราเลี้ยงเป็ดทุ่ง ทีนี้มาเจอภิญโญ (กัลยาณมิตรคนหนึ่ง) เขามาชวนไปบวชอุบาสิกาแก้ว เลยได้ศึกษาคำสอนของหลวงปู่ ท่านบอกว่า **"คนเราถ้าไม่มีบุญ จะเก็บทรัพย์ไม่อยู่"** ก็จริงนะ เราเลี้ยงเป็ดมีเงินเยอะแต่ไม่เหลือเลย พอไปบวชได้ฟังคำสอนของหลวงพ่อว่าทำอะไรต้องมีบุญรองรับ ท่านสอนให้นั่งสมาธิ ทำให้เราใจเย็นลง จากที่เคยโมโหร้าย หงุดหงิด ในครอบครัวก็ระหองระแหง พอเราสวดธรรมจักร ใจเราก็มีสมาธิ แล้วไม่ต้องไปคุยกับคนอื่นให้มีเรื่อง เราสวดของเราไป

ใครจะว่าอย่างไรก็ช่าง แต่บางคนเขาก็ชอบนะ ลูกค้าก็ชอบ สวดแล้วปิ้งกล้วยได้ดี เพราะเรามีสมาธิ สวดมนต์ไปดูกล้วยไป มันก็จะไม่ไหม้ ผลงานจึงออกมาดี ลูกค้าก็ชอบ

ในสมองของเราก้องคำสวดธรรมจักรตลอดเวลา หากเกิดอะไรขึ้นมาปุ๊บปั๊บ ตายไปก็ไปดี เพราะในสมองเรามีธรรมจักรตลอดเลย ก็ขอเชิญชวนทุกคนที่อยากจะมีชีวิตที่ดีขึ้น ทำมาหากินดีขึ้น สุขภาพดีขึ้น ให้ลองมาสวดธรรมจักรกัน

พลังบุญธรรมจักร ได้เงินแสนคืน

คุณกาเหว่า อ่อนโคกสูง
จังหวัดชัยภูมิ

มีคนชวนเราไปวัดตั้งแต่ปี ๒๕๔๗ ตอนแรกเฉย ๆ ยังไม่อยากเข้าวัด คิดว่าแก่แล้วค่อยเข้าวัด เขาก็ยังชวนให้เราลองไปศึกษาสิ่งที่เรายังไม่รู้ ปกติเราเชื่อ ๑ สมอง ๒ มือ เชื่อว่าเราจะสำเร็จเจริญรุ่งเรืองได้ก็เพราะสมองและมือของเรา ไม่เกี่ยวกับการเข้าวัดเข้าวา ต่อมา เขาชวนเราไปปฏิบัติธรรมที่สวนป่าหิมวันต์ อ.ภูเรือ จ.เลย วันแรกทั้งเมื่อย ทั้งปวด เหมือนกับขาจะหลุด เลยคิดว่านั่งสัก ๓ วัน แล้วจะหนีกลับ วันที่สองพอจะนั่งได้ ก็เลยพยายามฝืนนั่งไป ความกระวนกระวายก็ลดหายไป จนวันที่ ๓ นั่งนิ่งเลย แต่ยังมืดทั้งวัน

ตอนกลางคืนปฏิบัติธรรมอีก เรานั่งเหมือนจะหลับ แต่เราไม่ได้หลับ ยังมีสติอยู่ นั่งนิ่ง ไม่รู้สึกปวดเมื่อย เราทำใจนิ่ง ๆ ปล่อยใจตามเสียงพระอาจารย์ที่ให้เอาใจไปไว้ที่ศูนย์กลางกาย เหนือสะดือขึ้นมา ๒ นิ้วมือ แล้วรู้สึกเหมือนว่าตัวเราวูบไป แล้วไปเจอแสงสว่างที่สว่างมาก แสงนี้เย็นสบายตา เรามีความสุขมาก เย็นสบาย อยากอยู่ตรงนั้นนาน ๆ สุดท้ายเราอยู่จนครบคอร์ส ทำให้ต่อมาเราได้เข้าวัด

เรื่องการสวดธรรมจักร ตอนแรกที่สวดตั้งใจแก้ปัญหาอารมณ์ร้อน เราอารมณ์ร้อน ความอดทนสั้น เรามีอาชีพค้าขาย ต้องพบปะ

ผู้คนมากหน้าหลายตา หลายอารมณ์ เราอยากมีความสุขุมมากขึ้น ตอนแรกที่ยังสวดน้อย ๆ ก็รู้สึกว่าเริ่มสุขุมขึ้น คุยกับลูกค้าดีขึ้น และดูเหมือนลูกค้าเราเพิ่มขึ้นด้วย เราเลยเพิ่มจำนวนรอบการสวดมากขึ้น ลูกค้าก็เพิ่มขึ้นอีก ความนิ่งของเราก็เพิ่มขึ้น ที่สำคัญเรามีความสุข เฉลี่ยตอนแรกสวดวันหนึ่งไม่ถึง ๑๐ จบ พอมีช่วงวิกฤตปกป้องพระศาสนาเราได้สวดทุกวัน วันละประมาณ ๕๐ จบ

ทีนี้พออยู่กับการสวดทุกวัน เรามีความสุขใจแล้ว ก็อยากมีเงินทำบุญ อยากให้การค้าขายดีขึ้น เราก็อธิษฐานจิตตอนที่เราสวดแล้วใจเรานิ่ง แล้วการอธิษฐานที่สัมฤทธิผลมากก็คือ อธิษฐานหน้าพระมหาธรรมกายเจดีย์ครั้งหนึ่งที่เราไปเดินเวียนประทักษิณที่เจดีย์และสวดธรรมจักรไปด้วย ขณะสวดวางใจไว้ที่ศูนย์กลางกาย นึกถึงหลวงปู่ หลวงพ่อ แล้วก็นึกว่าตอนนี้เราอยากได้เงินมาใช้ในชีวิตประจำวัน และที่สำคัญเราอยากทำบุญมากขึ้น เราก็อธิษฐานไป เวียนประทักษิณไป เวียนครบ ๑ รอบ ก็สวดจบพอดี แล้วไปอธิษฐานหน้าเจดีย์แล้วมานั่งสวดธรรมจักรต่อ

เวลา ๑๔.๐๐ น. คนที่เราเคยโอนเงินให้โทรศัพท์เข้ามาขอเลขบัญชี เขาบอกจะโอนเงินคืนมาให้เรา แล้วเขาก็โอนมาจริง ๆ ด้วย

การสวดธรรมจักรยังช่วยให้คนป่วยไปแบบสบาย มีคนป่วยเป็นโรคมะเร็งตับระยะสุดท้าย เราให้เขานึกถึงบุญที่เขาเคยมาสวดธรรมจักรที่วัดตอนที่ยังไม่ป่วยหนัก แล้วเราก็ซื้อเครื่องสวดธรรมจักรไปให้เขาฟังเสียงและสวดตาม ตอนนั้นเขาเริ่มลุกไม่ไหวแล้ว เราเอาเครื่องสวดไปไว้ใกล้ ๆ เปิดตลอด ๒๔ ชั่วโมง

“ตอนแรกที่ยังสวดน้อย ๆ ก็รู้สึกว่าเริ่มสุขุมขึ้น คุยกับลูกค้าดีขึ้น และดูเหมือนลูกค้าเราเพิ่มขึ้นด้วย เราเลยเพิ่มจำนวนรอบการสวดมากขึ้น ลูกค้าก็เพิ่มขึ้นอีก”

พอเราเอาเครื่องสวดธรรมจักรไปเปิดแล้วให้เขานึกถึงบุญ และสวดคลอตาม เขาก็ไม่มีอาการปวด และจากที่หมอบอกว่าจะอยู่ได้ ๑ เดือน เขาอยู่ได้เกือบ ๕ เดือน วันที่จากไปก็เหมือนไม่เจ็บปวด เขายังยิ้มด้วย ญาติเขาบอกว่าคงไปดี เพราะว่าเขาไม่ทรมาน แล้วที่สำคัญเขาอยู่ในบุญตลอดตอนเปิดเสียงสวดธรรมจักร

การสวดมนต์ที่ดีต้องสวดให้เสียงดังมาจากศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ สวดให้ถูกกลาง สวดให้ความสุขเข้ามาติดในใจ สุขแบบใส สะอาด บริสุทธิ์ หยุดในหยุด สวดแล้วดวงธรรมหรือองค์พระผุดขึ้นมาเรื่อย ๆ ถ้าสวดได้เช่นนี้ จิตจะยิ่งเกษมผ่องใส สวดครั้งใดก็ได้บุญมหาศาลครั้งนั้น ดีนักแล

เรื่อง : หัวหน้าชั้น วินิช พันธุ์วิริยรัตน์ uwinich@gmail.com คอลัมน์นี้เฉพาะนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาเท่านั้น

กระแสธรรมจักร... แรง!!!

สวัสดีครับนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยาทั่วโลก กระแสแห่งบุญ ณ ช่วงเวลานี้ที่เร็วแรง คือบุญที่เกิดจากการสวดธรรมจักร ประการแรก แรงด้วยตัวบทธัมมจักกัปปวัตนสูตร ซึ่งเป็นธรรมบทแรก เป็นหัวขบวนที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าค้นพบที่ศูนย์กลางกาย เทศน์ออกจากศูนย์กลางกาย ทำให้ท่านอัญญาโกณฑัญญะหยุดใจที่ศูนย์กลางกายได้และบรรลุธรรม ทำให้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้ชื่อว่าเป็นบรมครู คือสอนแล้วมีนักเรียนทำตามได้เลยในการเทศน์ครั้งแรกอย่างอัศจรรย์ ทำให้พระรัตนตรัยครบองค์สามเพราะบทธรรมจักร และโลกธาตุก็สนั่นหวั่นไหว ประการที่สอง นับตั้งแต่ธัมมจักกัปปวัตนสูตรสืบทอดกันมากว่า ๒,๖๐๐ ปี เพิ่งจะเกิดขึ้นครั้งแรกในโลกที่มีการสวดธรรมจักรต่อเนื่องตลอด ๒๔ น. มาเป็นเวลาปีกว่า และสวดกระจายกันทั้งโลก (แม้ไม่ได้สวดทุกคน) จำนวนกว่า ๑๐๐ ล้านจบ เป็นบุญที่ทำกันได้ทุกเพศ ทุกวัย ทุกเชื้อชาติ และทุกภาษาก็ว่าได้...ในประเทศไทย บ้าน โรงเรียน วัด สวดกันกระหึ่มทั่วประเทศ และที่วัดพระธรรมกายเองก็สวดกัน ๒๔ น. กระแสธรรมจักรเชื่อมถึงกันทั้งโลก พูดได้ว่า ณ ช่วงเวลานี้ โลกใบนี้

ไม่ว่างเว้นเสียงสวดธรรมจักร ในเวลาที่คนในซีกโลกนี้นอนหลับพักผ่อน เสียงสวดก็หยุดลง แต่อีกซีกโลกหนึ่งตื่นขึ้นมาสวดแทน ยอดสวดปัจจุบันต่อวันเกือบล้านจบ อัศจรรย์ ๆ

ดังนั้น อย่าได้แปลกใจเลย ถ้าได้ยินเรื่องราวของบุคคลที่สวดธรรมจักรแล้วได้เจออานุภาพของพลังบุญธรรมจักร แบบว่ารอดตาย หายป่วย รวยเรื้อรัง ครอบครัวอบอุ่น เข้าถึงธรรมชนิดที่ว่าสวนกระแส คือสวนกระแสบาปซึ่งนับวันจะแรงขึ้น เพราะเป็นยุคกัปไขลง... ในสถานการณ์ปัจจุบันของวัดเรามิอาจสร้างกระแสบุญอย่างอื่นได้ เช่น การบวชพระจำนวนแสน การตักบาตรพระจำนวนล้าน หรือการรวมตัวกันทำความดีของเยาวชนจำนวนมาก ๆ แม้แต่การสร้างมหาทานบารมีซึ่งเป็นบุญใหญ่ของพวกเราอย่างกฐิน ผ้าป่า ที่เคยทำกันอย่างคึกคักบุญบันเทิง ก็ต้องทำอย่างเรียบง่าย เมื่อเป็นเช่นนี้ เป้าสวดธรรมจักรมีแต่ต้องเพิ่มขึ้น ๆ และจงปลื้มทุกครั้งที่ได้เป้าเพิ่ม เพราะนั้นคือบารมีของเรา และจะเป็นพลังบุญสำคัญที่จะทำให้เราฝ่าฟันอุปสรรคต่าง ๆ ไปได้อย่างปลอดภัยและมีชัยชนะ เมื่อตัวเราอยู่ในกระแสบุญธรรมจักรแล้ว เราก็อธิษฐานตั้งผังแห่งความสำเร็จ ไม่ว่าจะเป็นประธานกองกฐินหรือผ้าป่าย่อมสำเร็จอย่างง่ายดาย โดยเฉพาะการได้มาสวดแล้วเดินเวียนประทักษิณ อธิษฐานจิตที่พระมหาธรรมกายเจดีย์ พระมหาเจดีย์พระพุทธเจ้าล้านพระองค์ ณ ตรงนี้เร็วแรงที่สุด "เอหิปัสสิโก" เชิญมาพิสูจน์เถิด ฉบับนี้มาติดตามเรื่องราว Case Study กันนะครับ

Case Study
กรณีศึกษา

ทำผังเดิมให้แน่นหนา

วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

กราบนมัสการคุณครูไม่ใหญ่ที่เคารพอย่างสูงครับ

ผมเป็นนักเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา ได้รับฟังเรื่องราว Case Study มามากมาย ทำให้มีแรงบันดาลใจจะนำเรื่องราวในชีวิตของตัวเองมากราบขอความเมตตาคุณครูไม่ใหญ่ฝันในฝันแก้ข้อสงสัยของผมบ้างครับ

ครอบครัวผมเป็นครอบครัวข้าราชการครู ผมมีพี่น้อง ๒ คน น้องชายของผมประสบอุบัติเหตุเสียชีวิตต่อหน้าผมตั้งแต่เขามีอายุได้ ๗ ขวบ สาเหตุเพราะขณะที่น้องชายขี่จักรยานอยู่นั้น มีรถยนต์มาชนทำให้ถูกแฮนด์จักรยานทิ่มที่ตับจนเสียชีวิต

ชีวิตวัยเด็ก ผมอาศัยอยู่กับตายายและน้า ๆ มีเพียงแค่ช่วงระยะสั้น ๆ เท่านั้นที่ได้อยู่กับพ่อแม่ ผมทราบว่าท่านมักจะทะเลาะกันบ่อย เพราะพ่อชอบเล่นการพนันมาก จนในที่สุดก็ต้องออกจากราชการและติดคุก ทำให้แม่ทุกข์ใจมาก สุดท้ายท่านหย่าร้างกันไป ปัจจุบันพ่อยังคงชอบเล่นการพนันอยู่

ตาของผม รับราชการเป็นครูอยู่จนปลดเกษียณ แม้เป็นครูแต่ท่านก็เป็นต้นแบบที่สูบบุหรี่และดื่มเหล้า เวลาเมาก็มักโมโหร้าย ทำให้แม่และน้า ๆ กลัวท่านมาก ในบั้นปลายชีวิต ตาป่วยเป็นอัมพฤกษ์ รักษาตัวอยู่หลายปีก็ไม่หาย ต่อมาประสบอุบัติเหตุล้มกระแทกพื้น

และไปเสียชีวิตที่โรงพยาบาลเมื่ออายุ ๖๑ ปี

ยาย รับราชการครูเช่นกัน แต่ตอนหลังลาออกมาเป็นแม่บ้าน แม่เล่าให้ฟังว่า ยายเคยถูกผีปอบเข้าสิงหลายครั้ง ครั้งหนึ่งตาร่วมมือกับหมอผีช่วยกันไล่ผีที่อยู่ในตัวของยายด้วยการเป่าข้าวสารเสก และใช้แส้เฆี่ยนตียายจนฟกช้ำไปทั้งตัว ในที่สุดยายวิ่งหนีลงบันไดไปแล้วฉี่ราดไปด้วย แล้วผีปอบก็ออกจากร่างไป ยายก็กลับมาเป็นปกติ

ตัวผม พอเรียนจบ ม.๓ จากโรงเรียนประจำจังหวัดเลยแล้ว ก็มาเรียนต่อที่จังหวัดขอนแก่น ช่วงนี้ผมหลงเดินทางผิดไปยุ่งเกี่ยวกับอบายมุขหลายอย่าง เช่น ดื่มเหล้า สูบบุหรี่ เล่นการพนัน เที่ยวกลางคืน เป็นต้น จนประสบอุบัติเหตุเฉียดตายหลายครั้ง โดยเฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๔๓ ผมดื่มเบียร์จนเมาแล้วขับรถจนประสบอุบัติเหตุไปฟื้นที่โรงพยาบาล ช่วงนี้ผมมีเพื่อนสนิทคนหนึ่งเป็นเพื่อนร่วมดื่มกันเป็นประจำ เพื่อนคนนี้มีผู้หญิงเข้ามาพัวพันหลายคน เขาเคยสลับคู่นอนกับเพื่อนอีกคน (Swinging) แต่สุดท้ายเขาจบชีวิตลงด้วยฤทธิ์ของเบียร์ คือ มึนเมาแล้วไปขับรถประสานงากับรถบรรทุกจนเสียชีวิต

ต่อมาในปี ๒๕๔๕ ผมได้มาเรียนต่อระดับปริญญาตรีที่มหาวิทยาลัยในกรุงเทพฯ ซึ่งที่นี่เป็นจุดที่พลิกผันชีวิตของผมจากหน้ามือเป็นหลังมือ เพราะผมได้รู้จักชมรมพุทธศาสตร์สากลฯ วัดพระธรรมกาย และชมรมพุทธศาสตร์ในสถาบัน เป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ผมเลิกอบายมุขทุกอย่าง เพราะผมได้พบเพื่อนกัลยาณมิตรและชักชวนกันมาบวชธรรมทายาทภาคฤดูร้อน รุ่นที่ ๓๑ ปี ๒๕๔๖ กับเพื่อน ๆ อีกหลายคน ปัจจุบันบางท่านยังสร้างบารมีอยู่ในเพศสมณะจนบัดนี้ การบวชครั้งนี้เป็นการบวชทดแทนบุญคุณพ่อแม่ และฝึกฝนอบรมตนเอง คุ้มค่ามากครับ

เมื่อลาสิกขาแล้ว ผมก็กลับมาศึกษาต่อและสร้างบารมีกันที่ชมรมพุทธฯ และในช่วงนี้ผมได้เป็นต้นบุญชักชวนเพื่อน ๆ ในสถาบันหักดิบเลิกเหล้าและยาเสพติดทุกชนิด ผมร้องเพลงให้กำลังใจเพื่อน ๆ ในการสร้างบารมีและหักดิบเลิกสิ่งเสพติด

ในช่วงปี ๒๕๔๗ ผมได้รับบุญเป็นประธานชมรมฯ พาน้อง ๆ ในสถาบันลุยสร้างบารมีอย่างเต็มที่ และบุญที่ผมปลื้มมากก็คือบุญจัดงานบวชธรรมทายาททุกรุ่น

หลังจากส่งคำถามไปกราบเรียนถามคุณครูไม่ใหญ่แล้ว ก็มีคำตอบจากโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา ดังนี้

๑. น้องชายประสบอุบัติเหตุเพราะกรรมในอดีตช่วงปัจจุบันใกล้ ๆ นี้ ชาติก่อนได้ขับรถยนต์ โดยตั้งใจชนสุนัขที่มาขวางทางจนแบนแต็ดแต๋ด้วยความคะนอง และชาติเดียวกันนั้นได้เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ

๒. เป็นกายสัมภเวสีอยู่ช่วงหนึ่ง แล้วมาเกิดเป็นน้องชายลูกด้วยบุญที่ทำไว้ในพระพุทธศาสนาในชาติเดียวกัน แต่กรรมที่ตั้งใจขับรถชนสุนัขให้ตายยังตามมาส่งผลให้ชาตินี้ประสบอุบัติเหตุตาย

เมื่อตายแล้วเป็นกายละเอียดวนเวียน

อยู่พักหนึ่ง แล้วไปเกิดใหม่เป็นเด็กผู้ชายในครอบครัวฐานะปานกลาง ยังรับบุญไม่ได้ และไม่มีข้อความใด ๆ ฝากมา

๓. คุณแม่เจอสามีติดการพนัน เพราะกรรมในอดีตในสมัยคุณแม่เป็นผู้ชาย ชอบคบคนพาลและติดการพนันจนทำให้ภรรยาเสียใจ เมื่อกรรมนี้ตามส่งผลจึงทำให้มาเจอพ่อบ้านติดการพนันและเกิดในครอบครัวที่มีปัญหาแบบนี้เหมือนกัน

๔. ถ้ายังช่วยอะไรไม่ได้ในทางหยาบให้ลูกทำบุญทุกบุญแล้วอธิษฐานจิตให้พ่อมีการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นไปก่อน แล้วพยายามทำหน้าที่กัลยาณมิตรด้วยการชวนท่านทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนาให้ได้ ซึ่งไม่ใช่ง่ายนัก

ลูกจะต้องอดทนและพยายามอย่าให้ท่านรู้สึกว่าลูกไปสอนพ่อ แต่ให้ท่านรู้สึกว่าลูกรักพ่อ อยากจะตอบแทนพระคุณท่าน ซึ่งต้องมีความอดทนมาก

๕. ให้แม่มุ่งหน้าสร้างบารมี ทำทาน รักษาศีล เจริญภาวนาให้มาก ๆ แล้วอธิษฐานจิตว่าในภพชาติต่อไปขอให้ได้เกิดในครอบครัวที่เป็นบัณฑิต นักปราชญ์ มีศีลธรรม เป็นต้น

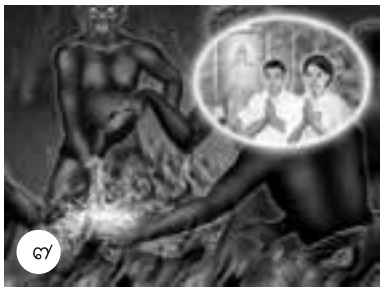
๖. ที่ลูกต้องมาเกิดในครอบครัวที่มีปัญหานี้ เพราะลูกมีวิบากกรรมคบคนพาลติดมาเช่นกัน แล้วมีเชื้อที่เป็นเศษกรรมที่เคยไปข้องเกี่ยวกับพวกนี้ติดมา

๗. ตาเป็นอัมพฤกษ์ ล้มก้นกระแทกจนเสียชีวิต เพราะกรรมในอดีตฆ่าสัตว์ทำกับแกล้มสุรา และเมื่อเมามักอาละวาดทำร้ายทุบตี ชกต่อย ผู้อื่นจนบาดเจ็บ

ตายแล้วเจ้าหน้าที่พาไปยมโลก ขณะนี้กำลังถูกเจ้าหน้าที่กรอกน้ำทองแดงร้อนอยู่ทุกข์ทรมานมาก ได้รับบุญที่อุทิศไปให้ แต่ยังไม่พ้นกรรม ฝากบอกมาว่าทุกข์ทรมานเหลือเกินอยากพ้นกรรมนี้ และอยากได้บุญมาก ๆ กว่านี้

๘. ยายไม่ได้ถูกผีปอบเข้า แต่เป็นอาการทางจิตเพราะวิบากกรรมเก่า ยายนับถือลัทธิทรงเจ้าเข้าผีและชอบเป็นร่างทรง เวลาเป็นร่างทรงมักจะดื่มสุรา แม้จะเซ่นสรวง ก็ชอบเซ่นด้วยสุรา จึงมีอาการคล้าย ๆ ผีปอบเข้าสิง

DMC ช่องนี้มีคำตอบ

จะแก้ไขให้คุณยายให้ทาน รักษาศีล สวดมนต์ ไหว้พระรัตนตรัยอย่างเดียว และตัดความเชื่อเรื่องทรงเจ้าผีสิงอย่างหักดิบ จึงจะหายได้

๙. เพื่อนสนิทร่วมดื่มตายด้วยอุบัติเหตุ เพราะกรรมในอดีตชอบดื่มสุรา ได้ฆ่าสัตว์ทำกับแกล้ม และเมื่อเมาในวงเหล้า ได้ทะเลาะกันแล้วฆ่ากันตาย ตามมาส่งผล

ตายแล้วเจ้าหน้าที่พาตัวไปยมโลก ถูกเจ้าหน้าที่จับกรอกน้ำทองแดงร้อนทรมานมาก ร้องครวญคราง ฝากบอกมาว่าอยากได้บุญเพื่อจะพ้นกรรม และรู้แล้วว่าการดื่มสุรามันไม่ดี จะมีผลดังที่ตัวกำลังโดนอยู่

๑๐. เพื่อนสนิทของลูกต้องการบุญบวช และทุกบุญที่จะทำให้เขาพ้นจากทุกข์ตรงนี้ได้ ถ้าเพื่อน ๆ คิดถึงเขา ให้บวชให้เขา จะทำให้เขาสามารถหลุดพ้นจากวิบากกรรมนี้ได้ แต่ต้องบวชหลายคนและบวชนานหน่อย อีกทั้งเมื่อบวชแล้วให้เป็นพระแท้

๑๑. ลูกชายของเพื่อนแม่เป็นเนื้องอกในโพรงจมูกและใบหน้า เพราะกรรมในอดีตเคยจับคู่อริมาซ้อมโดยจับมัดไว้ และทำร้ายชกต่อยที่ใบหน้า จนคู่อริทรมานมาก ยังไม่พอยังใช้ท่อนไม้ทุบที่บริเวณจมูก ใบหน้า ใต้คาง คือตีเสยขึ้นมาจนตาย

ตายแล้วไปมหานรกและผ่านขั้นตอนการรับวิบากกรรม กระทั่งมาเหลือแค่เศษกรรม ตายแล้วนเวียนอยู่กับครอบครัวหลายปี ไปเกิดเป็นมนุษย์เมื่อไม่นานนี้ และจะเป็นโรคชนิดนี้อีกหลายครั้ง เพราะยังไม่หมดกรรม จึงไม่มีข้อความฝากมา

๑๒. ตอนที่ลูกเรียนต่างจังหวัดต้องนเวียนอยู่กับอบายมุข เพราะกรรมคบคนพาล แต่บุญที่ตัวเองเคยสร้างมากับหมู่คณะบันดาลให้มาเจอหมู่คณะและร่วมสร้างบุญกันอีก เมื่อลูกมาอยู่กรุงเทพฯ

บุญที่เคยชักชวนคนทำความดีกับบุญที่เคยบวชมากับหมู่คณะ จึงทำให้ได้มาบวชธรรมทายาทรุ่นที่ ๓๑

๑๓. อานิสงส์การบวช ผู้บวชจะได้บุญ

๑๓

๑๔

๑๕

๑๖

๑๗

มากที่สุด คือ ปิดอบายให้ตัวเองและพ่อแม่ และจะได้เกิดในร่มเงาของพระพุทธศาสนาไปทุกชาติ

๑๔. ส่วนการทำหน้าที่กัลยาณมิตรชักชวนคนมาบวช จะทำให้มีพวกพ้องหมู่ญาติที่เป็นคนดี ถ้าชวนมากจะมีพรรคพวกมาก ชวนน้อยจะมีพรรคพวกน้อย การมีพรรคพวกจะทำให้มีความสะดวกในการสร้างบารมี

การจัดงานบวชจะมีส่วนในบุญของผู้บวช เช่น ถ้าบวช ๕๐๐ คน จะมีส่วนแห่งบุญ ๕๐๐ คน บุญนี้จะทำให้เราได้รับความสะดวกสบายและการต้อนรับเป็นอย่างดีในทุกที่ที่เราไป

๑๕. ในอดีตลูกเคยบวชเป็นพระกับหมู่คณะ เป็นผู้สร้างความดีโดยเทศน์ชักชวนคนทำความดีมาเยอะ จึงทำให้มาเป็นประธานชมรมพุทธฯ

ส่วนสมาชิกในชมรมพุทธฯ เคยมีสายบุญร่วมกันมาในอดีต คือ ชวนกันสร้างความดีมาโดยบางคนสร้างร่วมกันมาก บางคนน้อย จึงรวมกันได้ในระดับหนึ่ง ดังนั้นลูกทุกคนต้องสามัคคีกันให้มาก ๆ

๑๖. ลูกเป็นทหารของพระราชาองค์ที่ออกบวช และได้ออกบวชตามพระราชาเมื่อพุทธันดรที่ผ่านมา เมื่อบวชแล้วเป็นกำลังในการเผยแผ่ธรรมะ ปฏิบัติธรรมจนได้เห็นองค์พระใส ๆ

๑๗. ส่วนการแต่งเพลงและร้องเพลงเพราะมีนิสัยติดมาในอดีตอยู่บ้าง แต่เป็นเรื่องของปัจจุบันเป็นหลักที่มีความรักและสนใจทางด้านนี้

ความสามารถในการร้องเพลงของลูกก็ช่วยงานวัดได้อยู่แล้ว แต่บวชดีกว่า จะได้ทำธรรมะต่อจากชาติที่แล้วที่ทำมาดีอยู่แล้ว อย่าเปลี่ยนผังตัวเองเลย ทำอย่างเก่าที่ดีอยู่แล้วให้แน่นหนาจะดีกว่า

พระกิตติศักดิ์ สกฺกวโร
หัวหน้าศูนย์อำนวยการ
ฟื้นฟูศีลธรรมโลก
(หัวหน้ากอง)
ชมรมพุทธศาสตร์สากลฯ

พระกิตติศักดิ์ สกฺกวโร : เซอร์ไพรส์มากที่โยมยายเป็นร่างทรง คุณครูไม่ใหญ่บอกว่า โยมยายเคยเป็นร่างทรงมาก่อน โยมแม่อาตมาซึ่งกำลังฟังเคสอยู่ตกใจมาก เพราะโยมแม่ไม่เคยเล่าเรื่องนี้ให้อาตมาฟัง ในเคสที่อาตมาเขียนไปหาคุณครูไม่ใหญ่จึงไม่มีเรื่องนี้ ท่านรู้ได้อย่างไร โยมแม่บอกว่า ครอบครัวของโยมยายเคยเป็นร่างทรงผีฟ้ามาก่อนจริง ๆ อาตมาฟังโยมแม่เล่ามาถึงตอนนี้ก็ขนลุกซู่เลย คุณครูไม่ใหญ่รู้ได้อย่างไร ?

พระกิตติศักดิ์ สกฺกวโร : (๑) การบวชคือชีวิตที่มีความสุข สถานะของความเป็นพระภิกษุสงฆ์ คือ สถานะที่จะทำให้เราไปสู่เป้าหมายชีวิตที่แท้จริง คือ การทำพระนิพพานให้แจ้ง (๒) ความปลื้มปีติใจที่สุด คือ ได้มีโอกาสมาบวชในพระพุทธศาสนา วิชชาธรรมกาย ได้เป็นลูกของพระพุทธเจ้า เป็นลูกหลานของครูไม่ใหญ่ คุณยายอาจารย์ฯ และได้รับโอกาสในการสร้างบารมี ได้สร้างคนให้เป็นคนดีมากมายในโครงการฟื้นฟูศีลธรรมโลก เด็กดี V-Star ตั้งแต่ครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๕๑ จนถึงปัจจุบัน (๓) ตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๕๘ เป็นต้นมา ได้นำโอวาทของครูไม่ใหญ่แปรเปลี่ยนเป็นกิจกรรมสวดธรรรมจักรในโรงเรียน V-Star โดยบรรจุไว้ในหลักสูตรการทำกิจกรรมในโครงการ ให้เด็กได้สวดธรรมจักรในทุก ๆ วัน และภาพการสวดธรรมจักรของนักเรียน V-Star นับแสนคน ก็ปรากฏเป็นภาพแห่งบุญในวันรวมพลังเด็กดี V-Star ครั้งที่ ๑๐ วันเสาร์ที่ ๑๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๘ ณ มหาธรรมกายเจดีย์ (๔) ในปีนี้ได้ทำโครงการพิเศษ และเชิญชวนโรงเรียนและเด็ก ๆ จากทั่วประเทศกว่า ๓,๐๐๐ โรงเรียน สวดธรรมจักรจนถึง ส.ค. ๒๕๖๐ มียอดสวดกว่า ๖,๐๐๐,๐๐๐ จบแล้ว และยังจะส่งเสริมสนับสนุนสถานศึกษาให้สวดต่อไปในทุก ๆ ปีการศึกษา (๕) บทธรรมจักรเป็นสัญลักษณ์ของพระพุทธศาสนา ปรากฏอยู่บนธงธรรมจักร บ่งบอกว่าพระพุทธศาสนาได้บังเกิดขึ้นแล้ว และยังตั้งอยู่ และยังเจริญรุ่งเรือง ดังนั้นการได้สวดธรรมจักร คือการดำรงตนให้เป็นสัญลักษณ์ของพระพุทธศาสนาที่ "มีชีวิต" บทธรรมจักรเป็นคำสอนแม่บทในพระพุทธศาสนาทั้ง ๘๔,๐๐๐ พระธรรมขันธ์ บทธรรมจักร คือ พระธรรมคำสอนที่ชาวพุทธต้องศึกษา โดยเริ่มจากการท่องจำ (การสวด) เป็นเหตุปัจจัยนำไปสู่การปฏิบัติธรรม จนบรรลุธรรมตามพระพุทธองค์และพระอริยเจ้าทั้งหลาย ดังนั้น การที่ได้นำคณะครู นักเรียน และชาวพุทธทั่วไทย พร้อมทั้งชาวพุทธทั่วโลกสวดธรรมจักร จึงเป็นประดุจได้เคลื่อนกงล้อแห่งธรรมให้หมุนไปกำจัดความไม่รู้ อวิชชาทั้งหลายในโลกให้มลายหายสูญ และปักหลักธงธรรมจักรและพระพุทธศาสนาให้รุ่งเรืองไปตราบนิรันดร์

จาก Case Study นี้ เราเห็นได้ชัดเจนขึ้นว่า ทุกคนล้วนตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม ไม่อาจหลีกหนีพ้นจนกว่าเราจะสร้างบารมีจนหมดกิเลสเข้าพระนิพพาน ไม่ต้องกลับมาชดใช้กรรมอีกต่อไป แต่ตราบใดที่ยังต้องเวียนว่ายตายเกิด ต้องเจอกฎแห่งกรรมหนักบ้าง เบาบ้าง ตามกำลังของวิบาก เมื่อเราต้องเกิดและเจอวิบากกรรมแน่นอน คุณครูไม่ใหญ่จึงให้หลักวิชชาไว้ว่า ๑. อดีตที่ผิดพลาดลืมให้หมด ๒. บาปทุกชนิดไม่ทำเพิ่มขึ้นอีก ๓. บุญทุกชนิดทำเพิ่มให้เข้มข้นทับทวี ๔. หมั่นนึกถึงบุญที่ได้ทำมาทั้งหมด ๕. ปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกาย ถ้าทำได้เช่นนี้ วิบากกรรมที่เราเจอจากหนักจะเป็นเบา เบาก็หายร้ายกลายเป็นดี ถ้าตายก็ไปดี

ใจสู้ชูนิ้วเดียว At last you win. ในที่สุดคุณก็ชนะ สวัสดีค่ะ/ครับ

"ถ้ากลัวความตาย ต้องหันหน้าไปพิจารณาความตาย และสั่งสมบุญเอาไว้เยอะ ๆ
ด้วยทาน ศีล ภาวนา แล้วความกลัวตายก็จะหมดไป"

o.....o

โอวาทหลวงพ่อธัมมชโย
วัดพระธรรมกาย

12 ANNIVERSARY
สนับสนุนการจัดพิมพ์วารสารอยู่ในบุญ

Mobile Marketing & CRM Solution

- SMS Solution for Business
- 2-Way SMS Interactive
- International SMS
- Smart Voice Service (Outbound)
- Mobile Marketing/CRM Service

โดย บจ. เน็ต-อินโนวา ๑๑๑๑/๘๔ ถนนลาดพร้าว แขวงจันทรเกษม เขตจตุจักร กทม. ๑๐๙๐๐
โทร. ๐๒-๙๓๘-๓๘๗๘, ๐๘-๙๕๐๗-๕๕๑๕, www.net-innova.com, e-mail: info@net-innova.com

ข่าวบุญในประเทศ

พิธีทอดผ้าป่าสามัคคีบรมจักรพรรดิสร้างและปรับภูมิทัศน์ ศูนย์อบรมเยาวชนกาญจนบุรี จังหวัดกาญจนบุรี

เมื่อวันที่ ๑๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ศูนย์อบรมเยาวชนกาญจนบุรีจัดพิธีทอดผ้าป่าสามัคคีเพื่อสร้างและปรับภูมิทัศน์ พิธีช่วงเช้าเริ่มด้วยการสวดธรรมจักร ปฏิบัติธรรม พิธีทำบุญอุทิศส่วนกุศล พิธีถวายภัตตาหาร ภาคบ่ายมีพิธีทอดผ้าป่าสามัคคี โดยมีพระวิเทศภาวนาจารย์ รักษาการเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย เป็นประธานสงฆ์ พิธีเริ่มด้วยการตั้งริ้วขบวนอัญเชิญผ้าป่าเข้าสู่ศูนย์กลางพิธี ถัดไปเป็นพิธีกล่าวคำถวายผ้าป่า-ไทยธรรม-ยารักษาโรค-ยานพาหนะ จากนั้นร่วมกันถวายผ้าไตร ต้นผ้าป่า ปัจจัยไทยธรรม และบริวารผ้าป่า ตามด้วยพิธีปิดแผ่นทองดวงแก้วรัตนชาติมงคลนามแก้วรัตนมงคล และอัญเชิญดวงแก้วเข้าสู่ศูนย์กลางพิธีเพื่อประดิษฐาน ณ ศูนย์อบรม

งานตักบาตรย้อนวันวาน ครั้งที่ ๒ วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

เมื่อวันที่ ๑๓ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ มีงานตักบาตรย้อนวันวาน ครั้งที่ ๒ เนื่องในวันแม่แห่งชาติ ณ หมู่บ้านบรรลุธรรม วัดพระธรรมกาย เพื่อให้แม่-ลูกได้สั่งสมบุญร่วมกัน สืบสานวัฒนธรรมชาวพุทธและสืบทอดอายุพระพุทธศาสนา กิจกรรมเริ่มด้วยพิธีกล่าวคำถวายภัตตาหาร-จตุปัจจัยไทยธรรม-ผ้าไตรจีวร-คิลานเภสัช-มาลัยดอกไม้-น้ำปานะ จากนั้นประธานสงฆ์กล่าวสัมโมทนียกถาและให้พรแล้วแปรแถวบิณฑบาต งานวันนี้ได้รับความเมตตาจากพระครูธรรมธรอารักษ์ ญาณารักโข ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย เป็นประธานสงฆ์

วันสามเณรอินเตอร์ (International Novice Day) วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี

เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ สำนักเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จัดงานวันสามเณรอินเตอร์และพิธีถวายกองทุนการศึกษาภาษาต่างประเทศแด่พระภิกษุสามเณร ณ ห้อง SPD 7 สภาธรรมกายสากล วัดพระธรรมกาย โดยมีพระมหา ดร.สุธรรม สุรตโน ผู้อำนวยการสำนักพระปริยัติธรรม ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดพระธรรมกาย เป็นประธานเปิดงาน นอกจากพิธีถวายกองทุนการศึกษาแล้ว ยังมีการมอบทุนการศึกษาแด่สามเณรจากโรงเรียนพระปริยัติธรรมวัดพระธรรมกาย, โรงเรียนเตรียมพุทธศาสตร์ ศูนย์การศึกษาเขาแก้วเสด็จ, ศูนย์เบญจธรรมดอนเมือง และศูนย์อบรมเยาวชนชัยนาท ช่วงท้ายเป็นการแสดงทักษะด้านภาษา ๕ ภาษาของสามเณร ได้แก่ ภาษาจีน ญี่ปุ่น อังกฤษ เยอรมัน และฝรั่งเศส

ข่าวบุญต่างประเทศ

การประชุมผู้นำทางศาสนาและการเดินเพื่อสันติภาพ วัดพระธรรมกายซิลิคอนวัลเลย์ ประเทศสหรัฐอเมริกา

เมื่อวันที่ ๑๖ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ วัดพระธรรมกายซิลิคอนวัลเลย์เป็นเจ้าภาพจัดประชุมผู้นำทางศาสนา (Interfaith Clergy Alliance Meeting) ในเขตเมือง Gilroy and Morgan Hill ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุมจากศาสนาต่าง ๆ อาทิ ศาสนาพุทธ คริสต์ อิสลาม และยิว เป็นต้น และในวันที่ ๑๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ ผู้นำทางศาสนาทั้งหมดร่วมกันจัดกิจกรรมการเดินเพื่อสันติภาพ (Peace Walk) รอบดาวน์ทาวน์เมืองมอร์แกนฮิลล์ เพื่อส่งเสริมสันติภาพให้เกิดขึ้นในโลก

พิธีอุปสมบทธรรมทายาท วัดพระธรรมกายไทเป ประเทศไต้หวัน

เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ วัดพระธรรมกายในประเทศไต้หวันร่วมกันจัดพิธีอุปสมบทธรรมทายาทเป็นครั้งแรก ณ วัดพระธรรมกายไทเป โดยมีพระวิเทศ-ธรรมาภรณ์ เจ้าอาวาสวัดพระธรรมกายไทเป เป็นพระอุปัชฌาย์ พิธีภาคเช้าเริ่มด้วยการเวียนประทักษิณ พิธีวันทาพระประธาน พิธีกล่าวคำขอขมา พิธีมอบผ้าไตรและบาตร พิธีขอบรรพชา พิธีขอสรณคมน์และศีล พิธีขอนิสัย พิธีอุปสมบท และพิธีถวายภัตตาหาร ภาคบ่ายพิธีเริ่มด้วยการสวดสรรเสริญคุณพระธรรมกาย จากนั้นประธานสงฆ์นำปฏิบัติธรรมและแสดงธรรม ปิดท้ายด้วยการถ่ายภาพประวัติศาสตร์และช่วยกันเก็บงานทำความสะอาดวัด

พิธีตักบาตรริมแม่น้ำไรน์ เมือง Düsseldorf ประเทศเยอรมนี

เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะสงฆ์จากวัดไทย ๘ วัด ใน ๓ ประเทศ คือ เยอรมนี เบลเยียม และเนเธอร์แลนด์ ร่วมกันจัดพิธีตักบาตรริมแม่น้ำแม่น้ำไรน์ โดยได้รับความเมตตาจากคณะสงฆ์วัดพุทธนอร์ดไรน์-เวสท์ฟาเลน วัดพุทธวิหาร วัดชัยมงคล วัดเมตตาบารมี วัดพุทธบารมี วัดพุทธฮัมบวร์ก วัดพระธรรมกายเบเนลักซ์ และวัดพระธรรมกายเนเธอร์แลนด์ จำนวน ๒๐ รูป เดินทางไปเป็นเนื้อนาบุญแก่สาธุชนกว่า ๒๐๐ คน ที่ไปร่วมงาน การตักบาตรครั้งนี้ได้รับความสนใจจากชาวท้องถิ่นเป็นอันมาก นอกจากนี้ยังมีนักข่าวของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นไปร่วมทำข่าวอีกด้วย

วิธีฝึกสมาธิเบื้องต้น

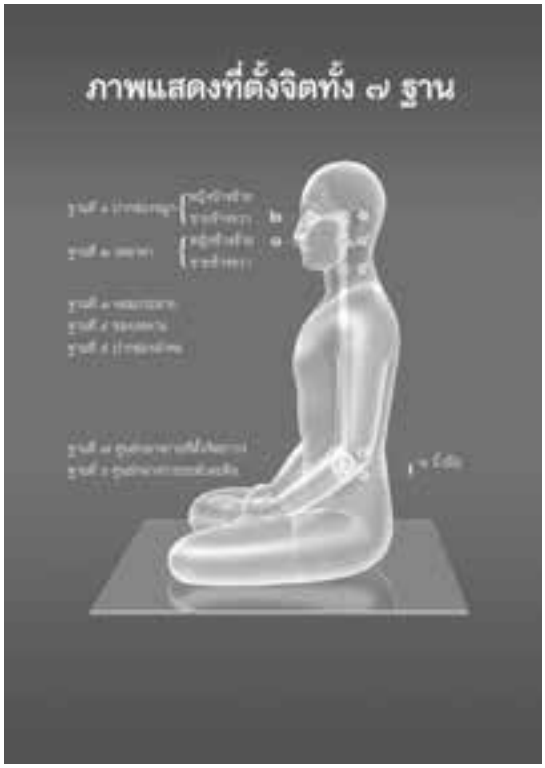
สมาธิ คือ ความสงบ สบาย และความรู้สึกเป็นสุขอย่างยิ่งที่มนุษย์สามารถสร้างขึ้นได้ด้วยตนเอง เป็นสิ่งที่พระพุทธศาสนากำหนดเอาไว้เป็นข้อควรปฏิบัติ เพื่อการดำรงชีวิตทุกวันอย่างเป็นสุข ไม่ประมาท เต็มไปด้วยสติสัมปชัญญะและปัญญา อันเป็นเรื่องไม่เหลือวิสัย ทุกคนสามารถปฏิบัติได้ง่าย ๆ ดังวิธีปฏิบัติที่พระเดชพระคุณพระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร) หลวงปู่วัดปากน้ำ ภาษีเจริญ เมตตาสั่งสอนไว้ดังนี้

๑. **กราบบูชาพระรัตนตรัย** เป็นการเตรียมตัวเตรียมใจให้นุ่มนวลไว้เป็นเบื้องต้น แล้วสมาทานศีล ๕ หรือ ศีล ๘ เพื่อย้ำความมั่นคงในคุณธรรมของตนเอง

๒. **คุกเข่าหรือนั่งพับเพียบสบาย ๆ ระลึกถึงความดี** ที่ได้กระทำแล้วในวันนี้ ในอดีต และที่ตั้งใจจะทำต่อไปในอนาคต จนราวกับว่าร่างกายทั้งหมดประกอบขึ้นด้วยธาตุแห่งคุณงามความดีล้วน ๆ

๓. **นั่งขัดสมาธิ** ขาขวาทับขาซ้าย มือขวาทับมือซ้าย นิ้วชี้ของมือข้างขวาจรดนิ้วหัวแม่มือข้างซ้าย นั่งให้อยู่ในท่าที่พอดี ไม่ฝืนร่างกายมากจนเกินไป ไม่ถึงกับเกร็ง แต่อย่าให้หลังโค้งงอ หลับตาพอสบายคล้ายกับกำลังพักผ่อน ไม่บีบกล้ามเนื้อตาหรือขมวดคิ้ว แล้วตั้งใจมั่น วางอารมณ์สบาย สร้างความรู้สึกให้พร้อมทั้งกายและใจว่ากำลังจะเข้าไปสู่ภาวะแห่งความสงบสบายอย่างยิ่ง

๔. **นึกกำหนดนิมิตเป็น "ดวงแก้วกลมใส"** ขนาดเท่าแก้วตาดำ ใสบริสุทธิ์ ปราศจากรอยตำหนิใด ๆ ขาวใส เย็นตาเย็นใจ ดังประกายของดวงดาว ดวงแก้วกลมใสนี้เรียกว่า **บริกรรมนิมิต** นึกสบาย ๆ นึกเหมือนดวงแก้วนั้นมานิ่งสนิทอยู่ ณ ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗ นึกไปภาวนาไปอย่างนุ่มนวล เป็นพุทธานุสติว่า **"สัมมาอะระหัง"** หรือ

ค่อย ๆ น้อมนึกดวงแก้วกลมใสให้ค่อย ๆ เคลื่อนเข้าสู่ศูนย์กลางกายตามแนวฐาน โดยเริ่มต้นตั้งแต่ฐานที่ ๑ เป็นต้นไป น้อมนึกอย่างสบาย ๆ ใจเย็น ๆ ไปพร้อม ๆ กับคำภาวนา

อนึ่ง เมื่อนิมิตดวงแก้วกลมใสปรากฏแล้ว ณ กลางกาย ให้วางอารมณ์สบาย ๆ กับนิมิตนั้น จนเหมือนกับว่าดวงนิมิตเป็นส่วนหนึ่งของอารมณ์ หากดวงนิมิตนั้นอันตรธานหายไป ก็ไม่ต้องนึกเสียดาย ให้วางอารมณ์สบาย แล้วนึกนิมิตนั้นขึ้นมาใหม่แทนดวงเก่า หรือเมื่อนิมิตนั้นไปปรากฏที่อื่น ที่มิใช่ศูนย์กลางกาย ให้ค่อย ๆ น้อมนิมิตเข้ามาอย่างค่อยเป็นค่อยไป ไม่มีการบังคับ และเมื่อนิมิตมาหยุดสนิท ณ ศูนย์กลางกาย ให้วางสติลงไปยังจุดศูนย์กลางของดวงนิมิต ด้วยความรู้สึกคล้ายมีดวงดาวดวงเล็ก ๆ อีกดวงหนึ่ง ซ้อนอยู่ตรงกลางดวงนิมิตดวงเดิม แล้วสนใจเอาใจใส่แต่

ดวงเล็ก ๆ ตรงกลางนั้นไปเรื่อย ๆ ใจจะปรับจนหยุดได้ถูกส่วน เกิดการตกศูนย์และเกิดดวงสว่างขึ้นมาแทนที่ ดวงนี้เรียกว่า “ดวงธรรม” หรือ “ดวงปฐมมรรค” อันเป็นประตูเบื้องต้นที่จะเปิดไปสู่หนทางแห่งมรรค ผล นิพพาน

การระลึกนึกถึงนิมิตสามารถทำได้ในทุกแห่ง ทุกที่ ทุกอิริยาบถ ไม่ว่าจะนั่ง นอน ยืน เดิน หรือขณะทำภารกิจใด ๆ

ข้อแนะนำ คือ ต้องทำให้สม่ำเสมอเป็นประจำ ทำเรื่อย ๆ ทำอย่างสบาย ๆ ไม่เร่ง ไม่บังคับ ทำได้แค่ไหนให้พอใจแค่นั้น ซึ่งจะเป็นการป้องกันมิให้เกิดความอยากจนเกินไปจนถึงกับทำให้ใจต้องสูญเสียความเป็นกลาง และเมื่อการฝึกสมาธิบังเกิดผลจนได้ “ดวงปฐมมรรค” ที่ใสเกินใส สวยเกินสวย ติดสนิทมั่นคงอยู่ที่ศูนย์กลางกายแล้ว ให้หมั่นตรึกระลึกนึกถึงอยู่เสมอ

อย่างนี้แล้ว ผลแห่งสมาธิจะทำให้ชีวิตดำรงอยู่บนเส้นทางแห่งความสุข ความสำเร็จและความไม่ประมาทได้ตลอดไป ทั้งยังจะทำให้สมาธิละเอียดลุ่มลึกไปตามลำดับอีกด้วย

ข้อควรระวัง

๑. อย่าใช้กำลัง คือไม่ใช้กำลังใด ๆ ทั้งสิ้น เช่น ไม่บีบกล้ามเนื้อตาเพื่อจะให้เห็นนิมิตเร็ว ๆ ไม่เกร็งแขน หรือกล้ามเนื้อหน้าท้อง ไม่เกร็งตัว ฯลฯ เพราะการใช้กำลังตรงส่วนไหนของร่างกายก็ตาม จะทำให้จิตเคลื่อนจากศูนย์กลางกายไปสู่จุดนั้น

๒. อย่าอยากเห็น คือทำใจให้เป็นกลาง ประคองสติมิให้เผลอจากบริกรรมภาวนาและบริกรรมนิมิต ส่วนจะเห็นนิมิตเมื่อใดนั้น อย่ากังวล ถ้าถึงเวลาแล้วย่อมเห็นเอง การบังเกิดของดวงนิมิตนั้นอุปมาเสมือนการขึ้นและตกของดวงอาทิตย์ เราไม่อาจจะเร่งเวลาได้

๓. อย่ากังวลถึงการกำหนดลมหายใจเข้าออก เพราะการฝึกสมาธิเพื่อให้เข้าถึงพระธรรมกายภายใน อาศัยการนึกถึง “อาโลกกสิณ” คือกสิณแสงสว่างเป็นบาทเบื้องต้น เมื่อฝึกสมาธิจนเข้าถึงดวงปฐมมรรคแล้ว ฝึกสมาธิต่อไปผ่านกายมนุษย์ละเอียด กายทิพย์ กายรูปพรหม กายอรูปพรหม จนกระทั่งเข้าถึงพระธรรมกายแล้วจึงเจริญวิปัสสนาในภายหลัง ดังนั้นจึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดลมหายใจเข้าออกแต่ประการใด

๔. เมื่อเลิกจากนั่งสมาธิแล้ว ให้ตั้งใจไว้ที่ศูนย์กลางกายที่เดียว ไม่ว่าจะอยู่ในอิริยาบถใดก็ตาม เช่น ยืนก็ดี เดินก็ดี นอนก็ดี หรือนั่งก็ดี อย่าย้ายฐานที่ตั้งจิตไปไว้ที่อื่นเป็นอันขาด ให้ตั้งใจบริกรรมภาวนา พร้อมกับนึกถึงบริกรรมนิมิตเป็นดวงแก้วใสควบคู่กันตลอดไป

๕. นิมิตต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น จะต้องน้อมไปตั้งไว้ที่ศูนย์กลางกายทั้งหมด ถ้านิมิตเกิดขึ้นแล้วหายไปก็ไม่ต้องตามหา ให้ภาวนาประคองใจต่อไปตามปกติ ในที่สุดเมื่อจิตสงบ นิมิตย่อมปรากฏขึ้นใหม่อีก

การฝึกสมาธิเบื้องต้นเท่าที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ย่อมเป็นปัจจัยให้เกิดความสุขได้พอสมควร เมื่อซักซ้อมปฏิบัติอยู่เสมอ ๆ ไม่ทอดทิ้งจนได้ดวงปฐมมรรคแล้ว ก็ให้หมั่นประคองรักษาดวงปฐมมรรคนั้นไว้ตลอดชีวิต ดำรงตนอยู่ในศีลธรรมอันดี ย่อมเป็นหลักประกันได้ว่า ได้ที่พึ่งของชีวิตที่ถูกต้องดีงาม ที่จะส่งผลให้เป็นผู้มีความสุขความเจริญ ทั้งในภพชาตินี้และภพชาติหน้า

หากสามารถแนะนำต่อ ๆ กันไป ขยายไปยังเหล่ามนุษยชาติ อย่างไม่จำกัดเชื้อชาติ ศาสนาและเผ่าพันธุ์ สันติสุขอันไพบูลย์ที่ทุกคนใฝ่ฝันก็ย่อมบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

สทฺทหาโน อรหตๆ ธมฺมๆ นิพฺพานปตฺติยา
สุสฺสูสๆ ลภเต ปญฺญๆ อปฺปมตฺโต วิจกฺขโณ
บุคคลเชื่อธรรมของพระอรหันต์ทั้งหลาย
เพื่อบรรลุนิพพาน
เป็นผู้ไม่ประมาท มีปัญญาเป็นเครื่องสอดส่อง
ฟังอยู่ด้วยดีย่อมได้ปัญญา
ขุ.สุ. ๒๕/๓๖๑

ที่ปรึกษา
พระวิเทศภาวนาจารย์ วิ. (สมบุญ สมฺมาปุญฺโญ)
พระสุธรรมญาณวิเทศ วิ. (สุธรรม สุธมฺโม)
พระครูปลัดสุวัฒนโพธิคุณ (สมชาย จานวุฑฺโฒ)
พระครูสมุห์วิษณุ ปญฺญาทีโป
พระครูธรรมธรอารักษ์ ญาณารกฺโข
พระครูใบฎีกาอำนวยศักดิ์ มุนิสกฺโก

บรรณาธิการบริหาร
พระสมบัติ รกฺขิตจิตฺโต
ผู้ช่วยบรรณาธิการ
ระพีพรรณ ใจภักดี, กนกพร เทศนา

กองบรรณาธิการ
พระมหาเสถียร สุวณฺณจิโต, พระดร.สมศักดิ์ จนฺทสีโล,
พระมหาดร.สมบัติ อินฺทปญฺโญ, พระตรีเทพ ชินงฺกุโร,
พระศิริพงษ์ สิริวโส, พระสนิทวงศ์ วุฑฺฒิวโส,
พระมหาธีระ นาถธมฺโม, พระมหาจตุรงค์ จตุตมโล,
พระวิฑูรย์ อุชุจาโร, พระสุรศักดิ์ ปภสฺสโร,
พระมหาวิริยะ ธมฺมสารี, พระมหาอรรถพล กุลสิทฺโธ,
พระปลัดบริบูรณ์ ธมฺมวิชฺโช, พระมหาณัฐวุฒิ ณฏฐจโย,
ผศ.สุภาศิริ พะหูชนม์, วันชัย ภัทรโกมล,
วินิช พันธุ์วิรัยรัตน์, น้ำผึ้ง พุ่มมาลี,
รัดเกล้า ลิ่วเฉลิมวงศ์, อมรรัตน์ สมาธิทรัพย์ดี,
สุธิดา จินดากิจนุกูล, อภิรดี ตันติวาณิชยสุข,
วรวรรณ ถนอมพงษ์, กำพล แก้วประเสริฐกุล,
บุษบา ธาราสมบัติ, เมธินี จอกทอง,
อมรพรรณ ทองสมบูรณ์, พงษ์วนาถ ดวงปาน,
พรรณนิภา ทองเต็ม, จตุรพร สมแก้ว,
ณัฏฐ์ปภัส ทุนดี, กิตติศักดิ์ พรหมสุข

ฝ่ายภาพ
ศูนย์ภาพนิ่งและบรรณาธิการภาพ

ฝ่ายศิลปกรรม
กองพุทธศิลป์, ลือพงศ์ ลีลพนัง,
ชัยชนะ กิตติโสภาพันธุ์, อดิเศรษฐ์ นัฐกรานต์นุวัฒน์,
ธาดา วงศ์คุณานนท์, สันทัด ศักดิสาคร,
สุพัตรา ปัญญาแสง, สิริพันธุ์ สมาหารพันธุ์

ฝ่ายโฆษณา
ปราณี ชัยผดุง ๐๙-๑๕๔๙-๒๔๙๒
ฝ่ายสมาชิก
ปิยธิดา เกตุสถล ๐๘-๑๖๖๗-๗๔๗๓

โรงพิมพ์
บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด

จัดทำโดย
สำนักสื่อธรรมะ มูลนิธิธรรมกาย

วารสาร "อยู่ในบุญ" เป็นวารสารเพื่อการเผยแผ่ธรรมะในพระพุทธศาสนาเป็นรายเดือน มีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้
๑. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า และเกิดกำลังใจในการปฏิบัติธรรมเพื่อเข้าถึงธรรมะภายใน
๒. เพื่อปลูกฝังคุณธรรมแก่ประชาชนทุกเพศ ทุกวัย ทุกอาชีพ และทุกระดับการศึกษา
๓. เพื่อถ่ายทอดความรู้ในพระพุทธศาสนาให้ง่ายแก่การนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน
๔. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คนในสังคมเป็นคนดีที่โลกต้องการ
๕. เพื่อเป็นสื่อกลางในการสืบทอดอายุพระพุทธศาสนาให้เป็นที่พึ่งแก่ชาวโลกสืบไป

ต้องทำอย่างไร..ในเมื่อความอดทนมีขีดจำกัด

บางช่วงของชีวิต เราเลี่ยงไม่ได้ที่ต้องเจอกับคนที่ทำให้ใจเราขุ่นมัวและไม่สบายใจ หรือเลี่ยงไม่ได้ที่จะต้องเจอกับความไม่ยุติธรรมหลาย ๆ อย่าง ซึ่งต้องใช้ความอดทนอย่างมาก เนื่องจากหาทางเลี่ยงไม่ได้จริง ๆ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้บางคนต้องทนจนสุขภาพจิตเสีย และหาความสุขในชีวิตแทบไม่ได้เลย

ถ้าเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นกับเราสักวัน จะต้องหาทางออกอย่างไร ในเมื่อความอดทนนั้นมีขีดจำกัด ?

จริง ๆ แล้วถ้าเราวางใจได้ถูกที่ เราก็จะไม่มีความรู้สึกว่า..ต้องทนกับอะไรเลย การวางใจถูกที่ก็คือ การวางใจไว้ที่ศูนย์กลางกายจนถูกส่วน โดยไม่เอาใจไปคิดหรือจดจ่อกับเรื่องราว ตลอดจนคน สัตว์ สิ่งของ ที่ทำให้เราทุกข์และเศร้าหมอง

หากเราทำได้อย่างนี้ เราก็จะอยู่อย่างไม่ต้องทน อยู่เหนือสภาพแวดล้อมที่ดูเหมือนทุกข์ แต่ความทุกข์นั้นทำอะไรเราไม่ได้เลย

ร่วมอนุโมทนาบุญโดย LAND & HOUSES

ขอเชิญ
ร่วมพิธีทอดผ้าป่าบำรุงวัด

ครั้งที่ ๔/๖๐ วันครูผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย วันอังคารที่ ๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๐
ครั้งที่ ๕/๖๐ วันคล้ายวันเกิด ๑๓๓ ปี พระมงคลเทพมุนี (สด จนฺทสโร)
วันอังคารที่ ๑๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

